

JAARVERSLAG

VAN DE

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VOOR HET JAAR **2003**

BEKNOPTE TEKST

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht in uitvoering van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken de eer heeft neer te leggen, is het negenendertigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

Overeenkomstig artikel 55 van diezelfde wet (artikel 62 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken – hieronder SWT) wordt het aan het Parlement overgezonden door de minister van Binnenlandse Zaken.

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRATIEVE DIENST

A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE

In 2003 is er geen enkele wijziging voorgekomen in de samenstelling van de VCT zoals die was vastgesteld bij koninklijk besluit van 20 augustus 2000.

Alle leden, zowel de vaste als de plaatsvervangende, bleven hun mandaat uitoefenen, wat tot gevolg heeft gehad dat de normale werking van de vergaderingen, zowel die van de verenigde afdelingen als die van de Nederlandse afdeling en de Franse afdeling afzonderlijk, werd gewaarborgd.

De samenstelling van de Commissie is als volgt.

Nederlandse afdeling

Vaste leden:

mevrouw
G. VANDEVOORT (ondervoorzitter)

de heren
J. GHYSELS

E. VANDENBOSSCHE

P. LEMMENS

M. BOES

Plaatsvervangende leden:

de heer
D. BAUWENS

mevrouwen
H. DE BAETS

J. VRANCKEN

de heren
M. de BRONETT

J. PROOT

Franse afdeling

Vaste leden:

mevrouwen
Ch. VAN ESPEN
N. SOUGNE
S. MALENGREAU

de heren
C. CHERUY (ondervoorzitter)

Ch. VERBIST

Plaatsvervangende leden:

de heren
S. BUYLE
J. LURQUIN

L. JAUNIAUX

mevrouw
V. GENESSE

de heer
P.M. SPROCKEELS

Duitstalig lid

vast

de heer
W. WEHR

plaatsvervangend

mevrouw
C. KOFFERSCHLAGER

Zoals de vorige jaren werd het voorzitterschap van de Commissie waargenomen door mevrouw A. VAN CAUWELAERT – DE WYELS.

B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRatieve DIENST

De directie van de administratieve dienst bestond uit de heer J.-M. BUSINE, adviseur-generaal van de Franse taalrol, de heer Th. VAN SANTEN, de tweetalige adjunct van de voornoemde, mevrouw Ch. VERLAINE, adviseur, mevrouw M. DE PLAEN, adviseur, en de heer R. VANDEN NEST, vertaler-directeur.

De heren J.-M. BUSINE en Th. VAN SANTEN namen, zoals voorheen, het ambt waar van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT. Als verslaggevers fungeerden, om beurten, mevrouw M. DE PLAEN, de heer COLSON en de heer GALLE.

De heren Th. VAN SANTEN en mevrouw Ch. VERLAINE namen het ambt van secretaris waar, respectievelijk van de Nederlandse en van de Franse afdeling.

II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE

Tijdens het jaar 2003 hebben de verenigde vergaderingen negenentwintig zittingen gehouden.

De werkzaamheden van de verenigde afdelingen worden in deel een van dit verslag behandeld.

De werkzaamheden van de Nederlandse en van de Franse afdeling worden in de delen twee en drie van dit verslag behandeld.

Het jaarverslag omvat een overzicht van de definitieve adviezen die door de VCT werden uitgebracht in de loop van 2003. In dit jaarverslag werden uiteraard niet opgenomen de tussentijdse verslagen van de besprekingen die de VCT heeft gewijd aan een aantal belangrijke dossiers – besprekingen die soms over een langere periode zijn gespreid – zolang deze niet met een definitief advies werden afgerond.

De VCT ontving ook in 2003 een aantal klachten waarbij de klager haar verzocht om toepassing van haar subrogatierecht, met name artikel 61, § 8, van de SWT. De VCT heeft ook in 2003 artikel 61, § 8, niet toegepast. Alle beslissingen in dat verband werden genomen bij eenparigheid van stemmen, met één tegenstem van een lid van de Nederlandse afdeling.

Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Verenigde afdelingen				
<i>Ingediende zaken</i>				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	2	2
F	11	93	-	104
N	23	126	-	149
D	-	6	-	6
Totaal	34	225	2	261
<i>Uitgebrachte adviezen</i> (1)				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
F + N	-	-	2	2
F	12	88 *	-	100
N	18	121 *	-	139
D	1	9	-	10
Totaal	31	218	2	251
* verscheidene klachten (18 N en 18 F) met hetzelfde voorwerp, werden in één advies behandeld				

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	4	19	-	23
Behand. zaken (1)	5	27 *	-	32
* 2 klachten met hetzelfde voorwerp werden in één advies behandeld				

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	1	1	-	2
Behand. zaken (1)	2	3	-	5

(1) Dit betreft eveneens zaken die tijdens de vorige jaren werden ingediend.

RECHTSPRAAK

De hieronder samengevatte adviezen werden voor het merendeel goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt (bij het adviesnummer) alleen daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;

[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

DEEL EEN

VERSLAG VAN DE VERENIGDE
AFDELINGEN

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT

DIENSTEN OF ORGANISMEN BELAST MET EEN OPDRACHT

– **Gemeente Ukkel – Ukkelse Dienst voor de Derde Leeftijd:**
maandblad "Allô Senior" bijna uitsluitend in het Frans gesteld.

Het tijdschrift "Allô...Senior" bevat artikels, berichten en mededelingen die uitgaan van de VZW "Ukkelse Dienst voor de Derde Leeftijd" waarvan de taak de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen - artikel 1, § 1, 2° van de SWT (cf. adviezen 28.261 van 10 juli 1997 en 32.229 van 8 februari 2001).

De inhoud ervan een mededeling is aan het publiek, die, krachtens artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans moet worden gesteld, zij het dan met uitzondering van de artikelen die enkel de Nederlandse of de Franse taalgemeenschap aanbelangen en waarop het voorschrift van artikel 22 van de SWT van toepassing is.

In het nummer 134 van november 2001 zijn de artikelen voor het merendeel in het Frans gesteld, terwijl sommige ervan niet enkel de Franse taalgemeenschap aanbelangen maar de hele gemeentelijke bevolking en derhalve in beide talen zouden moeten worden gesteld.

Het blad "Allô... Senior" strookt dus nog steeds niet met de taalwetgeving.
(Advies 34.051 van 16 januari 2003)

– **FB Verzekeringen NV – pensioenrekeningen:**
tweetalige (Frans-Nederlandse) uittreksels van pensioenrekeningen voor de jaren 1998, 1999 en 2000, gestuurd aan een Franstalige particulier.

Over soortgelijke klachten had de VCT al de adviezen 31.238 van 17 februari 2000 en 33.071-33.072 van 3 mei 2001 uitgebracht, waarin zij zich als volgt had uitgesproken.

"Overeenkomstig haar vaste rechtspraak is de VCT van oordeel dat de uittreksels uit de pensioenrekening, verklaringen zijn in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en tot harmonisatie van het toezicht over en van de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 7 april 1995, werden de ASLK-Bank en de ASLK-Verzekeringen in privaatrechtelijke naamloze vennootschappen omgevormd.

Aangezien de deelneming van de NV Federale Participatiemaatschappij in het kapitaal van de ASLK Bank en de ASLK-Verzekeringen minder dan 50% bedraagt, zijn de SWT niet langer van toepassing. De ASLK Bank en de ASLK verzekeringen werden nadien omgevormd tot Fortis Bank NV en Fortis Bank verzekeringen NV.

Dergelijke klachten betreffen echter bijzondere taken inzake pensioenen, die hun bij koninklijk besluit van 18 december 1967 werden toegekend en die geen handelsactiviteiten vormen.

Artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, bepaalt dat die wet ten toepasselijk zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Op grond van artikel 42 van die wetten, stellen de centrale diensten de rekeninguittreksels in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt."

Uit het antwoord net als uit de statuten van de VZW CIMIRe die daarbij waren gevoegd, blijkt dat de opdracht van de VZW waarvan de gegevens op het rekeninguittreksel voorkomen, op dit ogenblik beperkt blijft tot het verzekeren van de overname van de opdracht betreffende het beheer van de individuele pensioenrekening, teneinde ze op termijn over te hevelen naar de openbare instellingen van de Sociale Zekerheid. Het is nog steeds de FB Verzekeringen die is belast met de wettelijke opdracht tot het beheren van de individuele rekening.

Met toepassing van het voornoemde artikel 42 van de SWT kwam het de FB Verzekeringen derhalve toe het rekeninguittreksel te stellen in de taal van de betrokkene.

De taal waarin het adres van de klager stond vermeld op het uittreksel, in casu het Frans, was op zich een voldoende groot vermoeden van taalaanhorigheid; de FB had het uittreksel dan ook moeten stellen in het Frans.

(Advies 34.197 van 13 november 2003)

– **Vlaamse Zorgkas:**

verzoek tot betaling van de bijdrage voor de zorgverzekering 2003, annex betalingsformulier en briefomslag, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Kraainem wiens taalaanhorigheid bekend is.

De brief met de akkoordverklaring betreffende de aansluiting bij de zorgverzekering, net als het inschrijvingsformulier voor die verzekering waren in het Frans gesteld.

De zorgkassen die erkend zijn met toepassing van het Vlaamse decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, zijn belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die hun door de openbare machten werd toevertrouwd in het belang van het algemeen (advies 33.008 van 19 april 2001).

Naar analogie van artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, zijn de bepalingen van hoofdstuk II, afdeling 1, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, op de bedoelde kassen van toepassing.

Wat de gemeenten met een speciale taalregeling betreft, zijn die kassen bijgevolg onderworpen aan het taalstelsel dat door de SWT aan de plaatselijke diensten van die gemeenten wordt opgelegd voor de betrekkingen met de particulieren (artikel 36, § 2, van de voornoemde wet van 9 augustus 1980).

Met toepassing van artikel 25 van de SWT had het verzoek tot betaling van de bijdrage voor 2003, net als het betalingsformulier bijgevolg in het Frans moeten zijn gestuurd aan de klager die zijn woonplaats heeft te Kraainem.

(Advies [><1N] 35.130 van 4 september 2003)

II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

A. SWT NIET VAN TOEPASSING

- **Gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe – Geneeskundig Centrum Malou:
Franstalige brief aan Nederlandstalige particulier uit het Nederlandse taalgebied.**

Het bewuste centrum is een privé-instelling en is niet van de gemeente afhankelijk. Bijgevolg zijn de SWT niet van toepassing.
(Advies [\leftrightarrow 1N] 32.538 van 26 juni 2003)

- **VZW La Fonderie:
heeft, gesteund door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, over haar activiteit een eentalig Frans artikel gepubliceerd onder de titel *Bruxelles Workside Story*.**

De VZW *La Fonderie* is een privé-organisme.
Zij is geen rechtspersoon belast met een opdracht die de perken van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, als bedoeld door artikel 1 van de SWT.
Voornoemde wetten zijn op haar derhalve niet van toepassing en de VCT kan geen gevolg geven aan de klacht.
(Advies [\leftrightarrow 1N] 33.235 van 16 januari 2003)

- **Graydon Belgium NV:
Franstalige brief en dito vragenlijst aan een Nederlandstalige vereniging uit het Brusselse.**

Graydon Belgium is een vereniging van privaat recht die niet aan de taalwetgeving is onderworpen in haar relaties met andere bedrijven.

Graydon NV heeft overigens de vergissing, die zij erkent, rechtgezet door het Brussels Operettetheater in het Nederlands gestelde formulieren te sturen.
(Advies 34.126 van 16 januari 2003)

- **Stad Brussel – van deur tot deur verspreid blad, uitgegeven door de schepen voor Gezin, Sport, Aankoopcentrale en Gemeentelijke Uitrusting:
het Nederlands komt slechts in ondergeschikte mate aan bod.**

Dit tijdschrift is een persoonlijk initiatief van de bewuste schepen, dat met privé-middelen wordt uitgegeven en gefinancierd. Het kan derhalve niet worden beschouwd als een bestuurlijk bericht of als een mededeling aan het publiek uitgaande van de Stad Brussel, als bedoeld door de SWT.

De klacht is bijgevolg niet gegrond.
Bij het opmaken van niet-officiële mededelingen van gemeentemandarissen, moet evenwel worden vermeden de indruk te wekken dat het om gemeentelijke administratieve mededelingen gaat.
(Advies 34.144 van 16 januari 2003)

– **Provincieraad van Luik:**
Franstalig afschrift van memorie van antwoord aan de Raad van State.

De provincieraad van Luik is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, van de SWT.

Het taalgebruik in binnendienst verloopt in een dergelijke gewestelijke dienst overeenkomstig de bepalingen van artikel 36, § 1, 1°, 2° en 3°, van de SWT. Het gebruik van het Duits wordt daarbij niet vermeld.

Wat het taalgebruik betreft, valt een memorie van antwoord overigens onder toepassing van de bij koninklijk besluit van 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State. Deze bepalingen gelden eveneens voor de betrekkingen die dit rechtscollege rechtstreeks onderhoudt met particulieren. De VCT is onbevoegd.

(Advies 34.202 van 28 februari 2003)

– **Bank van De Post:**
Franstalige vermelding op Nederlandstalige documenten (rekeninguittreksel, brief).

Krachtens artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zijn de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

Aangezien het belang van de overheid in de Bank van De Post niet meer dan 50% bedraagt, is die laatste niet meer onderworpen aan de SWT.

(Adviezen 34.277 van 10 april en 35.108 van 20 november 2003)

– **Vennootschap Telenet:**
Nederlandstalige brief gestuurd aan een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-rode wiens taalaanhangigheid bekend is.

Telenet is een naamloze vennootschap waarvan de meerderheid der aandeelhouders privé is.

De groep bestaat uit de maatschappij Callahan (54,2 %), een financieel consortium (12,21 %), de Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen – GIMV (12,25%), de naamloze vennootschap MIXTICS die tien gemengde kabeltelevisiemaatschappijen exploiteert (13,89 %), en Interkabel CVBA die zes "zuiver kabeltelevisie"- intercommunales groepeert en exploiteert (7,48%).

De verstuurde brief is derhalve een privé-mededeling tussen een handelsvennootschap en haar cliënteel.

De VCT is terzake niet bevoegd. Zij bevestigt haar vorige advies, 32.427 van 28 september 2000.

(Advies 35.068 van 15 mei 2003)

– **Koning Boudewijnstichting:**
brochure "Immobiel op het platteland" in het Nederlands met een synthese in het Frans en Engels.

De Koning Boudewijnstichting is een instelling van openbaar nut. De zetel van de stichting is te Brussel gevestigd en de statuten van de instelling werden goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 29 december 1975.

De Koning Boudewijnstichting is een privaatrechtelijke rechtspersoon. Zij geniet de rechtspersoonlijkheid doordat haar statuten door de regering zijn goedgekeurd. Zij valt niet onder toepassing van de bepalingen van de SWT. De klacht is ongegrond. Gelet evenwel op het bijzondere karakter van de Koning Boudewijnstichting, is het aangewezen dat zij zich inspireert op de bepalingen van die wetten.
(Advies [<>1N] 35.142 van 13 november 2003)

– **VZW Bebat:**
verspreiding op het grondgebied van Voeren van eentalig Nederlandse zakjes.

Private natuurlijke of rechtspersonen zijn enkel aan de taalwetgeving onderworpen voor zover ze concessiehouder of opdrachthouder van een openbare dienst zijn, of voor zover ze een private medewerker van een openbare dienst zijn (artikelen 1, § 1, 2°, en 50 van de SWT).

Blijkens artikel 3 van de statuten, heeft de VZW Bebat ('Fonds Ophaling Batterijen') tot doel, zowel voor eigen rekening als voor rekening van derden, zowel in België als in het buitenland: de organisatie van de terugname, van het beheer en van de nuttige toepassing van gebruikte en verbruikte batterijen voor de deelnemers overeenkomstig de hierop van toepassing zijnde wettelijke bepalingen met betrekking tot de gebruikte en verbruikte batterijen.

Aangezien de VZW Bebat een privaat en vrijwillig karakter heeft, zijn de SWT op haar niet van toepassing.
(Advies 35.146 van 9 oktober 2003)

– **Cliniques universitaires Saint-Luc:**
Franstalige factuur.

De *Cliniques universitaires Saint-Luc* vallen onder het privaatrecht en dus niet onder toepassing van de SWT.
(Advies 35.246 van 16 oktober 2003)

– **Hof van Beroep:**
Nederlandstalige dagvaarding als getuige gesteld door gerechtsdeurwaarder uit Tongeren.

De dagvaarding bij gerechtsdeurwaarderexploot is een gerechtelijke akte waarop niet de SWT van toepassing zijn, maar wel de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.
(Advies 35.275 van 27 november 2003)

B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN

– **Stad Brussel – Politie:**
opmaken van een proces-verbaal.

Deze materie behoort niet tot de bevoegdheid van de VCT. Het opstellen van een proces-verbaal is immers geen administratieve handeling van de rechterlijke macht, maar wel een procedurehandeling die niet onder toepassing valt van de SWT.

Als dusdanig vallen procedurehandelingen onder toepassing van de wet van 15 juni 1935 op
(Advies 35.216 van 9 september 2003)

- **Vredegerecht van Schaarbeek:**
Franstalige procedure terwijl de klager om het gebruik van het Nederlands had gevraagd.

De taal van de procedure voor de rechtbanken wordt geregeld door de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken.
Aangezien de bevoegdheden van de VCT slechts betrekking hebben op het gebruik van de talen in bestuurszaken, is zij terzake niet bevoegd.
(Advies 32.564 van 24 april 2003)

HOOFDSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT

A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS

1. AANTAL UITGEBRACHTE ADVIEZEN

In 2003 hebben de verenigde afdelingen drie adviezen uitgebracht over ontwerpen van trappen van de hiërarchie betreffende de graden van de ambtenaren van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (34.279/34.280 van 24 maart 2003), het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen (35.047 van 24 maart 2003), de Federale Politie en de Algemene Inspectie van de federale Politie en van de lokale Politie (35.048 van 26 juni 2003).

In diezelfde periode heeft zij achttien adviezen uitgebracht over ontwerpen van taalkaders.

Het gaat om het Koninklijk Museum van het Leger en van Krijgsgeschiedenis ([><1N] 32.445 van 20 februari 2003), de eerste twee trappen van de Programmatorische Federale Overheidsdienst Wetenschapsbeleid ([><1N] 34.177 van 16 januari 2003), het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg ([><1N] 34.279/34.280 van 24 maart 2003, de FOD Personeel en Organisatie ([><1N] 35.021 van 27 maart 2003), de FOD Financiën ([><1N] 35.025 van 27 maart 2003), de eerste trap van de hiërarchie van het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen ([><1N] 35.047 van 26 juni 2003), de trappen van de hiërarchie van de Federale Politie ([><1N] 35.048 van 26 juni 2003), de FOD Mobiliteit en Vervoer met uitzondering van het Directoraat-generaal Maritiem Transport ([><1N] 35.067 van 246 maart 2003), de FOD Begroting en Beheerscontrole ([><1N] 35.082 van 3 april 2003), de FOD Justitie ([><1N] 35.086 van 27 maart 2003), de FOD Kanselarij en van de Eerste Minister ([><1N] 35.087 van 3 april 2003), de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking ([><1N] 35.093 van 31 maart 2003), de FOD Sociale Zekerheid ([><1N] 35.094 van 31 maart 2003), de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu ([><1N] 35.095 van 27 maart 2003), de FOD Binnenlandse Zaken ([><1N] 35.101 van 31 maart 2003), de FOD Tewerkstelling, Arbeid en Sociaal Overleg ([><1N] 35.102 van 31 maart 2003), de FOD Economie, KMO's, Middenstand en Energie ([><1N] 35.106 van 31 maart 2003) en de Belgische Technische Coöperatie ([><1N] 35.120 van 5 juni 2003).

De VCT heeft tevens een vraag om advies behandeld in verband met een ontwerp van koninklijk besluit betreffende de aanwijzing van tweetalige adjuncten bij wijze van overgangsmaatregel in de centrale diensten van de federale overheidsdiensten (35.026 van 10 april 2003).

2. ENQUETE

Het koninklijk besluit van 16 januari 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 november 2000 houdende oprichting en samenstelling van de organen die gemeenschappelijk zijn aan iedere federale overheidsdienst bepaalt dat het directiecomité een personeelsplan uitwerkt dat, per functie, het aantal statutaire en contractuele personeelsleden bepaalt, uitgedrukt in voltijdse equivalenten.

Het personeelsplan vervangt derhalve de personeelsformatie die ten grondslag lag aan de taalkaders.

De VCT heeft, op 10 oktober 2003, alle ministers ondervraagd over de toepassing van het voornoemde koninklijk besluit van 16 januari 2003.

Op het stuk van de toepassing van de taalkaders konden er onder meer moeilijkheden rijzen met betrekking tot de begrippen "voltijdse equivalenten" en "statutair en contractueel personeel".

Een circulaire van 5 maart 2004 van de minister van Ambtenarenzaken heeft uiteindelijk gepreciseerd in welke zin die begrippen moesten worden geïnterpreteerd. Die circulaire stelde dat, bij de huidige stand van de regelgeving, onder "functies" ten minst de graad moet worden verstaan.

De VCT had aangestipt dat de wet alleen in het begrip "graad" voorzag.

Het personeelsplan moet een overzicht van het personeel bevatten waarbij alle personeelsleden die een rechtsband hebben met de dienst, in fysieke eenheden staan vermeld.

Dat overzicht zal ten grondslag liggen aan de taalkaders. Voornoemde circulaire bevestigt dat de personeelsformaties niet langer geldig zijn – wat de VCT al had aangestipt in haar onderzoek van 10 oktober 2003.

3. TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE TAALKADERS

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen die zijn vastgelegd in de taalkaders van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het bestuur van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 oktober 2003.

In 2003 waren de 79 betrokken diensten de volgende.

1. Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden
2. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
3. Controledienst voor de Verzekeringen
4. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
5. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
6. Fonds voor Arbeidsongevallen
7. Raad van State
8. Nationale Delcrederedienst
9. Arbitragehof
10. Gewestelijk Agentschap voor Netheid
11. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
12. Belgisch Interventie- en Restitutiebureau
13. Fonds voor Beroepsziekten
14. Nationale Bank van België
15. Nationale Plantentuin
16. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
17. Nationaal Geografisch Instituut
18. FOD Binnenlandse Zaken
19. FOD Personeel en Organisatie
20. FOD Financiën
21. FOD Tewerkstelling, Arbeid en Sociaal Overleg
22. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
23. Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest
24. Secretariaat van de administratieve cel van het RIZIV

25. FOD Justitie
26. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
27. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
28. Nationale Loterij
29. Paleis voor Schone Kunsten
30. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
31. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
32. Rijksdienst voor Pensioenen
33. Belgisch Instituut voor Normalisatie
34. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie
35. Haven van Brussel
36. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
37. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
38. Penitentiair Onderzoek- en Klinisch Observatiecentrum
39. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Besturen
40. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
41. FOD Kanselarij van de Eerste Minister
42. Hoge Raad voor de Middenstand en KMO's
43. Federaal Planbureau
44. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
45. Nationale Arbeidsraad
46. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling
47. Commissie voor het Bank- en Financiewezen
48. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
49. Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
50. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
51. Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid
52. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
53. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
54. Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting
55. FOD Sociale Zekerheid
56. Belgisch Instituut voor Ruimte-Aëronomie
57. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
58. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
59. POD Wetenschapsbeleid
60. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
61. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Brussel
62. Algemeen Rijksarchief
63. Koninklijke Bibliotheek van België
64. Koninklijk Meteorologisch Instituut
65. Regie der Gebouwen
66. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
67. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
68. FOD Mobiliteit en Vervoer
69. Controledienst voor de Ziekenfondsen
70. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie
71. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
72. Koninklijk Observatorium van België
73. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
74. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
75. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
76. FOD Budget en Beheerscontrole
77. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
78. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
79. Instituut voor de Gelijkheid van Mannen en Vrouwen

Drie diensten hebben echter de gevraagde tabel, ondanks een herinneringsbrief, niet ingestuurd: de Nationale Plantentuin, het Paleis voor Schone Kunsten en het Penitentiair Onderzoek- en Klinisch Observatiecentrum.

Het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen heeft geen cijfers bezorgd voor de trappen 2 tot 5. Aangezien het overgehevelde personeel afkomstig is van verscheidene besturen (Landbouw, Instituut voor Veterinaire Keuring en Inspecties Voedingsmiddelen), is elke vergelijking met de vroegere taalkaders onmogelijk. Wat de eerste trap van de hiërarchie betreft, blijft de gedelegeerd bestuurder van het Agentschap buiten taalkader, wat in strijd is met de wet. De VCT heeft die toestand aan de kaak gesteld.

De Federale Overheidsdienst Financiën heeft de VCT een brief gestuurd ter verantwoording van de algemene herstructurering van dat departement, die iedere vergelijking met de vroegere taalkaders van het ministerie van Financiën van 12 maart 1999 onmogelijk maakt. De gevraagde cijfers deden niet langer terzake: door de hervorming van de centrale diensten werden de twaalf vroegere afdelingen teruggebracht tot drie nieuwe entiteiten onder het gezag van de voorzitter van het directiecomité.

Voor alle gecontroleerde diensten heeft de VCT de toestand onderzocht op elke trap van de hiërarchie en zowel wat het statutaire als het contractuele personeel betreft. Waar er evenwichtsverstoringen werden geconstateerd, werd de dienst verzocht de toestand te verhelpen en de VCT op de hoogte te brengen van de genomen maatregelen.

Op het stuk van de federale overheidsdiensten (met uitzondering van de FOD Budget en Beheerscontrole en de FOD Informatie- en Communicatietechnologie die over taalkaders beschikken voor alle trappen van de hiërarchie) werd de VCT geconfronteerd met een bijzondere moeilijkheid: zij kon die departementen niet geldig controleren daar zij, sinds hun omwerking tot FOD, nog steeds niet over geldige taalkaders beschikken voor de lagere trappen van de hiërarchie (3 tot 5).

Voor deze diensten kon er dan ook alleen maar worden vergeleken met de vroegere taalkaders van de ministeries die waren gestructureerd in 7 trappen en waarvan het volume aan in het Frans of in het Nederlands te behandelen zaken absoluut had moeten zijn bijgewerkt en aangepast aan de nieuwe structuren en opdrachten van de FOD.

Sinds hun oprichting bevinden die FOD zich in de onmogelijkheid de betrekkingen van de trappen 3 tot 5 wettig te beheren: het ontbreken van taalkaders belet immers wettelijk elke benoeming, elke aanwerving, elke bevordering op die trappen.

Die toestand werd reeds aangeklaagd in het jaarverslag 2002. Zij is er in 2003 niet op vooruit gegaan.

De aandacht van de VCT werd ook gevestigd op een ander structureel probleem. In tal van diensten werden belangrijke evenwichtsverstoringen vastgesteld op de lagere trappen (4 en 5). Op de vraag van de VCT om maatregelen te nemen teneinde die evenwichtsverstoringen weg te werken, reageren die diensten met een verwijzing naar de wervingsstop die door de Regering voor die trappen werd afgekondigd, of nog, naar het ontbreken van budgettaire ruimte.

Het gevolg daarvan is dat flagrante evenwichtsverstoringen gedurende tal van jaren (soms meer dan 10) blijven bestaan omdat zij nog enkel wisselvallig, door de natuurlijke afvloeiingen, kunnen worden weggewerkt. Voorbeelden: Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, Nationale Delcrederedienst, Fonds voor Arbeidsongevallen, Nationaal geografisch Instituut, Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium, Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie, Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij, Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie, Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de provinciale en plaatselijke besturen, Nationale Bank van België.

Aangezien de taalkaders het beheersinstrument zijn waardoor een dienst in overeenstemming met de SWT kan functioneren, ziet de VCT zich ertoe verplicht toestanden aan te klagen waarin een dienst niet langer in staat is wettig te functioneren, hetzij doordat dossiers die in een bepaalde taal moeten worden behandeld, toch worden toevertrouwd aan ambtenaren van de andere taalrol, hetzij doordat een bepaalde taalgroep overbelast is t.a.v. de andere – wat erop neerkomt dat de *ratio legis* van de taalkaders wordt uitgehouden en alle zin verliest.

De VCT heeft de Eerste minister daarover aangeschreven met het verzoek structurele maatregelen te nemen om die toestanden te verhelpen. Deze laatste heeft de brief overgezonden aan de minister van Ambtenarenzaken, opdat de opmerkingen van de VCT in acht worden genomen bij de continue modernisering.

De overige redenen ter verklaring van de geconstateerde evenwichtsverstoringen zijn de volgende.

1. Verplichting voor de dienst om eerst een personeelsplan uit te werken.
2. Trage wervingsprocedures.
3. Ontstentenis van laureaten of kandidaatstellingen van laureaten uit de wervingsreserves.
4. Moeilijk te werven juristen, informatici...
5. Ontstentenis van Franstalige tweetaligen voor het bezetten van het tweetalig kader.
6. In kleine instellingen: moeilijk te bereiken taalevenwicht omwille van de personeelsbewegingen (vertrek, pensioen, overlijden, overplaatsing...).
7. Sommige diensten wijzen de moderniserende hervorming van de overheidsdiensten met de vinger: die zou doelmatigheid en doeltreffendheid vooropstellen en aldus verhinderen dat zowel functionele als taalcriteria worden ingevuld.
8. Erfenis van het verleden, niet-evenwichtige overhevelingen uit opgeheven instellingen.
9. In de wetenschappelijke inrichtingen: de hervorming van de loopbanen ingevolge het koninklijk besluit van 30 april 1999 (meer bepaald de loopbaanovergang van niveau 2 naar niveau 2⁺, die het evenwicht heeft ontwricht).
10. Procedures tot wijziging van de personeelsformatie of tot verandering van graden die de wervingen op de lange baan schuiven.
11. Weinig stabiel informaticapersoneel ingevolgde de toestand op de arbeidsmarkt.

De wervingsstop die door de regering op bepaalde niveaus werd afgekondigd en het ontbreken van budgettaire ruimte blijven evenwel de voornaamste redenen die voor het uitblijven van rechtzettende maatregelen worden aangevoerd.

4. ONTSTENTENIS VAN TAALKADERS

Hieronder volgt een lijst van diensten die tot op heden nog nooit over taalkaders hebben beschikt. Zij werden gegroepeerd per ministerieel departement.

Economische Zaken

Studiecentrum voor Kernenergie

De VCT heeft op 5 oktober 1985 bij de Raad van State een beroep ingediend tegen de impliciete weigering van de bevoegde minister om taalkaders vast te stellen.

Dit beroep heeft het voorwerp uitgemaakt van het arrest 84.739 van 8 januari 2000 waarbij de bewuste weigering nietig werd verklaard.

Tot dusver werden er nog geen taalkaders vastgesteld.

Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Spleijstoffen

Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen

Wetenschappelijke en culturele instellingen onder voogdij van de minister van Wetenschapsbeleid

Nationaal Orkest van België

Koninklijke Muntschouwburg

Koninklijke Academie voor Overzeese Wetenschappen

Tewerkstelling en Arbeid

Nationaal Onderzoeksinstituut voor Arbeidsomstandigheden

Op 31 mei 1990 bracht de VCT een advies 21.005 uit dat tot op heden zonder gevolg bleef.

Verkeerswezen

De Post

De taalkaders van de diensten Omslag te Jemelle en Zegel te Mechelen zijn vernietigd door het arrest van de Raad van State 35.011 van 13 september 1989. Er is nog geen nieuw voorstel van taalkaders binnengekomen.

De minister legde evenmin de ontwerpen van taalkaders van de vakantiecentra voor aan het advies van de VCT.

Belgacom

Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen

Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie

Pool der Zeelieden ter Koopvaardij

Binnenlandse Zaken

Federaal Agentschap voor nucleaire Controle

Volksgezondheid

Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid Louis Pasteur

Eerste minister

Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding

Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Maatschappij voor het Intercommunale Vervoer te Brussel

B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Veiligheid van de Staat:**
functies van analisten, assistent-analisten en inspecteurs voor de buitendiensten – taalvereisten.

Voor de functies van analisten en assistent-analisten wordt er in taalcursussen voorzien gedurende het stagejaar, maar alleen als opleiding en niet als voorwaarde om te slagen voor de stage.

Voor de functie van inspecteur voor de buitendiensten, werd het vooropgestelde taalexamen afgekoppeld van de lopende selectieprocedure.

(Advies 35.092 van 16 oktober 2003)

- **Ministerie van Justitie – Gevangenissen van Vorst en Sint-Gilles:**
de bewakers hebben hun kennis van de tweede taal niet bewezen conform artikel 21, § 2, van de SWT.

De gevangenissen van Vorst en Sint-Gillis beschouwd worden als buitendiensten van het Bestuur der Strafstellingen; in de betekenis van de SWT zijn het uitvoeringsdiensten waarvan de zetel is gevestigd in Brussel-Hoofdstad en waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Derhalve is niet Hoofdstuk III van de SWT – in het bijzonder artikel 21, § 2, – van toepassing, maar wel Hoofdstuk V tot regeling van het taalgebruik in de centrale en de uitvoeringsdiensten.

(Advies 35.117 van 18 september 2003)

C. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN

- **Vaste Commissie voor Taaltoezicht:**
niet alle ambtenaren zijn het Nederlands machtig.

De administratieve dienst van de VCT is een centrale dienst in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de SWT.

In de centrale diensten worden de ambtenaren met een graad van rang 13 of hoger of met een graad die gelijkwaardig is, verdeeld over drie kaders: een Nederlands, een Frans en een tweetalig. De andere ambtenaren worden verdeeld over twee kaders: een Nederlands en een Frans (artikel 43, § 2, van de SWT).

Het is dus normaal dat in de administratieve diensten van de VCT, naast tweetalig, eveneens eentalig personeel tewerkgesteld is.

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. De diensten van de VCT moeten dusdanig georganiseerd zijn dat de particulieren in hun taal kunnen geholpen worden.

(Advies 34.261B van 9 oktober 2003)

D. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **De Post:**
gebruik van een Engels computerprogramma voor de interne bestellingen, wat de communicatie daaromtrent tussen de plaatselijke en de centrale diensten in het Engels laat verlopen.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50 % bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

De Post blijft derhalve in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken: cf. het koninklijk besluit van 17 maart 2000 tot goedkeuring van de omzetting van De Post in een naamloze vennootschap van publiek recht en tot goedkeuring van haar statuten.

De diverse diensten van De Post zijn er, wat de behandeling van de zaken in binnendienst en de communicatie met het personeel betreft, toe gehouden gebruik te maken van de door de SWT opgelegde talen.

Artikel 39, § 2, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, de taal van het gebied gebruiken.

Wat het voor de interne bestellingen gebruikte systeem betreft.

Hoewel de VCT zich bewust is van de moeilijkheden die het verzoeken van de toepassing van de taalwetgeving met de realiteit van het aantreden van een autonoom overheidsbedrijf op een open en vrijgemaakte markt veroorzaakt, is zij van oordeel dat het aangeklaagde feit strijdig is met de SWT, aangezien ieder personeelslid van De Post het recht heeft om te weigeren gebruik te maken van het Engels in het kader van zijn werk.

Wat de communicatie tussen de diverse diensten betreft.

De Post deelt mee dat zowel de beschrijvingen van de artikels, de praktische instructies als de mededelingen aan de gebruikers, steeds in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld.

Voor zover er in de communicatie met het personeel en in de betrekkingen van de centrale diensten met de diverse plaatselijke en gewestelijke diensten gebruik wordt gemaakt van de door de SWT opgelegde talen, is de klacht op dit punt niet gegrond.

(Advies [<>1F] 34.086 van 16 januari 2003)

– **Vast Comité van Toezicht op de Politiediensten:**

een politiecommissaris van Antwerpen kreeg een Franstalig antwoord op een sollicitatiebrief die in het Nederlands aan het Comité P was gestuurd, voor een functie van lid van de Dienst Enquêtes.

Overeenkomstig artikel 39, § 1, van de SWT, dat terzake verwijst naar artikel 17, B, 1°, gebruikt een centrale dienst in een zaak die een ambtenaar van de dienst betreft, de taal die overeenstemt met diens taalrol, in dit geval het Nederlands.

De klacht is gegrond maar thans achterhaald aangezien betrokkene achteraf een Nederlandstalige brief heeft ontvangen en de vergissing geen enkele invloed heeft gehad bij het behandelen van de kandidatuur.

(Advies 34.116 van 15 mei 2003)

– **Selor – Selectiebureau van de Federale Overheid:**

Engelse versie van Windows 2000 voor competentietesten van niveau C.

Selor is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Het gebruik van het programma Windows moet worden beschouwd als een activiteit in binnendienst die een ambtenaar van de dienst betreft.

Overeenkomstig artikel 39, § 1, van de SWT, dat verwijst naar artikel 17, § 1, van die wetten, dient in deze de taal van de ambtenaar te worden gebruikt.

De klagers hebben de bedoelde test evenwel kunnen afleggen in het Frans. Klacht ongegrond.

(Advies 35.053-35.054-35.061 van 15 mei 2003)

E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN

– De Post:

toesturen aan bedienden van postkantoren uit het homogeen Nederlands taalgebied van een tweetalig bericht met bijlage, een bericht met tweetalige bijdrage waarin de adressen en benamingen van Brusselse kantoren enkel in het Frans staan vermeld, een dito dienstorder, en een tweetalige postkaart.

Conform artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, blijven de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid meer dan 50% bedraagt, onderworpen aan de bepalingen van de SWT.

De Post blijft derhalve in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de SWT.

De bedoelde informatie is een betrekking van De Post met een plaatselijke dienst uit het homogene Nederlandse taalgebied.

Overeenkomstig artikel 39, § 2, lid 1, van de SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met een plaatselijke dienst uit het Nederlandse taalgebied, de taal van dat gebied, in casu het Nederlands.

De berichten, bijlagen en postkaarten hadden derhalve in het Nederlands moeten zijn gesteld.

(Adviezen 34.186/B van 15 mei, 34.267 van 16 april, 35.035 van 10 april, 35.036 van 27 februari, 35.089 van 15 mei en 35.140 van 14 september 2003)

F. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF

– Belgacom/Skynet:

1. een bedrijf kreeg, als klant van Skynet, een Engelstalige brief toegestuurd met een bijlage en inschrijvingsformulieren in het Engels en het Frans;

2. een ander bedrijf kreeg een Engelstalige brief en factuur (met uitzondering van de opdruk die tweetalig Frans-Nederlands is) toegestuurd; de opdruk op de envelop is eveneens tweetalig Frans/Nederlands.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf, dat krachtens artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, alsmede van hun dochterondernemingen die zij betrekken bij hun taken van openbare dienst, en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT. Skynet is als *internet-provider* volledig geïntegreerd in Belgacom.

Opgestuurde brieven of contractaanbiedingen zijn betrekkingen met particulieren, uitgaande van een centrale dienst.

Krachtens artikel 41, § 1, van de SWT, maken centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aan de private bedrijven die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord (artikel 41, § 2, van de SWT).

De brieven en bijbehorende documenten dienden in het Nederlands gesteld te zijn en verstuurd in een envelop met eentalig Nederlandse opdruk.
(Adviezen 34.281 en 35.033 van 10 april 2003)

G. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– **Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer – Dienst Inschrijving Voertuigen:**

klacht tegen het feit dat de zogenaamde "provinciale" diensten van voornoemde Dienst, waarvan de werkring enkel het Nederlandse taalgebied bestrijkt, attesten uitreikt zowel in het Frans als in het Nederlands.

Voorvoemde diensten zijn uitvoeringsdiensten waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad is gevestigd en de werking het hele land bestrijkt. Daarop zijn, krachtens artikel 46, § 1, van de bij SWT, de bepalingen van toepassing die gelden voor de centrale diensten, artikel 43, § 6, buiten beschouwing gelaten.

De attesten waarvan sprake in de klacht zijn betrekkingen tussen een openbare dienst en particulieren.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Derhalve moeten de attesten die de zogenaamde "provinciale" diensten van de DIV aan particulieren uitreiken, gesteld zijn in hun taal. De klacht is bijgevolg ongegrond.

(Advies 33.445 van 18 september 2003).

– **Belgacom:** **Franstalige promotiefolder gestuurd aan een Nederlandstalige abonnee.**

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Het sturen van documenten aan particulieren is een betrekking met deze laatsten.

Naar luid van artikel 41, § 1, van de SWT, maken centrale diensten als Belgacom voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Eenzijds, bevestigt de geadresseerde – een Nederlandstalige inwoner uit het eentalig Nederlandse taalgebied – dat zijn taalaanhorigheid Belgacom bekend was aangezien hij in zijn contacten met die maatschappij altijd het Nederlands heeft gebruikt.

Anderzijds, is het zo dat, ingeval Belgacom de taalaanhorigheid van de geadresseerde niet kende, het beginsel van het vermoeden *juris tantum* diende te worden toegepast volgens welk een inwoner van een gemeente uit het Nederlandse taalgebied de taal van zijn gebied gebruikt.

Hoe dan ook had de klager van Belgacom dus een Nederlandstalige promotiefolder moeten ontvangen.

(Advies 34.048 van 30 januari 2003)

- **Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid – Bestuur voor de Maatschappelijke Integratie – Tegemoetkomingen aan Gehandicapten: eentalig Nederlandse informatie verstrekt aan een Franstalige particulier via zijn bankinstelling.**

De inlichtingen die door de bedoelde FOD werden verstrekt via zijn bankinstelling, zijn betrekkingen tussen een centrale dienst en particulieren als bedoeld door de SWT.

Conform artikel 41, § 1, van de voornoemde SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren, die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

In casu hadden de inlichtingen op de betaalopdracht in het Frans moeten zijn gesteld.

(Advies 34.205 van 15 mei 2003)

- **Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis: suppoosten van het museum spreken geen Nederlands; de kelner van het restaurant *Le midi cinquante* sprak geen Nederlands en de rekening was enkel in het Frans gesteld.**

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De klager diende, tijdens zijn bezoek aan het museum, in zijn taal te woord te worden gestaan.

De SWT zijn toepasselijk op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen (artikel 1, § 1, 2°, van de SWT).

Het museumrestaurant dient derwijze georganiseerd te zijn dat de klanten in hun taal geholpen kunnen worden. De rekening dient in de taal van de klant, in casu het Nederlands, gesteld te zijn.

(Advies 34.222 van 19 juni 2003)

- **Dienst Inschrijving Voertuigen: eentalig Frans inschrijvingsbewijs – en bijgevolg dito aanvraag tot betaling van de wegentaks – na keuze voor Nederlandstalige behandeling.**

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten, zoals de DIV, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan deze particulieren zich hebben bediend.

Het inschrijvingsbewijs diende in het Nederlands gesteld te zijn .

(Advies 34.261A van 9 oktober 2003)

– **Vaste Commissie voor Taaltoezicht:**
niet alle ambtenaren zijn het Nederlands machtig.

De administratieve dienst van de VCT is een centrale dienst in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de SWT.

In de centrale diensten worden de ambtenaren met een graad van rang 13 of hoger of met een graad die gelijkwaardig is, verdeeld over drie kaders: een Nederlands, een Frans en een tweetalig. De andere ambtenaren worden verdeeld over twee kaders: een Nederlands en een Frans (artikel 43, § 2, van de SWT).

Het is dus normaal dat in de administratieve diensten van de VCT, naast tweetalig, eveneens eentalig personeel tewerkgesteld is.

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De diensten van de VCT moeten dusdanig georganiseerd zijn dat de particulieren in hun taal kunnen geholpen worden.

(Advies 34.261B van 9 oktober 2003)

– **Ministerie van Volksgezondheid, Algemene Eetwareninspectie te Brussel en Eetwareninspectie te Hasselt:**
deze diensten richtten zich in het Nederlands tot Franstalige verenigingen uit Voeren; op de enveloppen kwamen Nederlandstalige vermeldingen voor.

De betwiste zendingen moeten worden beschouwd als betrekkingen tussen centrale en gewestelijke diensten en particulieren.

1. Klacht tegen het ministerie van Volksgezondheid en de Algemene Eetwareninspectie te Brussel.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De taalaanhorigheid van de verenigingen was bekend, aangezien zij de hernieuwing van hun vergunning hadden gevraagd. De documenten hadden dus in het Frans moeten zijn toegestuurd.

2. Klacht tegen de Eetwareninspectie te Hasselt.

Het gaat hier om een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de SWT.

In zijn betrekkingen met de particulieren gebruikt bovengenoemde gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de taalaanhorigheid van de verenigingen bekend was, hadden de brieven in het Frans moeten worden gestuurd.

Daar de enveloppen een wezenlijk onderdeel vormen van de briefwisseling, moeten het briefhoofd en de andere vermeldingen die op de enveloppen voorkomen, in dezelfde taal zijn gesteld als de briefwisseling (cf. advies 1050 van 23 september 1965). Het adres van het ministerie van Sociale Zaken te Hasselt moet evenwel in het Nederlands worden vermeld.

(Advies [><1N (deel 2)] 34.270 van 4 september 2003)

– **Nationaal Instituut voor de Statistiek – Dienst Landbouw:**
herinnering betreffende een enquête, in het Nederlands gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De taalaanhorigheid van de klager was bekend aangezien het volledige dossier hem met een brief en een geïndividualiseerd formulier in het Frans werd toegestuurd in november 2002.

De herinneringsbrief had in het Frans moeten gesteld zijn.
(Advies 35.016 van 4 september 2003)

– **Belgacom/Skynet:**
Franstalige mededelingen bestemd voor inwoners uit het Duitse taalgebied; webstek enkel in het Nederlands, het Frans en het Engels.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat krachtens artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, alsmede van hun dochterondernemingen die zij betrekken bij hun taken van openbare dienst, en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT.

Skynet is als *internet-provider* volledig geïntegreerd in Belgacom.
Opgestuurde brieven of contractaanbiedingen zijn betrekkingen met een particulier, uitgaande van een centrale dienst.

Krachtens artikel 41, § 1, van de SWT, maken centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen, Nederlands, Frans of Duits, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Mededelingen die door een centrale dienst aan het publiek worden gericht, dienen, overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld te worden. Een vertaling ter intentie van de inwoners van het Duitse taalgebied is evenwel toegelaten (adviezen 12.324 van 4 juni 1981 en 27.184/A van 25 april 1996.)

Ofschoon het gebruik van het Duits dus niet door de wet is voorgeschreven, is het, gezien het karakter van de inlichtingen, aangewezen zo niet wenselijk, dat de webstek ook het in Duits wordt gesteld.

(Adviezen 35.017 van 20 februari, 35.141 van 13 november, 35.149 van 26 oktober en 35.154 van 26 juni 2003)

– **Federale Overheidsdienst Financiën – Algemene Diensten, Vorming en Informatie:**
sturen van een Franstalige brief aan een Nederlandstalige.

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De afdruk van de bestelling en de brief die de toegezonden brochures begeleidde, dienden in het Nederlands gesteld te zijn.
(Advies 35.032 van 26 juni 2003)

- **Bestuur van de Maatschappelijke Integratie, Uitkeringen aan Personen met een Handicap:**
sturen van een Nederlandstalig "Attest voor het bekomen van het specifiek sociaal tarief voor gas en elektriciteit" en dito begeleidende brief, aan een Franstalige wonende in Zaventem.

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Beide voornoemde documenten dienden in het Frans gesteld te zijn, met eventueel een bijgevoegd attest gesteld in de taal van de regio.

De dienst zal vanaf 2004 de bewuste attesten zowel in de taal van de particulier als in de taal van de regio afleveren.

(Advies 35.042 van 26 juni 2003)

- **Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie:**
sturen van Franstalige fiscale fiche aan Nederlandstalige.

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Het aangeklaagde document diende in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 35.115 van 09 oktober 2003)

- **Fonds voor Beroepsziekten:**
Nederlandstalig antwoord op een Franstalige brief van de voorzitter van de GERFA.

Het Fonds is een dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt en dat derhalve wordt beschouwd als een centrale dienst in de betekenis van de SWT.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maakt een dergelijke dienst voor zijn betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Bijgevolg had het antwoord aan de voorzitter van de Gerfa in het Frans moeten gesteld zijn

(Advies 35.156 van 4 september 2003)

- **Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening – Werkloosheidsbureau van Brussel:**
sturen van een Franstalige brief aan Nederlandstalige.

Artikel 41, § 1, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Wanneer de taalaanhorigheid van de particulier niet bekend is, wordt ervan uitgegaan dat ze overeenstemt met de taal van het gebied waar de particulier woont.

Aangezien de betrokken particulier in een gemeente zonder specifieke taalregeling van het Nederlandse taalgebied woont, diende de brief in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 35.184 van 20 november 2003)

– **Brandwondencentrum in Neder-over-Heembeek:**
Franstalig medisch verslag aan een Nederlandstalige patiënt.

Het sturen van een document, in casu een medisch verslag, aan een particulier, is een betrekking met deze laatste.

Het bedoelde centrum een dienst waarvan de werkring het hele land bestrijkt en die, in uitvoering van artikel 41, § 1, van de SWT, in zijn betrekkingen met een particulier die van de drie talen moet gebruiken waarvan deze laatste zich heeft bediend.

De taal waarin de gegevens van de betrokkene in het verslag stonden vermeld, namelijk het Nederlands, liet ruimschoots vermoeden welke de taalaanhorigheid van de betrokkene was. Het centrum had hem het verslag dan ook van meet af aan in het Nederlands moeten bezorgen.

Wat de tweetalige kenmerken en dito briefhoofd betreft die in het verslag voorkomen en ook het voorwerp van de klacht uitmaken: alle vermeldingen op een document moeten in één enkele taal worden gesteld, namelijk die van het document zelf – in casu dus het Nederlands.

(Advies 35.211 van 20 november 2003)

– **Belgacom:**
voor de aanleg van een internetlijn bij een Franstalige inwoner van Brussel, stuurde Belgacom een Franskundige technicus.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

Met toepassing van artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

(Advies 35.226 van 27 november 2003)

H. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding:**
gebruik van Engelse en Nederlandse termen op de website van het centrum.

Het bewuste centrum is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de SWT.

Mededelingen die worden verspreid via internet moet worden beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

In casu beschikt het bedoelde centrum onder meer over een website in het Frans en een website in het Nederlands.

Op de Franstalige website wordt gebruik gemaakt van de term *home* die op het Internet gebruikelijk is en bovendien officieel in de Franse taal wordt gebruikt (cf. Woordenboek *Petit Robert*).

Uitmaken of, in voorliggend geval, deze dan wel een andere term dient te worden gebruikt, houdt verband met het taaleigen: op dat punt acht de VCT zich onbevoegd.

De vermelding "vacatures" werd vervangen door de vermelding *emplois* op de laatste menutoets die, thans, toegang verstrekt tot een in het Frans gestelde tekst. Op dit punt is de klacht gegrond, maar niettemin achterhaald.
(Advies 34.109 van 19 juni 2003)

- **Federaal ministerie van Tewerkstelling en Arbeid:
publiceren van een studie die alleen beschikbaar is in het Frans;
de Nederlandstaligen beschikken enkel over een samenvatting en een vertaling van de conclusies.**

De federale regering, een dienst waarvan de werkring het hele land bestrijkt, is een centrale dienst in de zin van de SWT; hij zijn berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans (artikel 40, lid 2, van de SWT).

Een studie in opdracht van de federale regering, voor zover deze laatste daaraan niet zelf deelneemt, is geen handeling die onder toepassing van de SWT valt. Uit de brief die bij de studie werd gevoegd, blijkt dat de studie door het federale ministerie van Tewerkstelling en Arbeid werd toevertrouwd aan het *Centre de recherche travail et technologie de la Fondation Travail-Université*.

Voor zover het ministerie van Tewerkstelling en Arbeid niet heeft meegewerkt aan de uitvoering van deze studie, is de klacht niet gegrond.

In verband met de opdrachten inzake eentalige studies of publicaties die door de dragers van de federale openbare macht worden gegeven, is het niettemin aanbevolen dat er zou worden gewaakt over het taalevenwicht.
(Advies [><1N] 34.119 van 25 september 2003)

- **Promedia:
in het telefoonboek 2002-2003, zone Brussel (Witte Gids):
Docteurs en médecine komt na de Nederlandstalige rubriek;
het deel van het telefoonboek dat het Brussels Gewest aanbelangt,
draagt als titel: "Brussel – Bruxelles".**

In de Witte Gids 2001-2002 van Promedia, staat *Docteurs en médecine* eveneens op de tweede plaats.

Naar luid van artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zijn de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen aan de SWT.

Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet ontslaat van de toepassing van de voornoemde gecoördineerde wetten.

Conform artikel 40 van de SWT worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

Conform advies 1235 dat door de VCT werd uitgebracht op 24 juni 1965, moeten de

bewoordingen "in het Nederlands en in het Frans" in die zin worden geïnterpreteerd dat al de teksten gelijktijdig en integraal in de beide talen op hetzelfde document moeten voorkomen en dat beide talen op een voet van strikte gelijkheid moeten worden geplaatst (cf. ook het advies 1.221B van 13 januari 1966).

Anderdeels moeten de teksten van de rubrieken afwisselend, het ene jaar in het Nederlands en het andere jaar in het Frans worden afgedrukt, zoals het geval is voor de Gouden Gids. **(Adviezen 34.191B van 16 januari 2003 en 35.070 van 4 september 2003)**

– **Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking:**
in de Nederlandse versie van het activiteitenverslag 2001 staan de statistieken enkel in het Engels vermeld.

Het bewuste activiteitenverslag is een bericht of mededeling aan het publiek, uitgaande van een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Artikel 40, § 2, van de SWT, bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

In de Nederlandstalige versie van het verslag is de presentatie van statistieken in een andere taal dan het Nederlands, namelijk in het Engels, in casu niet verantwoord en strijdig met de SWT.

(Advies 34.228 van 16 januari 2003)

– **Belgacom Mobile:**
huis-aan-huis folder, waarvan de Nederlandstalige tekst een kleiner lettertype heeft dan de Franstalige.

Artikel 40, lid 2, van de SWT, bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

De termen "in het Nederlands en in het Frans" moeten in die zin worden geïnterpreteerd dat alle teksten gelijktijdig en volledig in het Nederlands en in het Frans in het desbetreffende document vermeld moeten zijn en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype – cf. adviezen 32.015 van 17 februari 2000 en 32.169 van 14 december 2000).

(Advies 35.002 van 27 februari 2003)

– **Belgacom/Skynet:**
Franstalige communicaties bestemd voor inwoners uit Duitstalig gebied; webstek enkel in het Nederlands, het Frans en het Engels.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat krachtens artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, alsmede van hun dochterondernemingen die zij betrekken bij hun taken van openbare dienst, en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT.

Skynet is als *internet-provider* volledig geïntegreerd in Belgacom.

Opgestuurde brieven of contractaanbiedingen zijn betrekkingen met een particulier, uitgaande van een centrale dienst.

Krachtens artikel 41, § 1, van de SWT, maken centrale diensten in hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen, Nederlands, Frans of Duits, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Mededelingen die door een centrale dienst aan het publiek worden gericht, dienen, overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld te worden. Een vertaling ter intentie van de inwoners van het Duitse taalgebied is evenwel toegelaten (adviezen 12.324 van 4 juni 1981 en 27.184/A van 25 april 1996.)

Ofschoon het gebruik van het Duits dus niet door de wet is voorgeschreven, is het, gezien het karakter van de inlichtingen, aangewezen zo niet wenselijk, dat de webstek ook het in Duits wordt gesteld.

(Adviezen 35.017 van 20 februari, 35.141 van 13 november, 35.149 van 26 oktober en 35.154 van 26 juni 2003)

– **De Post:**
op postzegels komen enkel Nederlandstalige en Franstalige vermeldingen voor, geen Duitstalige.

De Post is een autonoom overheidsbedrijf dat krachtens artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, alsmede van hun dochterondernemingen die zij betrekken bij hun taken van openbare dienst, en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen is aan de SWT.

Postzegels zijn berichten of mededelingen gericht aan het publiek, uitgaande van De Post als centrale dienst, die op grond van artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en het Frans moeten gesteld zijn (cf. advies 10.233 van 8 mei 1980).

Het gebruik van het Duits is dus wettelijk niet voorgeschreven. De klacht is niet gegrond. Bij toepassing van artikel 61, § 1, van de SWT, komt het de regering evenwel toe het drukken van de vermeldingen in de drie landstalen, in overweging te nemen, rekening houdend met de huidige staatsstructuur en met het feit dat dit reeds in het verleden is gebeurd (advies 27.184C van 8 februari 1996).

(Advies 35.052 van 24 april 2003)

– **Belgacom:**
overwegend Franstalige algemene inlichtingen en mededelingen in telefoongids Witte Gids, boekdeel 6B.

De telefoongidsen zijn een uitgave van de firma Promedia, die, wat het geven van de betwiste inlichtingen betreft, optreedt in opdracht van Belgacom.

Belgacom is een autonoom overheidsbedrijf dat onderworpen is aan de SWT. Promedia treedt in casu op in het kader van artikel 50 van de SWT dat bepaalt dat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet ontslaat van de toepassing van voornoemde wetten.

Mededelingen aan het publiek moeten, overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld worden. Een vertaling van het officiële gedeelte ter intentie van de inwoners van het Duitse taalgebied is evenwel toegelaten (adviezen 12.324 van 4 juni 1981 en 27.184/A van 25 april 1996.)

Ofschoon een drietalige uitgave dus niet door de wet is voorgeschreven, zou een Duitstalige uitgave, gezien het karakter van de betwiste inlichtingen, toch aangewezen zijn.

(Advies 35.150 van 26 oktober 2003)

I. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACHTIGINGEN EN VERGUNNINGEN

- **FB Verzekeringen NV – pensioenrekeningen:**
tweetalige (Frans-Nederlandse) uittreksels van pensioenrekeningen voor de jaren 1998, 1999 en 2000, gestuurd aan een Franstalige particulier.

Over soortgelijke klachten had de VCT al de adviezen 31.238 van 17 februari 2000 en 33.071-33.072 van 3 mei 2002 uitgebracht, waarin zij zich als volgt had uitgesproken.

"Overeenkomstig haar vaste rechtspraak is de VCT van oordeel dat de uittreksels uit de pensioenrekening, verklaringen zijn in de zin van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Ingevolge de wet van 17 juni 1991 tot organisatie van de openbare kredietsector en tot harmonisatie van het toezicht over en van de werkingsvoorwaarden van de kredietinstellingen, gewijzigd bij koninklijk besluit van 7 april 1995, werden de ASLK-Bank en de ASLK-Verzekeringen in privaatrechtelijke naamloze vennootschappen omgevormd.

Aangezien de deelneming van de NV Federale Participatiemaatschappij in het kapitaal van de ASLK Bank en de ASLK-Verzekeringen minder dan 50% bedraagt, zijn de SWT niet langer van toepassing. De ASLK Bank en de ASLK verzekeringen werden nadien omgevormd tot Fortis Bank NV en Fortis Bank verzekeringen NV.

Dergelijke klachten betreffen echter bijzondere taken inzake pensioenen, die hun bij koninklijk besluit van 18 december 1967 werden toegekend en die geen handelsactiviteiten vormen.

Artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, bepaalt dat die wet ten toepasselijk zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Op grond van artikel 42 van die wetten, stellen de centrale diensten de rekeninguittreksels in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt."

Uit het antwoord net als uit de statuten van de VZW CIMIRe die daarbij waren gevoegd, blijkt dat de opdracht van de VZW waarvan de gegevens op het rekeninguittreksel voorkomen, op dit ogenblik beperkt blijft tot het verzekeren van de overname van de opdracht betreffende het beheer van de individuele pensioenrekening, teneinde ze op termijn over te hevelen naar de openbare instellingen van de Sociale Zekerheid.

Het is nog steeds de FB Verzekeringen die is belast met de wettelijke opdracht tot het beheren van de individuele rekening.

Met toepassing van het voornoemde artikel 42 van de SWT kwam het de FB Verzekeringen derhalve toe het rekeninguittreksel te stellen in de taal van de betrokkene.

De taal waarin het adres van de klager stond vermeld op het uittreksel, in casu het Frans, was op zich een voldoende groot vermoeden van taalaanhorigheid; de FB had het uittreksel dan ook moeten stellen in het Frans.

(Advies 34.197 van 13 november 2003)

II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN

A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Vlaams Minister van Binnenlandse Aangelegenheden Zaken en Ambtenarenzaken:**
Nederlandstalig antwoord op een Franstalige brief van een Franstalige inwoner van Voeren.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is op de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest bestrijkt, de taalregeling van toepassing die door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten voor de betrekkingen met de particulieren.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat, in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Indien de klager zijn klacht had ingediend op het ogenblik dat hij nog gemeenteraadslid was, had de minister hem moeten antwoorden in het Nederlands. In het voorliggende geval heeft de minister zich vergist op het stuk van de taalaanhörigheid van de betrokkene: sinds de jongste verkiezingen is deze laatste immers geen gemeenteraadslid meer en moet hij als een particulier worden beschouwd en antwoord krijgen in het Frans.

(Advies 34.058 van 15 mei 2003)

- **Belastingdienst voor Vlaanderen:**
Nederlandstalige aanslagbiljetten betreffende de roerende voorheffing, gestuurd aan Franstaligen uit randgemeenten en taalgrensgemeenten wier taalaanhörigheid bekend was.

De klagers hadden reeds gelijkaardige klachten ingediend met betrekking tot aanslagbiljetten van de vorige jaren, waarover de VCT zich had uitgesproken in haar adviezen 31.212 van 17 februari 2000 en 32.539 van 21 december 2000.

De VCT had daarbij geoordeeld dat een aanslagbiljet een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren is, en dat, met toepassing van de artikelen 12, lid 3, en 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de plaatselijke diensten van de randgemeenten en de taalgrensgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Ingevolge de voormelde VCT-adviezen was de taalaanhörigheid van de klagers de dienst met zekerheid bekend.

Bijgevolg diende het aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing voor het jaar 2001 hun het Frans te zijn toegestuurd.

(Adviezen [$><1N$] 34.136 van 16 januari en [$><1N$] 35.259 van 20 november 2003)

- **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
tweetalige brief aan een Nederlandstalige, in een eentalig Franse envelop met dito adresgegevens;
Nederlandsonkundige loketbediende in het metrostation Madou.

Conform artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 19 van de SWT dient de MIVB in haar betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal te gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De brief werd op naam verstuurd en is bijgevolg een betrekking met een particulier. De gegevens op de envelop dienden, net zoals de brief, uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

Voor zover de taalaanhorigheid van de betrokkene de MIVB bekend was, is de klacht gegrond.

De loketbediende kende geen Nederlands.

(Adviezen 34.153 van 30 januari en 34.223 van 26 juni 2003)

– **Belastingdienst voor Vlaanderen:**

Nederlandstalige aanslagbiljetten en herinneringsbrieven betreffende de onroerende voorheffing, gestuurd aan Franstaligen uit de randgemeenten; sommige klagers hadden hun klacht reeds ingediend bij de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant die zich, op zijn beurt, op grond van artikel 65bis, § 4, laatste lid, van de SWT, tot de VCT heeft gericht.

De klagers hadden met betrekking tot de aanslagbiljetten voor de vorige jaren reeds dergelijke klachten ingediend waarover de VCT zich had uitgesproken.

De VCT was daarbij van oordeel dat een aanslagbiljet een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren is, en dat, met toepassing van artikel 25, § 1, van de SWT, waarnaar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verwijst, de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Ingevolge de voormelde VCT-adviezen was de taalaanhorigheid van de klager de Belastingdienst voor Vlaanderen met zekerheid bekend.

Bijgevolg had het aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing voor het jaar 2002 hun in het Frans moeten zijn toegestuurd.

(Adviezen [><1N] 34.173/34.244 van 24 april en [><1N] 35.198/34.220/34.214/34.218 van 4 september 2003).

– **Dienst Huisvesting – Sociale Leningen – Vlaams-Brabant:**

Nederlandstalige documenten betreffende de jaren 2001 en 2002, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Linkebeek wiens taalaanhorigheid bekend is.

De klager had met betrekking tot de aanslagbiljetten voor de vorige jaren reeds dergelijke klachten ingediend waarover de VCT zich had uitgesproken.

De VCT was daarbij van oordeel dat een dergelijk document een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier is, en dat, met toepassing van artikel 25, § 1, van de SWT, waarnaar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verwijst, de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Ingevolge de voormelde VCT-adviezen was de taalaanhorigheid van de klager de Dienst Huisvesting-Sociale Leningen met zekerheid bekend.

Bijgevolg hadden de bewuste documenten hem in het Frans moeten zijn toegestuurd.

(Advies [><1N] 34.174/35.084/34.165/35.074 van 15 mei 2003).

- **Vlaamse Milieumaatschappij:**
andermaal Nederlandstalige heffingsbiljetten betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren, gestuurd aan Franstalige inwoners van taalgrensgemeenten en randgemeenten wier taalaanhorigheid bekend was; sommige klagers hadden eerst klacht ingediend bij de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, die de klacht had overgemaakt aan de VCT op grond van artikel 65, § 4, laatste lid, van de SWT.

De klagers hadden reeds gelijkaardige klachten ingediend betreffende de heffingsbiljetten voor de voorbije jaren, waarover de VCT zich reeds had uitgesproken.

De VCT had daarbij geoordeeld dat een heffingsbiljet een betrekking is tussen een openbare dienst en een particulier, en dat, met toepassing van de artikelen 12, lid 3, en 25, § 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten en de randgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben gediend of het gebruik hebben gevraagd.

In de voorliggende gevallen was de taalaanhorigheid van de klagers de VMM, ingevolge de voornoemde adviezen van de VCT, met zekerheid bekend.

Derhalve hadden zij het heffingsbiljet 2001 betreffende de verontreiniging van de oppervlaktewateren in het Frans moeten toegestuurd krijgen.

(Adviezen [$><1N$] 34.175 van 10 april, [$><1N$] 34.181 van 20 februari, [$><1N$] 35.212 van 25 september en [$><1N$] 35.031 van 27 februari 2003)

- **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Nederlandstalige herinneringsbrieven en dito heffingsbiljet betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Brussel met betrekking tot een woning die hij vóór zijn verhuizing betrok in Wezembeek-Oppem.

De twee herinneringsbrieven betreffen de periode vóór de verhuizing. Ze hebben betrekking op een heffingsbiljet waarover de VCT op 29 november 2001 het advies 33.475 heeft uitgebracht. Voornoemde herinneringsbrieven maken dus deel uit van een afgesloten dossier.

Het heffingsbiljet heeft betrekking op de periode na de verhuizing.

Artikel 25, lid 1, van de SWT, waarnaar wordt verwezen in het vorige advies, voorziet enkel en alleen in faciliteiten voor de Franstalige inwoners van de randgemeenten en niet voor de inwoners van gemeenten van een ander taalgebied.

Aangezien de klager thans in een gemeente van Brussel-Hoofdstad woont, kan hij geen aanspraak maken op de faciliteiten waarin wordt voorzien voor de inwoners van Wezembeek-Oppem, ook niet als hij aldaar over een tweede verblijfplaats beschikt. De klacht is derhalve niet gegrond.

(Advies 34.180/35.085/35.209 van 20 november 2003).

- **Vlaamse Milieumaatschappij:**
Nederlandstalige heffingsbiljetten betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren, gestuurd aan Franstalige inwoners van taalgrensgemeenten en randgemeenten wier taalaanhorigheid bekend was; sommige klagers hadden eerst klacht ingediend bij de adjunct-gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant die zich, op zijn beurt, op grond van artikel 65, § 4, laatste lid, van de SWT, tot de VCT heeft gericht.

De klagers hadden met betrekking tot de heffingsbiljetten voor de vorige jaren reeds dergelijke klachten ingediend waarover de VCT zich had uitgesproken.

De VCT was daarbij van oordeel dat een heffingsbiljet een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren is, en dat, met toepassing van artikel 12, lid 3, en artikel 25, § 3, van de SWT, waarnaar artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verwijst, de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten en de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door de betrokkene gebruikte taal gebruiken voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Ingevolge de voormelde VCT-adviezen was de taalaanhorigheid van de klagers de VMM in deze gevallen met zekerheid bekend.

Bijgevolg hadden de heffingsbiljetten ter bescherming van de oppervlaktewateren voor het jaar 2002 hun in het Frans moeten zijn toegestuurd.

(Adviezen [$><1N$] 34.203 van 27 februari en [$><1N$] 30.355/34.171/34.172/34.187 van 4 september 2003)

- **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:**
Nederlandstalig betalingsbiljet inzake waterverbruik, gestuurd aan een Franstalige uit een taalgrensgemeente, wiens taalaanhorigheid bekend was.

De klager had reeds gelijkaardige klachten ingediend betreffende de vorige jaren. De VCT had zich daarover uitgesproken.

Bijgevolg was de taalaanhorigheid van de klager de VMW met zekerheid bekend en had deze laatste de regels moeten toepassen die gelden in de taalgrensgemeenten (artikel 12, lid 3, van de SWT) en hem het betalingsbiljet toesturen in het Frans.

(Advies [$><1N$] 34.238 van 16 januari 2003)

- **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
aanstelling van taxistewards die geen taalexamen hebben afgelegd.

Conform artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 41, § 1, van de SWT, maken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in hun betrekkingen met een particulier gebruik van het Nederlands of het Frans, naargelang van de taal waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De klanten dienen bijgevolg door deze stewards in hun taal geholpen te worden. Dit houdt evenwel niet in dat deze stewards een taalexamen moeten afleggen, gelet op het feit dat zij enkel door de firma *Events reception services* ter beschikking gesteld worden voor het uitoefenen van deze taak.

Aangezien uit de klacht niet blijkt dat de klanten niet in hun taal geholpen konden worden, is de klacht ongegrond.

(Advies [$<>1N$] 34.242 van 4 september 2003)

- **Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding:**
Nederlandstalige brief en envelop gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De taalaanhorigheid van betrokkene was de dienst bekend.

Het sturen van een brief of een envelop aan een particulier is een betrekking met deze laatste.

Met toepassing van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is op een dienst van de Vlaamse regering waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of van het Gewest bestrijkt, met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling, de taalregeling van toepassing die door de SWT aan de plaatselijke diensten wordt opgelegd voor de betrekkingen met particulieren.

Conform artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederland of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

(Advies [><1N] 34.246 van 20 februari 2003)

– **Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp:**

eentalig Nederlandse factuur gestuurd aan een Franstalige inwonster van Brussel.

De Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp valt onder toepassing van de bepalingen van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen die verwijst naar Hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits uitgezonderd.

Conform artikel 41, § 1, van de SWT, maken de diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waarvan de werkkring het hele grondgebied van dat gewest bestrijkt, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van de taal waarvan de betrokkenen zich hebben bediend, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In het voorliggende geval bediende de betrokkene zich van het Frans: de factuur diende dus ook in het Frans te zijn gesteld.

(Advies 34.252 van 27 november 2003)

– **Belastingdienst voor Vlaanderen:**

Nederlandstalig aanslagbiljet en dito herinneringen, gestuurd aan een Franstalige uit Voeren.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klager niet bekend was bij het versturen van het aanslagbiljet, is de klacht niet gegrond

(Advies [><1N] 34.254 van 20 februari 2003)

– **De Lijn:**

richtlijnen aan het personeel betreffende het taalgebruik op de trajecten met een taalgemengd regime, zoals Ninove-Brussel:

op het hele traject moet de schriftelijke informatie op de bus tweetalig zijn; indien er geen Franstalige brochures meer voorradig zijn, moet de chauffeur ook de resterende Nederlandstalige brochures verwijderen;

op het hele traject – dus ook wanneer de bus zich op Vlaams grondgebied bevindt – moet de chauffeur Franstalige klanten in het Frans bedienen.

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering wordt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, en bestrijkt haar werkkring zowel gemeenten met als zonder speciale taalregeling.

De autobuslijn Ninove-Brussel loopt over eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied en gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT. Dergelijke gewestelijke dienst valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad hun berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. En overeenkomstig artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de autobus van de bewuste lijn gemeenten aandoet van het Nederlandse taalgebied en van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en het nagenoeg onmogelijk is elke reiziger te vragen in welke gemeente hij woont, moet het personeel zich tot de gebruiker wenden in diens taal, het Nederlands of het Frans, ook wanneer de bus zich bevindt in het Nederlandse taalgebied (cf. advies 23.053 van 30 september 1992). De vermeldingen op deze bussen moeten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (cf. advies 27.118 van 6 juli 1995)

De richtlijnen die De Lijn aan haar personeel geeft, zijn in overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT en met de SWT.

(Advies [<>1N][<>1F] 34.263 van 9 oktober 2003)

- **Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen - OMOB Zorgkas:**
de aansluiting bij de "Vlaamse Zorgverzekering" van een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode zou in het Nederlands worden behandeld, hoewel zijn contract in het Frans is gesteld.

De zorgkassen die werden opgericht in het raam van het decreet van 30 maart 1999 tot oprichting van de zorgverzekering moeten, op grond van dat decreet, worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap (artikel 15, lid 2, 1°, van het voornoemde decreet).

Daaruit volgt dat die kassen, wat het gebruik van de talen betreft, onderworpen zijn aan artikel 36 van de wet tot hervorming van de instellingen van 9 augustus 1980 die, wat de gemeenten met een speciale regeling betreft, verwijst naar de SWT.

Conform die bepalingen moet een dossier van een Franstalige aangeslotene uit Sint-Genesius-Rode door de zorgkas, in binnendienst, in het Nederlands worden behandeld (artikel 23 van de SWT), maar moeten de documenten die de betrokkene worden toegestuurd, in het Frans worden gesteld (artikel 25 van de SWT betreffende de betrekkingen met particulieren, en artikel 26 betreffende de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen).

(Adviezen [><1N] 35.015A en [><1N] 35.015B van 20 november 2003)

- **Belastingdienst voor Vlaanderen:**
Nederlandstalige herinnering tot betaling, gestuurd aan een Franstalige uit Wezembeek-Oppem.

De VCT bevestigt haar advies 34.176 van 21 november 2002 volgens welk het aanslagbiljet hem in het Frans diende te worden toegestuurd.

(Advies [>< 1 N] 35.023 van 27 februari 2003)

– **Zorgkas van de Socialistische Mutualiteiten:**
Nederlandstalige documenten voor de inwoners van Voeren.

Conform artikel 15, lid 2, 2°, van het Vlaams decreet van 30 maart 1999, houdende de organisatie van de zorgverzekering, dient de kas, wegens haar organisatie, beschouwd te worden als behorende uitsluitend tot de Vlaamse Gemeenschap. Ziekenfondsen, landsbonden van ziekenfondsen, maatschappijen van onderlinge bijstand, verzekeringsondernemingen en de Kas der Geneeskundige Verzorging (NMBS) kunnen een zorgkas oprichten; het Vlaams Zorgfonds moet een zorgkas oprichten (artikel 14 van het decreet).

Naar luid van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980, zijn de diensten van de Vlaamse Executieve onderworpen aan de taalregeling die, door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), wat de gemeenten met een speciale taalregeling betreft, is opgelegd voor de betrekkingen met particulieren.

Naar luid van artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de eerste betaling in 2002 werd verricht in het Frans, was de taal van de betrokkenen de Kas bekend.

Bijgevolg dienden alle documenten in het Frans te zijn opgestuurd.
(Advies [><1N] 35.111-35.112 van 20 november 2003)

– **Belastingdienst voor Vlaanderen:**
Franstalig aanslagbiljet met sommige Nederlandstalige vermeldingen, gestuurd aan de *Union Rémerdaeloise*, een Franstalige VZW.

Een aanslagbiljet is een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren. Conform artikel 12, lid 3, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Het aanslagbiljet diende dus volledig in het Frans te zijn gesteld.
(Advies [><1N] 35.190 van 25 september 2003)

– **Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening:**
Nederlandstalig betalingsbiljet en dito envelop, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

De klager had reeds soortgelijke klachten ingediend waarover de VCT zich had uitgesproken.

De VCT had daarbij geoordeeld dat, met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het voorliggende geval was, ingevolge de voornoemde klachten, de taalaanhorigheid van betrokkene de VMW met zekerheid bekend.

Derhalve had de VMW het betalingsbiljet alsook de envelop in het Frans moeten versturen, de benaming van de dienst uitgezonderd.
(Advies [><1N] 35.196 van 4 september 2003)

– **Vlaamse Milieumaatschappij:**

- 1. andermaal Nederlandstalig heffingsbiljet gestuurd aan de klagster;**
- 2. door de tussenkomst van de adjunct-arrondissementscommissaris, stuurde de maatschappij een Franstalig heffingsbiljet aan betrokkene; dit draagt als datum van toezending 15 juli 2003, maar de iets verder vermelde verzendingsdatum is 20 juni 2003 gebleven;**
- 3. op het Franstalige overschrijvingsformulier komen de woorden "Vlaams Gewest" en "Heffing oppervlaktewater" voor.**

1. De klagster had reeds een dergelijke klacht ingediend met betrekking tot het heffingsbiljet voor 2002, waarover de VCT zich had uitgesproken in haar advies 33.543 van 18 april 2002.

De VCT had daarbij geoordeeld dat een heffingsbiljet een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier is, en dat met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren richten in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Ingevolge het voormelde advies van de VCT, was de taalaanhorigheid van de klagster de VMM met zekerheid bekend.

Derhalve had het heffingsbiljet voor 2003 betreffende de bescherming van de oppervlaktewateren haar in het Frans moeten zijn toegestuurd.

2. Wat de verzendingdatum betreft: het heffingsbiljet dat door tussenkomst van de adjunct-arrondissementscommissaris in het Frans werd toegestuurd, moet als een origineel exemplaar worden beschouwd.

3. Het overschrijvingsformulier dient eveneens in het Frans te zijn gesteld.
(Advies [$><1N$] 35.206 van 25 september 2003)

B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Gemeenschapscentrum "Heembeek-Mutsaard":**
maandblad "Uil&Spiegel" van december 2001 is bijna volledig tweetalig Nederlands-Frans.

Het aangeklaagde nummer is een speciale editie gewijd aan een tweetalig artikel over de geschiedenis van de twee tuinvijken van de Mutsaard. Het nummer is Nederlandstalig met uitzondering van de vertaling van dat artikel.

De VZW Gemeenschapscentrum "Heembeek-Mutsaard" is een dienst in de zin van artikel 1, §1, 2° van de SWT, en valt onder dezelfde regeling als de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen vallen de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van de gemeenten zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied en stellen zij de berichten en mededelingen aan het publiek overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, uitsluitend in het Nederlands. In principe dient het maandblad "Uil&Spiegel" dan ook uitsluitend in het Nederlands gesteld te worden.

Voor bepaalde projecten die zich eveneens richten tot anderstaligen kan een andere taal dan het Nederlands gebruikt worden op voorwaarde dat het een vertaling uit het Nederlands

betreft en dat boven de anderstalige teksten het woord "Vertaling" vermeld wordt. De tekst mocht vertaald worden naar het Frans. De klacht is ongegrond op dit punt.

I.p.v. het woord "Vertaling" werd het Franse woord *Traduction* vermeld. Op dit punt is de klacht gegrond: het moet immers voor de Nederlandstaligen duidelijk zijn dat zij over dezelfde informatie beschikken als de anderstaligen.

(Advies [$><1N$] 34.054 van 4 september 2003)

– **Brussels Hoofdstedelijk Gewest:**
eentalig Nederlands bord met vermelding "Jezus-Eik" op de E411.

De informatie die voorkomt op de borden op de autowegen, zijn berichten en mededelingen aan het publiek, blijkens een definitie die voorkomt in het verslag Saint-Remy (Parl. St., Kamer, 331, (1961-1962) nr. 27, p. 26).

Aangezien het bewuste bord op een regionale weg staat, gaat het dus uit van de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

Artikel 32 van de wet van 16 januari 1989, houdende diverse institutionele hervormingen, verwijst naar de artikelen 50 en 54, naar hoofdstuk V, afdeling 1 (de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits uitgezonderd) en naar de hoofdstukken VII en VIII van de SWT.

Naar luid van artikel 40, lid 2, van de SWT, stellen de centrale diensten de berichten en mededelingen die ze rechtstreeks richten tot het publiek, in het Nederlands en in het Frans.

Die verplichte tweetaligheid geldt enkel voor plaatsnamen die over een officiële vertaling beschikken. Aangezien "Jezus-Eik" een veldnaam is, komt hij dus niet voor in de lijst van gemeenten die is opgenomen in de koninklijke besluiten van 24 juni 1988 en 14 augustus 1992, en bestaat er geen officiële Franse vertaling van. De klacht is niet gegrond.

(Advies 34.068 van 16 oktober 2003)

– **Provincie Limburg en Groendienst van de Vlaamse Gemeenschap:**
eentalig Nederlandse aanplakbrieven aangebracht door het gemeentebestuur van Voeren.

1. Officiële mededelingen van de provincie Limburg

Het gaat het om officiële berichten van de provincie Limburg die werden meegedeeld via de plaatselijke overheid.

De provincie Limburg is een gewestelijke dienst als bedoeld in artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Artikel 34, § 1, lid 3, bepaalt dat een dergelijke dienst de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt in de taal of talen stelt die terzake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat de provincie Limburg de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks tot het publiek richt enkel in het Nederlands zou stellen, ook als zij zich richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale taalregeling.

In haar advies 1.868 van 5 oktober 1967 heeft de VCT evenwel geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet de tweetaligheid onmogelijk zou maken voor de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd en dat een dergelijke interpretatie regelrecht zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet, die enerzijds de homogeniteit van de eentalige

gebieden heeft willen verstevigen en anderzijds, in sommige gevallen, uitdrukkelijk faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Met verwijzing naar de overwegingen die zij heeft geuit in het advies 1.980 van 28 september 1967 betreffende de berichten en mededelingen die door de centrale en daaraan gelijkgestelde diensten aan het publiek worden gericht, heeft de VCT geoordeeld dat er voor de toepassing van artikel 34, § 1, voorschriften moeten worden aangenomen die zowel de letter van de wet als de bovengenoemde doelstellingen van de wetgever eerbiedigen.

Zij is bijgevolg van oordeel dat wanneer de wetgever in de mogelijkheid heeft voorzien dat de taal gebruikt wordt die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel van de dienst gevestigd is, deze enkel betrekking heeft op de berichten en mededelingen die rechtstreeks tot het publiek worden gericht in of op de gebouwen van die diensten. De berichten en mededelingen die tot het publiek worden gericht in de andere gemeenten van het ambtsgebied moeten daarentegen de normale taalregeling volgen die terzake aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd.

Deze interpretatie wordt trouwens bevestigd door artikel 34, § 1, lid 4, dat bepaalt wat volgt: "wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten". Wat geldt voor de formulieren, kan eveneens gelden voor de berichten en mededelingen aan het publiek, aangezien ze in het algemeen dezelfde regeling volgen (cf. advies 28.033/A van 6 maart 1997).

De affiches hadden in het Nederlands en in het Frans moeten zijn aangeplakt.

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben hun tegenstem als volgt gemotiveerd.

1. De gemeenten bedoeld in de artikelen 7 en 8 (behalve de gemeenten van het Duitse taalgebied zoals omschreven in artikel 8, 1°, van de SWT, behoren tot een eentalig gebied. De gemeente Voeren behoort tot het eentalig Nederlandse taalgebied.

Dit houdt in dat de gemeente Voeren, wanneer zij als zodanig optreedt, principieel alleen het Nederlands mag gebruiken, zoals dat geldt voor de andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Dat geldt ook voor andere overheden die zich op het grondgebied van de gemeente Voeren als zodanig manifesteren.

Dit betekent verder dat de wettelijke uitzonderingen op deze eentaligheid beperkend moeten worden geïnterpreteerd, aangezien de eentaligheid de regel is.

2. De gevallen waar door de gemeente Voeren, en in voorkomend geval de andere overheden die op het grondgebied van de gemeente actief zijn, ook het Frans mag en moet gebruikt worden, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente, en van de gemeente alleen.

3. Daaruit volgt dat wanneer de gemeente Voeren berichten en mededelingen voor het publiek opstelt, die enkel dan in het Nederlands en het Frans mogen worden opgesteld wanneer dat publiek enkel de inwoners van de gemeente omvat. Zijn de berichten en mededelingen bestemd voor een ruimer publiek, dan mogen ze alleen in het Nederlands zijn opgesteld. De stelling dat artikel 24 van de SWT op alle berichten en mededelingen aan het publiek zou slaan, al omvat dat publiek meer personen dan alleen de eigen inwoners van de gemeente, doet afbreuk aan het principieel eentalig karakter van de gemeente en breidt de faciliteiten uit tot andere personen dan enkel de Franstaligen van de eigen gemeente, waarvoor de faciliteiten – exclusief – bedoeld zijn.

4. Wat geldt voor de gemeenten, geldt ook voor de andere overheden voor zover zij eveneens onderworpen zijn aan voornoemd artikel 24.

5. Daar de affiche die de provincie Limburg verspreidde, zich richtte tot een ruimer publiek dan alleen de inwoners van Voeren, mocht die affiche uitsluitend in het Nederlands worden opgesteld.

Een derde lid van de Nederlandse afdeling heeft zich bij dat standpunt aangesloten.

2. Affiche uitgaande van de Groendienst van de Vlaamse Gemeenschap en affiche betreffende de "Groene Gordel Duathlon Vlaanderen", georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Overwegende dat beide affiches, die van culturele en sportieve aard zijn, slechts één taalgroep aanbelangen, dienden zij niet in het Frans te worden vertaald.

De klacht is niet gegrond.

(Adviezen [><1N (deel 1)] 34.169 van 10 april 2003 en [><3N] 34.269/B van 9 oktober 2003)

– **Gemeente Vorst:
verkeersborden met eentalig Nederlandse vermeldingen.**

Verkeersborden zijn als berichten en mededelingen aan het publiek, in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De gemeente Vorst verklaart dat zij de gelaakte borden niet heeft laten aanbrengen op vermelde plaatsen. De klacht tegen haar is dan ook niet gegrond.

Overeenkomstig artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 40, lid 2, van de SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De ontstentenis van antwoord vanwege het Brussels Hoofdstedelijk Gewest brengt de VCT ertoe om zich te baseren op de beweringen van de klager.

Alleen maar in de mate dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de parkeerverbodsborden heeft laten plaatsen, is de klacht tegen het gewest gegrond.

(Advies 34.198 van 16 oktober 2003)

– **De Lijn:
richtlijnen aan het personeel betreffende het taalgebruik op de trajecten met een taalgemengd regime, zoals Ninove-Brussel:
op het hele traject moet de schriftelijke informatie op de bus tweetalig zijn; indien er geen Franstalige brochures meer voorradig zijn, moet de chauffeur ook de resterende Nederlandstalige brochures verwijderen;
op het hele traject – dus ook wanneer de bus zich op Vlaams grondgebied bevindt – moet de chauffeur Franstalige klanten in het Frans bedienen.**

Als gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering wordt de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn beheerst door de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, en bestrijkt haar werkkring zowel gemeenten met als zonder speciale taalregeling.

De autobuslijn Ninove-Brussel loopt over eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied en gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en is derhalve een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT. Dergelijke gewestelijke dienst valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd.

Overeenkomstig artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad hun berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. En overeenkomstig artikel 19 van de SWT gebruikt iedere

plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Aangezien de autobus van de bewuste lijn gemeenten aandoet van het Nederlandse taalgebied en van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en het nagenoeg onmogelijk is elke reiziger te vragen in welke gemeente hij woont, moet het personeel zich tot de gebruiker wenden in diens taal, het Nederlands of het Frans, ook wanneer de bus zich bevindt in het Nederlandse taalgebied (cf. advies 23.053 van 30 september 1992). De vermeldingen op deze bussen moeten in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (cf. advies 27.118 van 6 juli 1995)

De richtlijnen die De Lijn aan haar personeel geeft, zijn in overeenstemming met de vaste rechtspraak van de VCT en met de SWT.

(Advies [<>1N][<>1F] 34.263 van 9 oktober 2003)

– **MET, stad Wezet en gemeente Voeren:**
tweetalige borden met wegomleggingen naar Voeren, op het grondgebied van Wezet.

De bewuste borden zijn berichten of mededelingen aan het publiek, conform de definitie die daarvan werd gegeven in het verslag Sain-Rémy [Parl. St. Kamer, 331 (1961-1962) nr. 27, p. 26].

Aangezien ze zich op gewestelijke wegen bevinden, gaan ze uit van de diensten van de Waalse Regering.

De gewone wet van 9 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen voorziet niet in een regeling van het taalgebruik in de diensten van de Waalse Regering waarvan de werkkring enkel gemeenten zonder speciale taalregeling van het homogeen Franse taalgebied bestrijkt. Derhalve dient er te worden verwezen naar artikel 33, § 1, van de SWT.

Conform dat artikel gebruikt een gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale taalregeling van het Franse taalgebied bestrijkt, uitsluitend de taal van het gebied voor zijn berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek.

Tweetalige borden in een gemeente uit het eentalig Franse taalgebied zijn niet conform de SWT.

Wat het bord betreft dat door een private medewerker werd aangebracht, ontslaat, krachtens artikel 50 van de SWT, de toevlucht tot private medewerkers de diensten van het Waalse Gewest niet van de toepassing van de SWT.

De borden hadden in het Frans moeten gesteld zijn.

De klacht is niet gegrond, wat de stad Wezet en de gemeente Voeren betreft.

(Advies 34.268 van 25 september 2003)

– **Toerisme Vlaanderen – Vlaamse Commissariaat voor Toerisme:**
eentalig Franse folder in de brievenbus van een Nederlandstalige inwoner van Kraainem.

De bewuste folder, die huis aan huis werd verspreid, is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Toerisme Vlaanderen is een dienst als bedoeld door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, namelijk een dienst van de Vlaamse Regering waarvan de werkkring zowel gemeenten zonder speciale taalregeling als gemeenten met een speciale taalregeling uit hetzelfde taalgebied bestrijkt.

Dergelijke diensten, zijn, wat de gemeenten met een speciale taalregeling betreft, onderworpen aan de taalregeling die, onder meer op het stuk van de berichten en mededelingen, door de SWT wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Artikel 24 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten van de randgemeenten zoals Kraainem, de berichten aan het publiek stellen in het Nederlands en in het Frans.

De Belgische distributiedienst BD NV, moet in casu worden beschouwd als een private medewerker van Toerisme Vlaanderen, in de zin van artikel 50 van de SWT.

Uit het antwoord en de daarbij gevoegde documenten blijkt dat Toerisme Vlaanderen de Belgische distributiedienst BD niet heeft belast met het verspreiden van de folder in Kraainem, een randgemeente: de VCT acht de klacht tegen het Vlaams Commissariaat voor Toerisme dan ook ontvankelijk maar niet gegrond.

De Belgische distributiedienst BD heeft, op grond van een werkdocument, bevestigd dat de folder door hem enkel werd verspreid in de gemeenten van het homogene Franse taalgebied.

Ten slotte, spoort de VCT het Vlaams Commissariaat voor Toerisme aan tot meer omzichtigheid bij het belasten van medewerkers met opdrachten van die aard.

(Advies 35.065 van 9 oktober 2003)

– **Diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering:**
Franstalige personeelsadvertentie in weekblad *Vlan* voor aanwerving van Nederlandstalige brandweermannen.

In navolging van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen en artikel 40 van de SWT stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans (cf. advies 30.039 van 10 juni 1999).

Gelet op het feit dat de Nederlandstalige advertentie is verschenen in "Brussel Deze Week" van 15 tot 23 mei 2003, is de klacht niet gegrond.

(Advies 35.145 van 4 september 2003)

– **Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij:**
Franstalig adres met Nederlandstalig letterwoord BGHM in Business Lijst van Gouden Gids Promedia CV, uitgave 2003/2004.

De BGHM is een gecentraliseerde dienst van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die onder toepassing valt van artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen.

Hieruit volgt dat het hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, erop van toepassing is, met uitzondering van de bepalingen betreffende het gebruik van het Duits.

Daarom, en overeenkomstig artikel 40, lid 2, van de voormelde wetten, moeten de berichten en mededelingen die de diensten van het Gewest rechtstreeks aan het publiek richten, in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld.

De vermelding van de BGHM diende integraal in het Nederlands te zijn gesteld, inclusief het adres.

(Advies 35.210 van 13 november 2003)

C. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Zorgkas van de Liberale Ziekenfondsen - OMOB Zorgkas:**
de aansluiting bij de "Vlaamse Zorgverzekering" van een Franstalige inwoner van Sint-Genesius-Rode zou in het Nederlands worden behandeld, hoewel zijn contract in het Frans is gesteld.

De zorgkassen die werden opgericht in het raam van het decreet van 30 maart 1999 tot oprichting van de zorgverzekering moeten, op grond van dat decreet, worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap (artikel 15, lid 2, 1°, van het voornoemde decreet).

Daaruit volgt dat die kassen, wat het gebruik van de talen betreft, onderworpen zijn aan artikel 36 van de wet tot hervorming van de instellingen van 9 augustus 1980 die, wat de gemeenten met een speciale regeling betreft, verwijst naar de SWT.

Conform die bepalingen moet een dossier van een Franstalige aangeslotene uit Sint-Genesius-Rode door de zorgkas, in binnendienst, in het Nederlands worden behandeld (artikel 23 van de SWT), maar moeten de documenten die de betrokkene worden toegestuurd, in het Frans worden gesteld (artikel 25 van de SWT betreffende de betrekkingen met particulieren, en artikel 26 betreffende de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen).

(Adviezen [$><1N$] 35.015A en [$><1N$] 35.015B van 20 november 2003)

III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD

BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Belgische ambassade in Kinshasa:**
defensieattaché stuurt aan een firma uit Waarschoot een eentalig Franse aanbesteding.

Uit het antwoord blijkt dat de betwiste brief geen openbare aanbesteding was maar gewoon een vraag tot prijsopgave in het kader van een marktstudie.

Conform artikel 47, § 3, van de SWT, corresponderen de in het buitenland gevestigde diensten met de Belgische particulieren in de taal waarvan deze zich hebben bediend.

De brief die door de defensieattaché werd gericht aan de firma uit Waarschoot, in het homogeen Nederlandse taalgebied, had in het Nederlands moeten gesteld geweest zijn.

(Advies 34.274 van 19 juni 2003)

IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Ministerie van Financiën:**
een eentalig Nederlandse bediende van het BTW-controlekantoor te Dilbeek zou, om tuchtredenen, zijn overgeplaatst naar het BTW-controlekantoor van Sint-Joost-ten-Node (directie Brussel II).

Het BTW-controlekantoor van Dilbeek is een gewestelijke dienst van het ministerie van Financiën waarvan de werkkring de gemeente Dilbeek en de gemeente Lennik bestrijkt.

Conform artikel 33, § 1, van de SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is, uitsluitend het Nederlands in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad, alsook voor het opstellen van de mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, en in zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt met particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, briefwisseling te voeren in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

Die mogelijkheid kan evenwel niet tot gevolg hebben dat het personeel ertoe wordt verplicht een andere taal dan de zijne te kennen en te gebruiken.

In casu was de klagster, een bediende van het BTW-controlekantoor van Dilbeek, er niet toe gehouden het Frans te gebruiken.

Het BTW-controlekantoor van Sint-Joost-ten-Node is een plaatselijke dienst van het ministerie van Financiën (die afhangt van de directie Brussel II) en is gevestigd in Brussel-Hoofdstad.

Krachtens artikel 21, § 1, van de SWT, legt iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad, wanneer het voorgeschreven is, het toelatingsexamen af in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de taal waarin hij, naar luid van het opgelegde diploma, het vereiste studiegetuigschrift of de verklaring van het schoolhoofd, zijn onderwijs genoten heeft.

Paragraaf 2 van datzelfde artikel preciseert dat het toelatingsexamen, wanneer het voorgeschreven wordt, voor iedere kandidaat een schriftelijk gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal omvat.

Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over dezelfde kennis onderworpen worden.

Daaruit volgt dat de aanstelling van een eentalig personeelslid in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad strijdig is met artikel 21, § 2, van de SWT.

(Advies 34.056 van 27 februari 2003)

– **Brusselse Intercommunale Watermaatschappij, Brusselse Intercommunale voor Sanering en Brusselse Intercommunale voor Waterdistributie:**
tal van personeelsleden kennen de tweede taal niet.

De BIWM is een intergewestelijke intercommunale waarvan de werkkring gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt; zij moet dus beschouwd worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT.

Overeenkomstig dat artikel, valt de BIWM onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, en heeft zij dus de verplichting om te voldoen aan de vereisten inzake taalkennis waarin wordt voorzien door artikel 21, §§ 1 tot 6, van de SWT.

In haar principeadvies 4.203 van 28 oktober 1976, heeft de VCT evenwel geoordeeld dat bepaalde afdelingen van de Maatschappij konden worden beschouwd als autonome gewestelijke diensten; voor zover de werkkring van een dienst enkel eentalige gemeenten zonder speciale regeling van eenzelfde taalgebied bestrijkt, is die dienst niet onderworpen aan de verplichtingen van de kennis van de tweede taal (bij voorbeeld de laboratoria te Vedrin en te Tailfer, enz.).

De BrIS en de BIWD zijn intercommunales die uitsluitend opereren op het grondgebied van het Brussels Gewest. Overeenkomstig artikel 35, § 1, a, van de SWT, vallen die diensten onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, en hebben zij dus de verplichting om te voldoen aan de vereisten inzake taalkennis waarin wordt voorzien door artikel 21, §§ 1 tot 6, van de SWT.

(Advies [><1N] 34.120-34.121-34.122-34.123-34.124-34.125 van 16 januari 2003)

- **Brusselse intercommunale Watermaatschappij:**
uitoefening van de functie van eerste afdelingshoofd van de afdeling Integrale Kwaliteitszorg zonder bewijs van mondelinge kennis van de tweede landstaal;
uitoefening van de functie van lid van de examencommissie van de BIWM, zonder bewijs van mondelinge kennis van de tweede landstaal.

1. De BIWM is een intergewestelijke intercommunale waarvan de werkring gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt; zij moet dus beschouwd worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT.

Overeenkomstig dat artikel, valt de BIWM onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, en heeft zij dus de verplichting om te voldoen aan de vereisten van taalkennis waarin wordt voorzien door artikel 21, §§ 1 tot 6, van de SWT.

Uit artikel 21, § 5, van de SWT, blijkt dat het mondelinge examen een aanvullend examengedeelte is, dat moet worden afgelegd door de ambtenaren die omgang hebben met het publiek.

Betrokkene heeft geen omgang met het publiek. Het eerste deel van de klacht is niet gegrond.

2. Uit het arrest van de Raad van State nr. 13.239 van 26 november 1968 blijkt dat de leden van een examencommissie niet doeltreffend aan een beraadslaging kunnen deelnemen als zij niet over de vereiste taalkennis beschikken, dat zij in staat moeten zijn om hun beoordeling in de taal van de kandidaat te uiten, en dat een passieve kennis van die taal niet voldoende is.

In haar advies 17.253 van 18 december 1986 herinnert de VCT, met verwijzing naar de adviezen van de Raad van State 13.239 (voormeld), 14.934 van 6 oktober 1971 en 25.530 van 27 juni 1985, aan het feit dat de leden van een examencommissie verplicht zijn een grondige, wettelijk vastgestelde kennis te bezitten van de taal waarin het examen wordt afgelegd.

Aangezien er over de conclusies die uit dit tweede deel moesten worden getrokken, geen enkele meerderheid werd bereikt in de vergadering van de verenigde afdelingen, hebben beide afdelingen afzonderlijk hun eigen mening uitgebracht conform artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969.

De Franse afdeling

heeft de klacht niet gegrond verklaard voor zover het betwiste lid van de examencommissie niet in staat was de Nederlandstalige kandidaten te begrijpen en met kennis van zaken deel te nemen aan de deliberatie over hun examens.

De Nederlandse afdeling

heeft de klacht gegrond verklaard voor zover het niet bewezen was dat het betwiste lid van de examencommissie in staat was de Nederlandstalige kandidaten te begrijpen en met kennis van zaken deel te nemen aan de deliberatie over hun examens.

(Advies [><1N] (deel 1) 34.250 van 18 september 2003)

B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN

- **De Post – Sorteercentrum Brussel X:**
30% van de betrekkingen behoren tot een gewestelijke dienst, de overige 70% dient te worden verdeeld over taalkaders; Engelstalige cursussen aan het personeel.

1. 30% van de activiteiten van Brussel X bestaan uit nationale en internationale activiteiten die eigen zijn aan Brussel X en niet door andere sorteercentra worden verricht. Bovendien hebben de nationale en internationale activiteiten van Brussel X ontegenzeggelijk betrekking op de vier taalgebieden (het Duitse taalgebied dus inbegrepen).

De betrekkingen van Brussel X staan voor 30% voor een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 2, van de SWT, waarop de artikelen 39 tot 42 van de SWT van toepassing zijn. Voor het overige (70% van de activiteiten) is Brussel X een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1 SWT.

2. De opleiding van het personeel dient in het Nederlands of het Frans te gebeuren overeenkomstig artikel 17, § 1, B, 1° (gewestelijke diensten), of artikel 39, § 3 (centrale diensten), van de SWT.

De VCT kan wel aanvaarden dat uitzonderlijk en wanneer het om zeer technische opleidingen gaat, een cursus in een andere taal wordt gegeven. Dit mag evenwel geen algemene regel zijn.

(Advies [<>1N] 35.071 van 16 oktober 2003)

- **Ministerie van Financiën – Bijzondere inspectie Belastingen:**
de Directie Brussel zou uitsluitend bestaan uit drie Nederlandstalige ambtenaren.

Aangezien de werkkring van de Gewestelijke directie Brussel gemeenten van Brussel-Hoofdstad, Nederlandstalige en Franstalige gemeenten bestrijkt, is die directie een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 35, § 1, b, van de SWT.

Artikel 43 van de SWT is op een dergelijke dienst dus niet van toepassing, wat inhoudt dat er geen taalkaders moeten worden vastgesteld.

Aangezien de gewestelijk directeur en beide directeurs bovendien de tweetaligheidvoorwaarden vervullen, is de klacht niet gegrond.

(Advies [<>1F] 35.135 van 9 oktober 2003)

C. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Provincieraad van Luik:**
Franstalig afschrift van memorie van antwoord aan de Raad van State.

De provincieraad van Luik is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, van de SWT.

Het taalgebruik in binnendienst verloopt in een dergelijke gewestelijke dienst overeenkomstig de bepalingen van artikel 36, § 1, 1°, 2° en 3°, van de SWT. Het gebruik van het Duits wordt daarbij niet vermeld.

Wat het taalgebruik betreft, valt een memorie van antwoord overigens onder toepassing van de bij koninklijk besluit van 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State. Deze bepalingen gelden eveneens voor de betrekkingen die dit rechtscollege rechtstreeks onderhoudt met particulieren. De VCT is onbevoegd.
(Advies 34.202 van 28 februari 2003)

D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Intercommunale Brutele: diverse overtredingen van de taalwetgeving.

De VCT neemt notitie van het feit dat er zich in de betrekkingen met de klanten af en toe problemen voordoen, maar acht dit deel van de klacht ongegrond doordat de klager geen specifieke feiten aanhaalt.

Wat de taalkennis van de werknemers van onderaannemers betreft, zegt artikel 50 van de SWT dat de aanstelling van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de toepassing van de taalwetgeving. Dit deel van de klacht is gegrond.

Wat het beheer van het personeel betreft, zijn de feiten ten overvloede bewezen. Dit deel van de klacht is gegrond.

Wat de discriminatie van de werknemer betreft, acht de VCT zich niet bevoegd om daarover uitspraak te doen.

(Advies 33.480 van 26 juni 2003)

– Ontvangkantoor der Belastingen te Jette: een Franstalige cliënte kon niet in het Frans worden bediend en zou verzocht zijn geweest Nederlands te spreken.

De bewuste dienst is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is

Eenzijds blijkt uit het ter plaatse gevoerde onderzoek, dat het veralgemeend gebruik van zowel het Nederlands als het Frans met het publiek in het ontvangkantoor der belastingen te Jette geen enkel probleem oplevert, en dat de klaagster geen door het ontvangkantoor gekende belastingplichtige zou zijn.

Anderzijds ontbreekt het de door de klaagster aangevoerde feiten aan concrete elementen. Bijgevolg is de klacht niet gegrond.

(Advies 34.110 van 19 juni 2003)

– Provincie Limburg en een bestendig député: persoonlijke uitnodiging betreffende een informatiedag "Dag van de Mantelzorg", in het Nederlands gestuurd aan een Franstalige inwoner van Voeren.

Het sturen van een document door de provincie Limburg aan een inwoner van een gemeente van haar ambtsgebied is een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier.

Conform artikel 34, § 1, a, van de SWT, moet de provincie Limburg in haar betrekkingen met een particulier de taal gebruiken die te dezer zake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – Het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd. Aangezien het etiket op de envelop in het Frans was gesteld, was de taalaanhorigheid van de geadresseerde het provinciebestuur met zekerheid bekend. De uitnodiging had haar derhalve in het Frans moeten toegestuurd zijn.

Bij het sturen van Franstalige uitnodigingen, moet de provincie Limburg op de uitnodiging duidelijk vermelden dat de informatiedag enkel in het Nederlands wordt georganiseerd; dit, teneinde de eventuele geïnteresseerden niet in verwarring te brengen.

(Advies [><1N] 34.128 van 16 januari 2003)

– **Gemeente Zaventem – Brandweerdienst:**
de beambte die de telefoon opnam, weigerde in het Frans te antwoorden op de vragen van een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem.

De bewuste dienst is, in de zin van artikel 34, § 1, van de SWT, een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt bovengenoemde gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Overeenkomstig artikel 25 van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De Brandweerdienst van Zaventem dient dus zodanig te zijn ingericht dat het publiek van Wezembeek-Oppem en Kraainem zonder enige moeite gebruik kan maken van de door de SWT in zijn gemeente erkende talen.

(Advies [<>1N] 34.178 van 20 februari 2003)

– **Maatschappij Sibelgas:**
stortingsformulier met drietalige vermeldingen (Nederlands, Frans en Duits), gestuurd aan een Franstalige inwoner van Elsene.

Betrokkene had reeds een gelijkaardige klacht ingediend tegen een stortingsformulier van de maatschappij Sibelgas betreffende de maand maart van het jaar 2002.

Het sturen van een document aan een particulier moet worden beschouwd als een betrekking met deze laatste en krachtens artikel 19 van de SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 35, § 1, b, van die wetten, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands is of het Frans.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klaagster bekend was, dienden er op het stortingsformulier dat deel uitmaakte van de factuur enkel in het Frans gestelde vermeldingen voor te komen.

(Advies 34.191A van 16 januari 2003)

– **Provincie Limburg:**
Nederlandstalig heffingsbericht aan een Franstalige uit Voeren wiens taalaanhorigheid bekend was.

Een heffingsbericht is een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren. Met toepassing van artikel 12, lid 3, van SWT, waarnaar wordt verwezen door artikel 39 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, wenden de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De klager had reeds een gelijkaardige klacht ingediend waarover de VCT zich had uitgesproken in haar advies 33.534 van 25 april 2003.

De taalaanhorigheid van de klager was de diensten van de provincie Limburg bijgevolg met zekerheid bekend.

Heffingsbericht had hem in het Frans moeten zijn toegestuurd.
(Adviezen 34.247 van 23 januari 2003 en [$><1N$] 35.265 van 20 november 2003)

– **Ministerie van Volksgezondheid, Algemene Eetwareninspectie te Brussel en Eetwareninspectie te Hasselt:**
deze diensten richtten zich in het Nederlands tot Franstalige verenigingen uit Voeren;
op de enveloppen kwamen Nederlandstalige vermeldingen voor.

De betwiste zendingen moeten worden beschouwd als betrekkingen tussen centrale en gewestelijke diensten en particulieren.

1. Klacht tegen het ministerie van Volksgezondheid en de Algemene Eetwareninspectie te Brussel.

Overeenkomstig artikel 41, § 1, van de SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De taalaanhorigheid van de verenigingen was bekend, aangezien zij de hernieuwing van hun vergunning hadden gevraagd. De documenten hadden dus in het Frans moeten zijn toegestuurd.

2. Klacht tegen de Eetwareninspectie te Hasselt.

Het gaat hier om een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, van de SWT.

In zijn betrekkingen met de particulieren gebruikt bovengenoemde gewestelijke dienst de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

In de taalgrensgemeenten wenden de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Aangezien de taalaanhorigheid van de verenigingen bekend was, hadden de brieven in het Frans moeten worden gestuurd.

Daar de enveloppen een wezenlijk onderdeel vormen van de briefwisseling, moeten het briefhoofd en de andere vermeldingen die op de enveloppen voorkomen, in dezelfde taal zijn gesteld als de briefwisseling (cf. advies 1050 van 23 september 1965). Het adres van het ministerie van Sociale Zaken te Hasselt moet evenwel in het Nederlands worden vermeld.

(Advies [$><1N$] (deel 2)] 34.270 van 4 september 2003)

- **Société Interomosane:**
kon telefonisch geen inlichtingen geven in het Nederlands en liet een Franstalig kaartje achter in de brievenbus van een Nederlandstalige abonnee uit Voeren.

Zowel de antwoorden die telefonisch aan de abonnees worden verstrekt als de kaarten bestemd voor de klanten, de kaarten om de meterstand op te geven en de berichten aan de abonnees, zijn als betrekkingen met particulieren.

De intercommunale Interomosane is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied, als bedoeld door artikel 36, § 1, van de SWT.

Artikel 34, § 1, lid 4, van de SWT, waarnaar door artikel 36 van dezelfde wetten wordt verwezen, bepaalt dat de voornoemde gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Met toepassing van die bepalingen had de klager de inlichtingen telefonisch in het Nederlands moeten krijgen en in zijn brievenbus een kaart moeten vinden die in het Nederlands was gesteld. Zulks, aangezien zijn taalaanhorigheid de maatschappij bekend was.

(Advies 35.040 van 19 juni 2003)

- **Provincie Limburg – Dienst Provinciebelastingen:**
Nederlandstalig heffingsbiljet voor een inwoner van Berloz.

Met toepassing van artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden in de taalgrensgemeenten de diensten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Het voormelde artikel voorziet alleen in faciliteiten ten gunste van de Franstalige inwoners van de faciliteitengemeenten, en niet van de inwoners van de gemeenten van een ander taalgebied (cf. adviezen 33.045 van 6 september 2001 en 32.121 van 11 mei 2000).

Aangezien de klaagster op het ogenblik van het toesturen van het heffingsbiljet haar woonplaats had te Berloz (Borgworm), een eentalig Franse gemeente, kon zij niet de faciliteiten genieten waarin is voorzien zijn voor de inwoners van Voeren.

De klacht is niet gegrond.

(Advies 35.105 van 15 mei 2003)

- **Sibelgas – kantoor op de Anspachlaan, Brussel:**
geen Franstalige lijst van erkende installateurs.

Intercommunale verenigingen zijn diensten in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de SWT.

Gelet op de activiteiten die zij in een aantal gemeenten van zowel het Brussels Hoofdstedelijk als het Vlaams Gewest uitoefent, valt de intercommunale Sibelgas als gewestelijke dienst in casu onder toepassing van artikel 35, § 1, b, van de voormelde SWT,

en bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Het overhandigen door een onthaalbureau van Sibelgas van een document met inlichtingen aan een particulier, op diens verzoek, is een betrekking met een particulier.

Overeenkomstig artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Bij geen van zijn beide bezoeken heeft de klager het gevraagde document in het Frans kunnen bekomen.

(Advies 35.114 van 4 september 2003)

– **Brutele:**
eentalig Nederlands document gestuurd aan een Franstalige inwoner van Brussel.

Brutele is een gewestelijke dienst die gemeenten van Brussel-Hoofdstad en van het Waalse Gewest bestrijkt. Als dusdanig is hij onderworpen aan artikel 35, § 1, b, van de SWT (cf. advies 33.480 van 19 juni 2003).

Brutele valt derhalve onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten die zijn gevestigd in Brussel-Hoofdstad.

Naar luid van artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 35.224 van 16 oktober 2003)

– **Provincie Vlaams-Brabant:**
Nederlandstalige brief betreffende het opsporen van kanker, gestuurd aan een Franstalige inwoner van Linkebeek.

De klagster had reeds een soortgelijke klacht ingediend, waarover de VCT zich uitgesproken had in haar advies 31.237/31.280 en volgende van 6 juli 2000.

De VCT had zich daarin als volgt uitgelaten: "Het sturen door de provincie Vlaams-Brabant van een uitnodiging aan de inwoners van de gemeenten van haar ambtsgebied is een betrekking tussen een openbare dienst en particulieren.

De provincie Vlaams-Brabant is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT; een dergelijke dienst gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Conform artikel 25, § 1, van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier, de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is."

Ingevolge het voornoemde advies van de VCT was de taalaanhorigheid van de klagster uw diensten met zekerheid bekend.

De brief had dus in het Frans moeten gesteld zijn.

(Advies [><1N] 35.232 van 9 oktober 2003)

- **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen:**
Franstalig reisbiljet aan een Nederlandstalige reiziger op het traject Mortsel-Oude God/zone Brugge.

Zowel de lijn Antwerpen-Brussel als de lijn Brussel-Brugge-Oostende/Knokke-Blankenberge zijn gewestelijke diensten in de zin van artikel 35, § 1, b van de SWT. Wat het taalgebruik betreft, vallen zij onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad.

Bij verwijzing naar artikel 19 van de SWT gebruikt de gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT, de door de particulier gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

(Advies 35.256 van 20 november 2003)

E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Provincie Limburg en Groendienst van de Vlaamse Gemeenschap:**
eentalig Nederlandse aanplakbrieven aangebracht door het gemeentebestuur van Voeren.

1. Officiële mededelingen van de provincie Limburg

Het gaat het om officiële berichten van de provincie Limburg die werden meegedeeld via de plaatselijke overheid.

De provincie Limburg is een gewestelijke dienst als bedoeld in artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Artikel 34, § 1, lid 3, bepaalt dat een dergelijke dienst de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt in de taal of talen stelt die terzake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

De strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat de provincie Limburg de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks tot het publiek richt enkel in het Nederlands zou stellen, ook als zij zich richt tot het publiek van de gemeenten met een speciale taalregeling.

In haar advies 1.868 van 5 oktober 1967 heeft de VCT evenwel geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet de tweetaligheid onmogelijk zou maken voor de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd en dat een dergelijke interpretatie regelrecht zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet, die enerzijds de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen en anderzijds, in sommige gevallen, uitdrukkelijk faciliteiten heeft toegekend aan de taal minderheden van sommige gemeenten.

Met verwijzing naar de overwegingen die zij heeft geuit in het advies 1.980 van 28 september 1967 betreffende de berichten en mededelingen die door de centrale en daaraan gelijkgestelde diensten aan het publiek worden gericht, heeft de VCT geoordeeld dat er voor de toepassing van artikel 34, § 1, voorschriften moeten worden aangenomen die zowel de letter van de wet als de bovengenoemde doelstellingen van de wetgever eerbiedigen.

Zij is bijgevolg van oordeel dat wanneer de wetgever in de mogelijkheid heeft voorzien dat de taal gebruikt wordt die is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de gemeente waar de zetel van de dienst gevestigd is, deze enkel betrekking heeft op de berichten en mededelingen die rechtstreeks tot het publiek worden gericht in of op de gebouwen van die diensten. De berichten en mededelingen die tot het publiek worden gericht in de andere gemeenten van het ambtsgebied moeten daarentegen de normale taalregeling volgen die terzake aan de plaatselijke diensten van die gemeenten is opgelegd.

Deze interpretatie wordt trouwens bevestigd door artikel 34, § 1, lid 4, dat bepaalt wat volgt: "wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten". Wat geldt voor de formulieren, kan eveneens gelden voor de berichten en mededelingen aan het publiek, aangezien ze in het algemeen dezelfde regeling volgen (cf. advies 28.033/A van 6 maart 1997).

De affiches hadden in het Nederlands en in het Frans moeten zijn aangeplakt.

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben hun tegenstem als volgt gemotiveerd.

1. De gemeenten bedoeld in de artikels 7 en 8 (behalve de gemeenten van het Duitse taalgebied zoals omschreven in artikel 8, 1°, van de SWT, behoren tot een eentalig gebied. De gemeente Voeren behoort tot het eentalig Nederlandse taalgebied.

Dit houdt in dat de gemeente Voeren, wanneer zij als zodanig optreedt, principieel alleen het Nederlands mag gebruiken, zoals dat geldt voor de andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Dat geldt ook voor andere overheden die zich op het grondgebied van de gemeente Voeren als zodanig manifesteren.

Dit betekent verder dat de wettelijke uitzonderingen op deze eentaligheid beperkend moeten worden geïnterpreteerd, aangezien de eentaligheid de regel is.

2. De gevallen waar door de gemeente Voeren, en in voorkomend geval de andere overheden die op het grondgebied van de gemeente actief zijn, ook het Frans mag en moet gebruikt worden, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente, en van de gemeente alleen.

3. Daaruit volgt dat wanneer de gemeente Voeren berichten en mededelingen voor het publiek opstelt, die enkel dan in het Nederlands en het Frans mogen worden opgesteld wanneer dat publiek enkel de inwoners van de gemeente omvat. Zijn de berichten en mededelingen bestemd voor een ruimer publiek, dan mogen ze alleen in het Nederlands zijn opgesteld. De stelling dat artikel 24 van de SWT op alle berichten en mededelingen aan het publiek zou slaan, al omvat dat publiek meer personen dan alleen de eigen inwoners van de gemeente, doet afbreuk aan het principieel eentalig karakter van de gemeente en breidt de faciliteiten uit tot andere personen dan enkel de Franstaligen van de eigen gemeente, waarvoor de faciliteiten – exclusief – bedoeld zijn.

4. Wat geldt voor de gemeenten, geldt ook voor de andere overheden voor zover zij eveneens onderworpen zijn aan voornoemd artikel 24.

5. Daar de affiche die de provincie Limburg verspreidde, zich richtte tot een ruimer publiek dan alleen de inwoners van Voeren, mocht die affiche uitsluitend in het Nederlands worden opgesteld.

Een derde lid van de Nederlandse afdeling heeft zich bij dat standpunt aangesloten.

2. Affiche uitgaande van de Groendienst van de Vlaamse Gemeenschap en affiche betreffende de "Groene Gordel Duathlon Vlaanderen", georganiseerd door de Vlaamse Gemeenschap.

Overwegende dat beide affiches, die van culturele en sportieve aard zijn, slechts één taalgroep aanbelangen, dienden zij niet in het Frans te worden vertaald.

De klacht is niet gegrond.

(Adviezen [$><1N$] 34.169 van 10 april 2003 en [$><3N$] 34.269 van 9 oktober 2003)

– Provincie Vlaams-Brabant:

"De Vlaamse Brabander", van huis tot huis verspreid in Kraainem met een niet in het Frans vertaald artikel over gratis inenting tegen hepatitis B.

De werkkring van de provincie Vlaams-Brabant bestrijkt homogene gemeenten van het Nederlandse taalgebied, de zes randgemeenten en de taalgrensgemeente Bever.

Haar zetel is gevestigd te Leuven, een gemeente zonder speciale regeling van het Nederlandse taalgebied. De provincie is dus een gewestelijke dienst als bedoeld door artikel 34, § 1, van de SWT.

Artikel 34, § 1, lid 3, van de SWT, bepaalt dat een dergelijke dienst de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, stelt in de taal of talen die terzake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is.

Een strikte toepassing van de wet zou tot gevolg hebben dat de berichten en mededelingen die door de provincie Vlaams-Brabant rechtstreeks aan het publiek worden gericht, enkel in het Nederlands zouden worden gesteld, ook t.a.v. het publiek uit de gemeenten met een speciale regeling.

In haar advies 1.868 van 5 oktober 1967 heeft de VCT evenwel geoordeeld dat de letterlijke toepassing van de wet het gebruik van de tweetaligheid voor de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou maken, en dat een dergelijke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene opzet van de wet; deze laatste heeft immers enerzijds de homogeniteit van de eentalige gebieden willen verstevigen en anderzijds, in sommige gevallen, uitdrukkelijke faciliteiten toegekend aan de taalminoriteiten van sommige gemeenten.

Verwijzend naar de overwegingen van het advies 1980 van 28 september 1967 betreffende de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht in of op de gebouwen van voornoemde diensten, moeten de berichten en mededelingen die in de andere gemeenten van het ambtsgebied aan het publiek worden gericht, normaliter de taalregeling volgen die terzake aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten is opgelegd. Deze interpretatie wordt trouwens bevestigd door lid 4 van artikel 34, § 1, wanneer het preciseert: "Wanneer de gewestelijke dienst gevestigd is in een gemeente zonder speciale taalregeling geniet het publiek uit de gemeenten van het ambtsgebied die aan een andere taalregeling onderworpen zijn of die begiftigd zijn met een speciale taalregeling, ten aanzien van de rechtstreeks afgegeven formulieren, dezelfde rechten als in genoemde gemeenten".

Wat voor de formulieren geldt kan eveneens op de berichten en mededelingen aan het publiek toepasselijk worden gemaakt, daar deze gewoonlijk dezelfde regeling volgen.

Dat advies en artikel 24, lid 1, van de SWT, in acht genomen, kan worden geconcludeerd dat de gemeente Vlaams-Brabant, voor de berichten en mededelingen die zij rechtstreeks richt tot het publiek van de randgemeenten, het Nederlands en het Frans moet gebruiken.

Tot besluit, moeten de berichten en mededelingen die van huis tot huis worden verspreid, in de faciliteitgemeenten, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld (cf. adviezen 27.204 van 8 februari 1996 en 28.033/A van 6 maart 1997), temeer daar het gaat om een artikel dat beide gemeenschappen aanbelangt.

De klacht is gegrond voor zover het artikel niet in het Frans werd vertaald.

(Advies [N] 34.253 van 22 mei 2003)

– **Fédération du tourisme de la Province de Liège:
op de landkaart *La Province de Liège touristique en Poche*, staat het Voerense grondgebied enkel vermeld in het Nederlands.**

De kaart werd uitgegeven door de *Fédération du Tourisme de la Province de Liège*, een VZW die hoofdzakelijk afhangt van de provincie Luik en een gewestelijke dienst is als bedoeld door artikel 34, § 1, van de SWT. Die dienst is ertoe gehouden, voor de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks richt aan het publiek, de taal of talen van de gemeente van zijn zetel te gebruiken (artikel 34, § 1, lid 3, van de SWT).

In casu zijn echter enkel de berichten bedoeld die rechtstreeks aan het publiek worden gericht in of op de gebouwen van de betrokken dienst. Berichten en mededelingen die aan het publiek worden gericht in andere gemeenten van het ambtsgebied, volgen de regeling

die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Aangezien de gemeente Voeren niet in het ambtsgebied van de provincie Luik is gelegen, dient haar benaming, op de bewuste kaart niet in het Frans te worden vertaald.

De klacht is niet gegrond.

(Advies 35.027 van 19 juni 2003)

– **Iris-ziekenhuizen Zuid:**
uitsluitend Franstalige personeelsadvertentie voor een betrekking van verpleger/verpleegster A1 in Iris ziekenhuizen Zuid, in het weekblad Vlan.

De bewuste ziekenhuisvereniging is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de SWT. Een dergelijke gewestelijke dienst valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn.

Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en in het Frans. De mededeling mag ofwel in de twee talen in een krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in een bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie.

Dit laatste kan enkel zo het om dezelfde tekst gaat (dezelfde inhoud) die tegelijkertijd geplaatst wordt in publicaties die een gelijkaardige verspreidingsnorm hebben.

(Advies 35.046 van 20 november 2003)

– **Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:**
uitsluitend Nederlandstalige dienstregelingen in de gemeente Linkebeek.

Berichten en mededelingen van De Lijn moeten worden gesteld in de taal of talen van het ambtsgebied, in casu Linkebeek (cf. advies 30.139 van 18 maart 1999).

Overeenkomstig artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeente Linkebeek, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben hun tegenstem als volgt gemotiveerd.

1. De gemeenten bedoeld in de artikels 7 en 8 (behalve de gemeenten van het Duitse taalgebied zoals omschreven in artikel 8, 1°, van de SWT, behoren tot een eentalig gebied. De gemeente Voeren behoort tot het eentalig Nederlandse taalgebied.

Dit houdt in dat de gemeente Voeren, wanneer zij als zodanig optreedt, principieel alleen het Nederlands mag gebruiken, zoals dat geldt voor de andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Dat geldt ook voor andere overheden die zich op het grondgebied van de gemeente Voeren als zodanig manifesteren.

Dit betekent verder dat de wettelijke uitzonderingen op deze eentaligheid beperkend moeten worden geïnterpreteerd, aangezien de eentaligheid de regel is.

2. De gevallen waar door de gemeente Voeren, en in voorkomend geval de andere overheden die op het grondgebied van de gemeente actief zijn, ook het Frans mag en moet gebruikt worden, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente, en van de gemeente alleen.

3. Daaruit volgt dat wanneer de gemeente Voeren berichten en mededelingen voor het publiek opstelt, die enkel dan in het Nederlands en het Frans mogen worden opgesteld wanneer dat publiek enkel de inwoners van de gemeente omvat. Zijn de berichten en mededelingen bestemd voor een ruimer publiek, dan mogen ze alleen in het Nederlands zijn opgesteld. De stelling dat artikel 24 van de SWT op alle berichten en mededelingen aan het publiek zou slaan, al omvat dat publiek meer personen dan alleen de eigen inwoners van de gemeente, doet afbreuk aan het principieel eentalig karakter van de gemeente en breidt de faciliteiten uit tot andere personen dan enkel de Franstaligen van de eigen gemeente, waarvoor de faciliteiten – exclusief – bedoeld zijn.

4. Wat geldt voor de gemeenten, geldt ook voor de andere overheden voor zover zij eveneens onderworpen zijn aan voornoemd artikel 24.

5. Daar de affiche die de provincie Limburg verspreidde, zich richtte tot een ruimer publiek dan alleen de inwoners van Voeren, mocht die affiche uitsluitend in het Nederlands worden opgesteld.

Een derde lid van de Nederlandse afdeling heeft zich bij dat standpunt aangesloten.

(Advies [3N] 35.049-35.051-35.055-35.056-35.072-35.100 van 4 april 2003)

– **Intercommunale Intercompost:**
huis aan huis verspreiding van een eentalig Nederlandse folder in de gemeente Voeren.

De huis aan huis verspreide folder is een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

De intercommunale Intercompost is een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

Artikel 34, § 1, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de voornoemde gewestelijke dienst de berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, stelt in de taal of talen die terzake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel is gevestigd. Die regel moet echter geïnterpreteerd worden in het kader van het advies 1868 van 5 oktober 1967 m.b.t. de gewestelijke diensten, dat verwijst naar het advies 1980 van 28 september 1967 m.b.t. centrale en uitvoeringsdiensten.

In dat voornoemde advies 1.868 heeft de VCT geoordeeld dat de letterlijke toepassing van deze bepaling de tweetaligheid van de berichten en mededelingen voor het publiek van de gemeenten met een speciale taalregeling uit het ambtsgebied onmogelijk zou maken, en dat een dergelijke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet; deze heeft inderdaad enerzijds de homogeniteit van de eentalige gebieden willen verstevigen en anderzijds, in sommige gevallen, uitdrukkelijk faciliteiten toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten.

Gelet op de overwegingen van het voornoemde advies 1980, betreffende de berichten en mededelingen die in of op de gebouwen van die diensten rechtstreeks aan het publiek worden gericht in andere gemeenten van het ambtsgebied, dienen deze laatste normaal de taalregeling te volgen die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Met inachtneming van die adviezen had de folder die door Intercompost huis aan huis werd verspreid in Voeren, een taalgrensgemeente, in het Nederlands en in het Frans had moeten gesteld zijn.

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben hun tegenstem als volgt gemotiveerd.

1. De gemeenten bedoeld in de artikels 7 en 8 (behalve de gemeenten van het Duitse taalgebied zoals omschreven in artikel 8, 1°, van de SWT, behoren tot een eentalig gebied. De gemeente Voeren behoort tot het eentalig Nederlandse taalgebied.

Dit houdt in dat de gemeente Voeren, wanneer zij als zodanig optreedt, principieel alleen het Nederlands mag gebruiken, zoals dat geldt voor de andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied. Dat geldt ook voor andere overheden die zich op het grondgebied van de gemeente Voeren als zodanig manifesteren. Dit betekent verder dat de wettelijke uitzonderingen op deze eentaligheid beperkend moeten worden geïnterpreteerd, aangezien de eentaligheid de regel is.

2. De gevallen waar door de gemeente Voeren, en in voorkomend geval de andere overheden die op het grondgebied van de gemeente actief zijn, ook het Frans mag en moet gebruikt worden, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente, en van de gemeente alleen.

3. Daaruit volgt dat wanneer de gemeente Voeren berichten en mededelingen voor het publiek opstelt, die enkel dan in het Nederlands en het Frans mogen worden opgesteld wanneer dat publiek enkel de inwoners van de gemeente omvat. Zijn de berichten en mededelingen bestemd voor een ruimer publiek, dan mogen ze alleen in het Nederlands zijn opgesteld. De stelling dat artikel 24 van de SWT op alle berichten en mededelingen aan het publiek zou slaan, al omvat dat publiek meer personen dan alleen de eigen inwoners van de gemeente, doet afbreuk aan het principiële eentalig karakter van de gemeente en breidt de faciliteiten uit tot andere personen dan enkel de Franstaligen van de eigen gemeente, waarvoor de faciliteiten – exclusief – bedoeld zijn.
4. Wat geldt voor de gemeenten, geldt ook voor de andere overheden voor zover zij eveneens onderworpen zijn aan voornoemd artikel 24.
5. Daar de affiche die de provincie Limburg verspreidde, zich richtte tot een ruimer publiek dan alleen de inwoners van Voeren, mocht die affiche uitsluitend in het Nederlands worden opgesteld.

Een derde lid van de Nederlandse afdeling heeft zich bij dat standpunt aangesloten.
(Advies [$><3N$] 35.079 van 4 september 2003)

– **Provincie Limburg:**
eentalig Nederlands bericht van het Domein Bokrijk betreffende de "Dag van de Limburger" huis-aan-huis verspreid in Voeren.

De VCT heeft zich met betrekking tot de verspreiding in Voeren van een zelfde soort informatieblad, "De Nieuwe Limburger", al uitgesproken in haar adviezen 19.193 van 25 februari en 22 november 1990, en 33.533 van 25 april 2002.

De VCT was daarbij van oordeel dat "De Nieuwe Limburger", voor zover het blad louter vrijblijvende informatie bevatte, eentalig (in het Nederlands) mocht worden uitgegeven, maar dat het dan in de gemeenten met taalfaciliteiten (in casu in Voeren) niet huis aan huis mocht worden verspreid, doch enkel aan de Nederlandstalige inwoners van Voeren mocht worden toegestuurd. Het kwam de provincie toe de opportuniteit te onderzoeken van een eventuele samenvatting in het Frans, ten behoeve van de minderheden die tot haar werkkring behoren. In het onderhavige geval, werd het exemplaar van de "Dag van de Limburger", dat uitsluitend ter informatie en facultatief door de VZW Domein Bokrijk werd uitgegeven, ten onrechte gedeponneerd in de brievenbus van de klager, een Franstalige inwoner van Voeren.
(Advies [$><1N$] 35.109 van 16 oktober 2003)

V. BRUSSEL-HOOFDSTAD

*GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Ministerie van Financiën:**
een eentalig Nederlandse bediende van het BTW-controlekantoor te Dilbeek zou, om tuchtredeken, zijn overgeplaatst naar het BTW-controlekantoor van Sint-Joost-ten-Node (directie Brussel II).

Het BTW-controlekantoor van Dilbeek is een gewestelijke dienst van het ministerie van Financiën waarvan de werkkring de gemeente Dilbeek en de gemeente Lennik bestrijkt. Conform artikel 33, § 1, van de SWT, gebruikt iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is, uitsluitend het Nederlands in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn

betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad, alsook voor het opstellen van de mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, en in zijn betrekkingen met de particulieren, onverminderd de mogelijkheid die hem gelaten wordt met particulieren die gevestigd zijn in een ander taalgebied, briefwisseling te voeren in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen.

Die mogelijkheid kan evenwel niet tot gevolg hebben dat het personeel ertoe wordt verplicht een andere taal dan de zijne te kennen en te gebruiken.

In casu was de klaagster, een bediende van het BTW-controlekantoor van Dilbeek, er niet toe gehouden het Frans te gebruiken.

Het BTW-controlekantoor van Sint-Joost-ten-Node is een plaatselijke dienst van het ministerie van Financiën (die afhangt van de directie Brussel II) en is gevestigd in Brussel-Hoofdstad. Krachtens artikel 21, § 1, van de SWT, legt iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten gevestigd in Brussel-Hoofdstad, wanneer het voorgeschreven is, het toelatingsexamen af in het Nederlands of in het Frans, naar gelang van de taal waarin hij, naar luid van het opgelegde diploma, het vereiste studiegetuigschrift of de verklaring van het schoolhoofd, zijn onderwijs genoten heeft.

Paragraaf 2 van datzelfde artikel preciseert dat het toelatingsexamen, wanneer het voorgeschreven wordt, voor iedere kandidaat een schriftelijk gedeelte over de elementaire kennis van de tweede taal omvat. Indien geen toelatingsexamen voorgeschreven wordt, moet de kandidaat, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over dezelfde kennis onderworpen worden. Daaruit volgt dat de aanstelling van een eentalig personeelslid in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad strijdig is met artikel 21, § 2, van de SWT.

(Advies 34.056 van 27 februari 2003)

B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– De Post:

Franstalige vermeldingen op de ontvangstbewijzen en rekeninguittreksels van de bankautomaten aan de postkantoren in Brussel-Hoofdstad.

De Post blijft in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de SWT.

De NV Banksys is een private medewerker van De Post in de zin van artikel 50 van de SWT. Krachtens dit artikel ontslaat de aanstelling van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT.

Een postkantoor is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Naar luid van artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Een ontvangstbewijs afgeleverd aan een Nederlandstalige klant in een geldautomaat van een Brusselse Postkantoor is een betrekking met een particulier en dient derhalve integraal in het Nederlands te zijn gesteld. Hetzelfde geldt voor de rekeninguittreksels afgeleverd door De Post aan diezelfde Nederlandstalige particulier.

(Adviezen 33.218 van 24 april, 34.108-34.117 van 10 april en 35.107 van 20 november 2003)

– Ontvangkantoor der belastingen Schaarbeek 2: **Franstalig dwangbevel aan Vlaamse VZW uit Brussel.**

Het ontvangkantoor, dat enkel bevoegd is voor het grondgebied van de gemeente Schaarbeek, is een plaatselijke dienst, gelegen in Brussel-Hoofdstad.

Het verzenden van een dwangbevel is een betrekking met een particulier. Het dwangbevel is een buitengerechtigde akte, waarop de SWT van toepassing zijn. Op grond van artikel 19 van de SWT diende het document in het Nederlands te zijn gesteld. De taalaanhorigheid van de klager was bekend.

(Advies 33.528 van 10 april 2003)

– **Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter – Brussel:**
Franstalige factuur voor Nederlandstalige inwoner van Brussel.

Als openbaar ziekenhuis van het IRIS-net (een vereniging die is onderworpen aan de wet van 8 juli 1976), valt het UMC Sint-Pieter onder toepassing van de SWT.

(Advies 34.062 van 15 mei 2003)

– **Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen – stations Brussel-Centraal en Brussel-Zuid:**
Franstalig reisbiljet aan Nederlandstalig particulier.

De bewuste stations zijn plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad. Krachtens artikel 19 van de SWT, gebruikt iedere plaatselijke dienst die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Derhalve moeten in de stations Brussel-Centraal en Brussel-Zuid aan Nederlandstalige particulieren, Nederlandstalige vervoerbewijzen bezorgd worden.

De VCT neemt akte van de mededeling van de NMBS dat het uitreiken van een Franstalig reisbiljet aan een Nederlandstalige het gevolg kan zijn van een vergissing.

(Adviezen 34.211 van 16 januari en 34.265 van 15 mei 2003)

– **Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel:**
Nederlandsonkundig controleur aan de metrohalte Centraal Station

Wat het taalgebruik van de MIVB betreft, dient verwezen te worden naar artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat op zijn beurt verwijst naar Hoofdstuk III, afdeling III van de SWT.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De controleur kende geen Nederlands.

(Advies 34.225 van 15 mei 2003)

– **Ontvangkantoor van de Belastingen van Molenbeek 1:**
het diensthoofd zou niet in staat zijn elementaire uitleg te verschaffen in het Frans.

Het bedoelde ontvangkantoor is een plaatselijke dienst gevestigd in een gemeente van Brussel-Hoofdstad. Met toepassing van artikel 19, lid 1, van de SWT, gebruikt hij in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands is of het Frans.

Het Molenbeekse Ontvangkantoor van de Belastingen dient zich dus tot de belastingplichtige die erom vraagt, in het Frans te richten.

De klagster houdt staande dat het diensthoofd niet tweetalig is maar die bewering wordt formeel ontkend door de minister. De klacht is niet gegrond.

(Advies 34.230 van 19 juni 2003)

- **Politiezone Brussel-Elsene – Da.car:**
Franstalige factuur van Da.car aan een Nederlandstalige particulier;
de loketbediende van Da.car weigert Nederlands te spreken;
het commissariaat van de bewuste politiezone geeft geen antwoord aan de klager.

De politiezone Brussel-Elsene is een gewestelijke dienst. Overeenkomstig artikel 35, § 1, van de SWT, dat terzake verwijst naar artikel 19 van die wetten, gebruikt een gewestelijke dienst, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De firma Da.car is een private medewerker in de zin van artikel 50 van de SWT. Krachtens dit artikel ontslaat de aanstelling van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van de SWT. De klacht is gegrond ten aanzien van de firma Da.car. Zij is niet gegrond ten aanzien van de politiezone Brussel-Elsene, in die zin dat niet werd aangetoond dat zij nalatig is geweest.

(Adviezen 35.064 van 26 juni en [><1N] 35.233 van 18 december 2003)

- **Ontvangkantoor der belastingen te Vorst:**
toesturen van een niet volledig Nederlandstalig aanslagbiljet aan een Nederlandstalige particulier.

Het voornoemde kantoor is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, 1, a, van de SWT, en valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Het aanslagbiljet en de omslag dienden integraal in het Nederlands te zijn gesteld, aangezien de taalaanhorigheid van de klaagster bekend was (cf. Nederlandstalig aanslagbiljet). Het aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing voor het jaar 2003 dat volledig opgesteld in het Nederlands aan de klaagster zou worden toegestuurd, moest als een origineel exemplaar worden beschouwd.

(Advies 35.202 van 9 oktober 2003)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Belgacom:**
addendum aan Witte Telefoongids 2002/2003 met talrijke vermeldingen die uitgaan van plaatselijke en gewestelijke diensten van Brussel-Hoofdstad en niet stroken met de SWT.

Aangezien de vermeldingen uitgaan van de Brusselse plaatselijke en regionale overheid moeten deze laatste erover waken dat de taalwetgeving wordt geëerbiedigd.

Het komt Belgacom evenwel toe daarop de aandacht te vestigen van de diensten die zich in deze gids laten inschrijven. Die controleplicht steunt op het feit dat Belgacom een publiekrechtelijke instelling is. Bovendien gaat in dit geval het initiatief voor de uitgave van een minigids uit van Belgacom zelf.

(Advies 34.255 van 20 november 2003)

- **Gemeente Sint-Joost-ten-Node – Openbare vastgoedmaatschappij "Goedkope Woningen":**
Franstalige personeelsadvertentie in weekblad *Vlan* voor de aanwerving van een boekhouder.

Met toepassing van artikel 1, § 1, 2° en § 2, lid 2, van de SWT, zijn deze wetten toepasselijk op de plaatselijke huisvestingsmaatschappijen, behalve voor de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten (cf. advies 25.140 van 15 december 1994).

Naar luid van artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De mededeling kan ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in één bepaalde publicatie en in de andere taal in een andere publicatie.

In dit laatste geval moeten de teksten gelijktijdig verschijnen in publicaties met dezelfde verspreidingsnormen.

De advertentie is niet in het Nederlands verschenen.

(Advies 35.022 van 9 oktober 2003)

- **Vastgoedmaatschappijen "Verenigde Huurders" van Sint-Lambrechts-Woluwe" en Le Foyer Etterbeekoïis:**
uitsluitend Franse vermelding in de Witte Gids van Promedia, uitgave 2003/2004.

Met toepassing van artikel 1, § 1, 2° en § 2, lid 2, van de SWT, zijn deze wetten toepasselijk op de plaatselijke huisvestingsmaatschappijen, behalve voor de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en de door dit laatste verkregen rechten.

De Brusselse sociale huisvestingsmaatschappijen dienen hetzelfde taalstelsel te volgen als de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De vastgoedmaatschappij *Le Foyer Etterbeekoïis* dient bovendien over een Nederlandse benaming te beschikken. Zij dient in het telefoonboek derhalve in het Nederlands en in het Frans vermeld te worden: afzonderlijk, om beide taalgroepen in staat te stellen ze alfabetisch op te zoeken.

(Adviezen 35.199 van 9 oktober en 35.213 van 13 november 2003)

***GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN** **OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE**

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Plaatselijke besturen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest – Taalhoffelijkheidsakkoorden:**
de circulaires betreffende de verbetering van het onthaal van de gebruikers van de plaatselijke diensten bevatten richtlijnen die strijdig zijn met artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT, doordat ze de contractuele personeelsleden van die diensten andermaal een termijn van twee jaar toestaan om bij Selor te slagen voor de taalexamen.

Aangezien er geen enkele meerderheid werd bereikt in de vergadering van de verenigde afdelingen, hebben beide afdelingen afzonderlijk hun eigen mening uitgebracht conform artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969.

De eerste klacht gaat over de circulaires van 3 december 1997, verlengd bij brieven van 9 oktober en 6 november 2002, en vervangen door de circulaires van 19 juli 2002.

De Franse afdeling

acht de klacht achterhaald sinds de inwerkingtreding van de nieuwe circulaires.

De Nederlandse afdeling

concludeert bij de stemmen van vier van haar leden dat de klacht gegrond is, maar eveneens achterhaald door de inwerkingtreding van de nieuwe circulaires.

Een lid van de Nederlandse afdeling

is van mening dat uit onderzoek blijkt dat de aangeklaagde feiten, zowel wat de gemeentebesturen als de OCMW's betreft, correct zijn, en dat slechts een klein gedeelte van de benoemingen die door de vice-gouverneur werden geschorst door de toeziende voogdijoverheid werden vernietigd.

Aangezien de toezichthoudende annuleringsbevoegdheid bovendien niet facultatief van aard is daar artikel 58, lid 2, van de SWT, de toezichthoudende overheid ertoe verplicht de in strijd met de wetten verrichte handelingen te vernietigen (RvS arrest nr. 57.144 van 20 december 1995), acht dit lid de klacht dan ook gegrond.

De tweede klacht gaat over de nieuwe circulaires betreffende de taalhoffelijkheidsakkoorden, die op 19 juli 2002 werden gestuurd aan de plaatselijke besturen.

De Franse afdeling

acht de klacht slechts gegrond voor zover de Brusselse Hoofdstedelijke Regering niet bevoegd is om, bij circulaire, de taalwetgeving betreffende de Brusselse plaatselijke diensten toe te passen.

De Nederlandse afdeling

oordeelt, bij de stemmen van vier van haar leden, dat de klacht gegrond is ten aanzien van de passages van de voornoemde circulaires van 19 juli 2002 die strijdig zijn met artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT. De bewuste circulaires voeren een regeling in die afwijkt van de taalregeling waarin met betrekking tot de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad wordt voorzien door hoofdstuk III, afdeling III. Een dergelijke afwijkende regeling op het stuk van het gebruik van de talen in bestuurszaken in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, kan echter slechts worden ingevoerd door de federale wetgever.

Een lid van de Nederlandse afdeling

acht de klacht eveneens gegrond maar is bovendien van oordeel dat de VCT, in het licht van de gegevens in het dossier, gebruik dient te maken van de bevoegdheden die haar krachtens artikel 61, § 8, van de SWT, werden toegekend. Ten slotte, is dit lid van mening dat de VCT, op grond van artikel 58, laatste lid, van de SWT, door de Raad van State de nietigheid moet laten vaststellen van de hierboven vermelde circulaire van 19 juli 2002 en de onwettige benoemingen die op basis van deze circulaire zijn gebeurd.

(Advies 34.061/34.185 van 26 juni 2003)

– **Gemeente Sint-Gillis:**

benoeming van niet-statutair personeel dat niet geslaagd is voor een taalexamen.

Krachtens artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT, moeten kandidaten voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, hun kennis van de tweede taal bewijzen. Bovendien moet ook het niet-statutaire personeel voldoen aan de voorwaarden die gesteld worden betreffende de ambten die het tijdelijk bekleedt (cf. adviezen 15.309-16.109 van 30 januari 1986, 27.153 van 11 januari 1996, 28.252 van 12 juni 1997 en 29.270 van 21 oktober 1999).

(Advies [<>2F] 34.093 van 4 september 2003)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Gemeente Sint-Gillis:**
**opleiding *Microsoft Office* voor Nederlandstaligen, aan de hand van Franstalige software;
cursussen *Convivialité* en *Gestion de l'agressivité* voor Nederlandstaligen, in het Frans.**

De programmeringen van de monitors zijn onderrichtingen aan het personeel. Met toepassing van artikel 17, § 2, van de SWT, dienen de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld. De Microsoft Officeopleiding voor Nederlandstaligen diende gegeven te worden op pc's waarop Nederlandstalige software geïnstalleerd was.

De cursussen zijn verplicht en van belang voor de verdere loopbaan van de personeelsleden. Conform de artikelen 21, § 1, en 17, § 1, B, 1°, van de SWT, dienen ze gegeven te worden in de taal van de taalgroep van het personeelslid. Anderdeels kunnen de cursussen eveneens als onderrichtingen aan het personeel beschouwd worden aangezien zij handelen over de manier van omgaan met de klanten.

(Advies [\lt >1N] 34.206-34.260 van 30 januari 2003)

- **Gemeente Sint-Gillis:**
verslag betreffende de veiligheid, uitsluitend in het Frans voorgelegd aan het gemeentepersoneel.

Conform artikel 17, § 2, van de SWT, worden de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren voor de binnendienst, in de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

Uit het antwoord van het gemeentebestuur blijkt dat de nota die in het Frans werd opgemaakt door de preventieadviseur, enkel aan de gemeenteontvanger was gericht; dat die nota geen officiële richtlijn was die bestemd was om te worden ingezien door de personeelsleden; dat een dergelijke richtlijn officieel, in beide talen, ter beschikking van de personeelsleden zou worden gesteld, op het ogenblik van de verbouwingswerken.

Voor zover er was voorzien in het voorleggen, aan het personeel van de gemeenteontvanger, van een officieel document dat in het Frans en in het Nederlands zou zijn gesteld, en voor zover dat personeel daarvan werd verwittigd, is de klacht niet gegrond.

(Advies [\gt <1N] 34.276 van 27 februari 2003)

- **Gemeente Sint-Gillis:**
Franstalige versie van opleiding Windows XP voor Nederlandstalige ambtenaren.

In haar advies 23.115 van 23 oktober 1991 oordeelde de VCT dat de programmering van de monitors beschouwd moet worden als onderrichtingen aan het personeel.

Met toepassing van artikel 17, § 2, van de SWT, dienen in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld.

De vorming voor de Nederlandstaligen in Microsoft Office diende dan ook gegeven te worden op pc's waarop Nederlandstalige software geïnstalleerd was.

De cursussen moeten aan de Nederlandstalige personeelsleden volledig in het Nederlands worden gegeven

(Advies 35.078-35.127 van 20 november 2003)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

– Gemeente Schaarbeek:

Franstalige brochure over het gemeentelijk technisch onderwijs gestuurd aan een Nederlandstalige in een envelop van de gemeente met tweetalig opschrift.

De bewuste folder is een bericht of mededeling aan het publiek.

Aldus verspreide berichten en mededelingen zijn onderworpen aan de taalregeling die aan de plaatselijke diensten is opgelegd.

Hoewel krachtens artikel 18 van de SWT, de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen, bepaalt artikel 22 van de voormelde SWT dat de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen zijn aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied.

In dit geval blijkt uit de bij de klacht gevoegde documenten, alsook uit het antwoord van het college van burgemeester en schepenen, dat het gemeentelijk technische onderwijs in Schaarbeek volledig Franstalig is. Aangezien dit onderwijs slechts de Franse taalgroep interesseert, mag de brochure die erop betrekking heeft eentalig Frans zijn.

Aan een Nederlandstalige particulier moet de brochure niettemin worden gestuurd in een envelop met Nederlandstalig opschrift.

(Advies [>< 1N] 34.132 van 27 februari 2003)

– Gemeente Schaarbeek:

sturen van Franstalige documenten aan een Nederlandstalige particulier.

Conform artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. De documenten dienden in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 34.239 van 26 juni 2003)

– Gemeente Sint-Gillis – Dienst Solidariteit Noord/Zuid:

eentalig Franse uitnodiging aan Nederlandstalig personeel.

De VCT bevestigt haar advies 34.088 van 19 september 2002.

"De uitnodiging waarvan sprake, die persoonlijk aan de leden van het gemeentepersoneel werd toegestuurd, moet worden beschouwd als een betrekking met een particulier.

Krachtens artikel 19 van de SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Gelet op het feit dat het gemeentebestuur de taalaanhorigheid van zijn personeel kent, had de klager de brief in het Nederlands moeten ontvangen."

(Advies 34.275 van 19 juni 2003)

– Gemeente Schaarbeek:

informatievergadering voor de wijk Helmet met, naar verluidt, Franstalige bewegwijzering en overwegend Franstalige uiteenzettingen.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Uit de meegedeelde inlichtingen blijkt echter niet dat aan die bepalingen niet zou zijn voldaan.

(Advies [\leftarrow 1N] 35.060 van 20 november 2003)

– **Gemeente Anderlecht:**

Franstalige oproepingsbrieven voor de verkiezingen, gestuurd aan twee kiezers met een Nederlandstalige identiteitskaart.

De SWT zijn van toepassing op de verrichtingen bij de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen (artikel 1, § 1, 5° van de SWT).

Het sturen van een oproepingsbrief voor de verkiezingen is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (cf. advies 32.063 van 30 maart 2000).

In casu had de bevolkingsdienst een in het Nederlands gestelde oproeping moeten bezorgen aan de Nederlandstalige inwoners van de gemeente.

(Advies 35.138 van 5 juni 2003)

– **Gemeente Jette:**

Franstalige brief van de burgemeester aan Nederlandstalige inwoners van de gemeente, als antwoord op een petitie.

Een brief die uitgaat van een gemeentebestuur (een plaatselijke dienst) is een betrekking met een particulier als bedoeld door de SWT.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

In het voorliggende geval moesten de antwoorden die door de burgemeester op naam werden gericht aan de ondertekenaars van de petitie, in het Frans of in het Nederlands zijn gesteld, naar gelang van de taal waarin elke ondertekenaar zich kenbaar had gemaakt.

Uit het antwoord blijkt dat alle indieners van de petitie, zowel de Nederlandstaligen als de Franstaligen, een antwoord hebben gekregen, voor zover hun gegevens in de petitie leesbaar waren.

Voor zover er werd geantwoord op de enige drie bruikbare gegevens van Nederlandstalige ondertekenaars van de petitie, is de klacht niet gegrond.

(Advies [\rightarrow 1N] 35.188 van 13 november 2003)

– **Gemeente Sint-Pieters-Woluwe:**

een tweetalig voorgedrukt parkeerbiljet en een Franstalig overschrijvingsformulier, beide met eentalig Franse vermeldingen, bestemd voor een Nederlandstalige particulier.

Iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad gebruikt, in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 van de SWT).

Indien de taalaanhorigheid, noch het adres van de particulier bekend is, dan dienen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad zich zowel in het Nederlands als in het Frans tot de particulier te richten.

Het parkeerbiljet en het overschrijvingsformulier dienden ofwel volledig tweetalig, ofwel afzonderlijk in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn.

(Advies 35.201 van 20 november 2003)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– Gemeente Sint-Gillis:

gemeentelijk tijdschrift "Info culture van Saint-Gillis" hoofdzakelijk in het Frans gesteld.

Een gemeentebblad is een bericht of een mededeling aan het publiek.

Met betrekking tot de gemeentelijke informatiebladen, heeft de VCT steeds het volgende gesteld.

Krachtens artikel 18 van de SWT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, alles wat als een "bericht of een mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en in het Frans.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype – cf. advies 29.107/F van 20 november 1997).

Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden opgestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Wat het redactiewerk betreft, moet naar een billijk evenwicht worden gestreefd (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die betrokken taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III, Brussel-Hoofdstad), zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied." (cf. advies 24.124 van 1 september 1993)

Nummer 37 van het tijdschrift "Info Culture van Sint-Gillis" van september, oktober en november 2001, strookt evenmin met de vaste rechtspraak van de VCT als met de taalwetgeving.

(Advies 33.487 du 16 januari 2003)

– Gemeente Ukkel – Ukkelse Dienst voor de Derde Leeftijd: **maandblad "Allô Senior" bijna uitsluitend in het Frans gesteld.**

Het tijdschrift "Allô...Senior" bevat artikels, berichten en mededelingen die uitgaan van de VZW "Ukkelse Dienst voor de Derde Leeftijd" waarvan de taak de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen - artikel 1, § 1, 2°, van de SWT (cf. adviezen 28.261 van 10 juli 1997 en 32.229 van 8 februari 2001).

De inhoud ervan een mededeling is aan het publiek, die, krachtens artikel 18 van de SWT, in het Nederlands en in het Frans moet worden gesteld, zij het dan met uitzondering van de artikelen die enkel de Nederlandse of de Franse taalgemeenschap aanbelangen en waarop het voorschrift van artikel 22 van de SWT van toepassing is.

In het nummer 134 van november 2001 zijn de artikelen voor het merendeel in het Frans gesteld, terwijl sommige ervan niet enkel de Franse taalgemeenschap aanbelangen maar de hele gemeentelijke bevolking en derhalve in beide talen zouden moeten worden gesteld. Het blad "Allô... Senior" strookt dus nog steeds niet met de taalwetgeving.
(Advies 34.051 van 16 januari 2003)

– **Gemeente Schaarbeek:**
Franstalige brochure over het gemeentelijk technisch onderwijs gestuurd aan een Nederlandstalige in een envelop van de gemeente met tweetalig opschrift.

De bewuste folder is een bericht of mededeling aan het publiek. Aldus verspreide berichten en mededelingen zijn onderworpen aan de taalregeling die aan de plaatselijke diensten is opgelegd.

Hoewel krachtens artikel 18 van de SWT, de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen, bepaalt artikel 22 van de voormelde SWT dat de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen zijn aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied.

In dit geval blijkt uit de bij de klacht gevoegde documenten, alsook uit het antwoord van het college van burgemeester en schepenen, dat het gemeentelijk technisch onderwijs in Schaarbeek volledig Franstalig is. Aangezien dit onderwijs slechts de Franse taalgroep interesseert, mag de brochure die erop betrekking heeft eentalig Frans zijn. Aan een Nederlandstalige particulier moet de brochure niettemin worden gestuurd in een envelop met Nederlandstalig opschrift.
(Advies [>< 1N] 34.132 van 27 februari 2003)

– **Gemeente Schaarbeek:**
eentalig Frans spandoek i.v.m. muziekfestival.

Het bedoelde spandoek werd aangebracht op initiatief van de schepen bevoegd voor Franse cultuur.

Het gaat derhalve om een bericht of mededeling bestemd voor het publiek, uitgaande van de gemeentelijke overheid.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de officiële berichten van de gemeenten en de schepenen en de aankondigingen van culturele activiteiten tweetalig te zijn, met uitzondering van de culturele activiteiten die slechts één enkele taalgroep interesseren (cf. advies 30.358 van 28 januari 1999).

De VCT kan echter bezwaarlijk aannemen dat een "Feest van de muziek" ook al is deze organisatie betoelaagd door de Franse Gemeenschap, uitsluitend Franstaligen interesseert.

Artikel 22 van de SWT is in deze niet van toepassing.
(Advies 34.142 [><2F,<>1F] van 15 mei 2003)

– **Gemeente Sint-Gillis:**
verspreiding van drie folders waaronder één eentalig Franse.

De bewuste folders zijn berichten of mededelingen aan het publiek, uitgaande van de gemeente Sint-Gillis, een plaatselijke dienst die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is gevestigd; krachtens artikel 18 van de SWT, dienen ze in het Nederlands en in het Frans te zijn gesteld.

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid.

Ofschoon twee van die folders (betreffende de discobus en het feest van de muziek) – afgezien van een paar uitzonderingen – nagenoeg tweetalig zijn, is de derde folder (*C'est du jamais vu*) daarentegen volledig in het Frans is gesteld en dus niet in overeenstemming is met de SWT.

(Advies 34.146 van 4 september 2003)

– **Gemeente Vorst:**
verkeersborden met eentalig Nederlandse vermeldingen.

Verkeersborden zijn als berichten en mededelingen aan het publiek, in de zin van de SWT. Overeenkomstig artikel 18 van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De gemeente Vorst verklaart dat zij de gelaakte borden niet heeft laten aanbrengen op vermelde plaatsen. De klacht tegen haar is dan ook niet gegrond.

Overeenkomstig artikel 32 van de wet van 16 juli 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat verwijst naar artikel 40, lid 2, van de SWT, stellen de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans.

De ontstentenis van antwoord vanwege het Brussels Hoofdstedelijk Gewest brengt de VCT ertoe om zich te baseren op de beweringen van de klager.

Alleen maar in de mate dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de parkeerverbodsborden heeft laten plaatsen, is de klacht tegen het Gewest gegrond.

(Advies 34.198 van 16 oktober 2003)

– **Gemeente Sint-Gilles – Promedia CV:**
het gemeentebestuur staat uitsluitend onder Franstalige benaming en met Franstalig adres vermeld in de Witte Gids 2002/2003.

Wanneer diensten die onderworpen zijn aan de SWT in telefoongidsen worden vermeld, en zelfs al betreft het een kosteloze vermelding aangeboden door de uitgever van de gids, moeten zij ervoor waken dat dit overeenkomstig de taalwetgeving gebeurt. In casu zelfs temeer daar de uitgever, Promedia CV, in de mogelijkheid van een bijkomende vermelding voorziet.

(Advies 34.227 van 16 januari 2003)

– **Gemeente Ukkel:**
magazine "Wolvendael" niet conform de taalwetgeving.

Het informatieblad "Wolvendael" wordt uitgegeven door de *VZW Association Culturelle et Artistique d'Uccle*. Het blad bestaat uit twee delen; het eerste gedeelte is gewijd aan de activiteiten eigen aan de VZW, aan algemene artikels over het leven te Ukkel en aan reclame, het tweede gedeelte behelst de officiële berichten van het college van burgemeester en schepenen van Ukkel. Het blad wordt gratis verspreid.

Uit de statuten van de *VZW Association Culturelle et Artistique d'Uccle* blijkt dat deze VZW een emanatie is van de gemeente Ukkel en bijgevolg dezelfde taalverplichtingen heeft als het gemeentebestuur.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels.

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt.

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 van de SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied".

Wanneer de mededeling uitgaat van de burgemeester of een schepen, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, dient deze in het Nederlands en in het Frans gesteld te worden. Het aangeklaagde nummer van oktober 2002 voldoet niet aan de SWT.

(Advies 34.229 van 30 januari 2003)

– **Gemeente Schaarbeek:**
eentalig Franse borden met uitleg onder de bestaande tweetalige straatnaamborden.

De aangeklaagde borden dragen, naast het logo van het *A.I.C.B.*, het logo van de gemeente. Ze zijn bijgevolg berichten en mededelingen aan het publiek in de zin van de SWT.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. De borden dienden tweetalig te zijn.

(Advies 34.232 van 4 september 2003)

– **Stad Brussel – Politie:**
eentalig Franse mondelinge mededeling aan de bevolking.

De boodschap waarvan sprake, die door de Brusselse politie werd omgeroepen, is een mededeling aan het publiek die uitging van een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

Conform artikel 18 van de SWT moet een dergelijke mededeling worden gedaan in het Nederlands en in het Frans.

Het onderzoek dat bij de Brusselse politie werd ingesteld, wijst uit dat de aangeklaagde toestand dan al uitzonderlijk mag zijn, maar geenszins onmogelijk.

De klacht is gegrond voor zover de Brusselse politieagenten zich inderdaad enkel in het Frans tot het publiek hebben gericht, ontvankelijk is en gegrond.

(Advies 35.011 van 19 juni 2003)

– **Gemeente Watermaal-Bosvoorde:**
website met hoofdzakelijk Franstalig karakter.

De VCT herinnert aan haar adviezen 32.065 van 6 juli 2000 en 32.477 van 19 april 2001.

"De inlichtingen die worden verstrekt via de website van de gemeente Watermaal-Bosvoorde moeten beschouwd worden als berichten en mededelingen aan het publiek.
Een gemeente van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad is er, naar luid van artikel 18 van SWT, toe gehouden alle berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans te stellen.

Een afwijking is evenwel toegestaan wanneer de informatie een culturele activiteit betreft die één enkele taalgroep interesseert; in dat geval geldt de regeling waarin voor de desbetreffende taalgroep wordt voorzien door artikel 22 van de SWT: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling [III Brussel-Hoofdstad] zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit een enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied."

Uit een recente raadpleging van de website is gebleken dat deze weliswaar evolueert, maar dat er niettemin tussen beide versies niettemin flagrante verschillen blijven bestaan.
(Advies [<>1F] 35.012 van 9 oktober 2003)

– **Gemeente Anderlecht:**
weg "Hof te Ophem" zonder Franse vermelding.

Naar luid van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Nochtans kan worden aangenomen dat de benaming "Hof te Ophem" de waarde heeft van een eigenaam die niet moet worden vertaald (cf. advies 20.060 van 15 september 1988).
(Advies 35.044 van 10 april 2003)

– **Gemeente Ukkel:**
eentalig Nederlandse omleggingborden voor openbare werken in de Wansartlaan en de Jongenlaan.

Omleggingborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek.
Artikel 18 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen.
(Advies 35.045 van 13 november 2003)

– **Gemeente Schaarbeek:**
informatievergadering voor de wijk Helmet met, naar verluidt, Franstalige bewegwijzering en overwegend Franstalige uiteenzettingen.

In navolging van artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek in het Nederlands en in het Frans.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.
Uit de meegedeelde inlichtingen blijkt echter niet dat aan die bepalingen niet zou zijn voldaan.
(Advies [<>1N] 35.060 van 20 november 2003)

- **Stad Brussel – Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn:**
Franstalig wervingsbericht in weekblad *Vlan* voor verpleegkundige in het revalidatiecentrum Heysel-Brugmann.

Wervingsberichten zijn berichten en mededelingen aan het publiek. Krachtens artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Voor zover het OCMW van de stad Brussel nagelaten heeft het bericht over te maken aan "De Streekkrant", is de klacht gegrond.

(Advies 35.128 van 4 september 2003)

- **Stad Brussel:**
Franstalige benaming zwembaden en sportcentra in Gouden Gids van Promedia, boekdeel 1, 2003/2004.

Bedoelde gemeentelijke zwembaden en sportcentra zijn plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn. Krachtens artikel 18 van de SWT dienen zij alles wat als een bericht of mededeling aan het publiek kan worden beschouwd in beide talen te publiceren.

Dit geldt echter niet voor privé-sportcentra (o.a. het Sportcomplex Heizel van RSCA Anderlecht) die niet aan de SWT onderworpen zijn.

(Advies 35.161 van 9 oktober 2003)

- **Gemeente Koekelberg:**
uitsluitend Franstalige benaming en adres van het gemeentebestuur in Witte Gids van Promedia CV, boekdeel Brussel-Zuid, 2003/2004.

Diensten die onderworpen zijn aan de SWT moeten erover moeten waken dat hun vermelding in de telefoongidsen, zelfs al betreft het een kosteloze vermelding aangeboden door de uitgever van de gids, strookt met de taalwetgeving gebeurt, temeer daar in de mogelijkheid van een bijkomende vermelding door de uitgever, in casu Promedia CV, wordt voorzien.

Het gemeentebestuur van Koekelberg heeft op 23 april 2003 aan Belgacom een bijkomende vermelding aangevraagd. Deze bijkomende vermelding blijkt evenwel tweetalig te zijn.

(Advies 35.173 van 25 september 2003)

- **Gemeente Jette – VZW "Handel en Jaarlijkse Jetse Markt":**
Nederlandstalige folder met tweetalig voorblad verspreid in de gemeente Meise.

De voornoemde vereniging is een gemeentelijke VZW, onderworpen aan de SWT. De berichten en mededelingen die in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied verspreid worden, dienen uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn (artikel 11, § 1, van de SWT).

De folder diende volledig in het Nederlands gesteld te zijn. De mededeling van de MIVB moest eveneens in het Nederlands zijn met uitzondering van het logo. Het gebruik van de tweetalige benaming "MIVB-STIB" in het logo van de dienst is geen overtreding van de SWT aangezien deze benaming deel uitmaakt van het logo, en dit hetzelfde is voor de hele dienst (cf. advies 29.046L).

(Advies [><1F] 35.238 van 20 november 2003)

VI. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING

A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL

- **Stad Ronse – De Post:**
adjunct-controleur vervangen door eentalig personeelslid.

Artikel 15, § 2, laatste lid, van de SWT, legt het personeel van de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten een kennis van de tweede taal op, voor zover het omgang heeft met publiek. De adjunct-controleur te Ronse heeft echter geen omgang met het publiek. Klacht ongegrond.
(Advies 34.147 van 16 januari 2003)

B. BEHANDELING IN BINNENDIENST

- **Gemeente Voeren:**
 twee Franstalige inwoners krijgen geen vertaling uitgereikt van een henzelf betreffend, uittreksel van de huwelijksregisters.

De VCT bevestigt haar adviezen 33.434/33.435 van 24 oktober 2002 volgens welke het document enkel in het Nederlands moest zijn.

Zij wijst er evenwel op dat de burgemeester van Voeren heeft gezegd dat hij een gewaarmerkte vertaling zou uitreiken van het Nederlandstalige document, maar dat hij dit document eerst ter vertaling zou voorleggen aan de adjunct-arrondissementscommissaris.
(Advies 35.058 van 10 april 2003)

C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN

- **Gemeente Wezembeek-Oppem – De Post:**
sturen van een Franstalig bericht naar een Nederlandstalige particulier.

De Post blijft in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de SWT.

Een postkantoor is een plaatselijke dienst van de SWT.

Overeenkomstig artikel 25 van de SWT gebruiken de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De postbediende had in zijn eerste contact met de particulier uit Wezembeek-Oppem het Nederlands moeten gebruiken.
(Advies 34.159-34.160 van 13 maart 2003)

- **Gemeente Wezembeek-Oppem:**
Nederlandstalig aanslagbiljet inzake milieubelasting, gestuurd aan een Franstalige inwoner.

Het sturen van een aanslagbiljet worden beschouwd als een betrekking met een particulier, in de zin van de SWT (cf. adviezen 17.060 van 30 mei 1985 en 18.196/197/198 van 19 maart 1987).

De taalaanhorigheid van de klager was de gemeente bekend.

Met toepassing van artikel 25 van de SWT, gebruiken de plaatselijke diensten van de randgemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De gemeente Wezembeek-Oppem moet bij het opstellen van een aanslagbiljet derhalve de taal van de belastingplichtige – hetzij het Nederlands, hetzij het Frans – gebruiken, en dit zowel wat de voorgedrukte vermeldingen als wat de geïndividualiseerde vermeldingen betreft.

(Advies [><1N] 34.163 van 20 februari 2003)

- **Gemeente Voeren:**
tweetalige, Nederlands/Franse brief aan de inwoners van de gemeente, verstuurd met een aanslagbiljet betreffende de gemeentebelasting,

Een brief van het gemeentebestuur van Voeren aan een inwoner, is een betrekking met een particulier.

Artikel 12, lid 3, van de SWT, bepaalt dat de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De taalaanhorigheid van de particulier was het gemeentebestuur van Voeren bekend (cf. Nederlandstalig aanslagbiljet met Nederlandstalig adres).

(Advies 34.264 van 27 februari 2003)

- **Stad Ronse – Lokale Politie:**
sturen van een gedeeltelijk Franse oproepingskaart aan een Nederlandstalige inwoner.

Conform artikel 12 van de SWT wenden de plaatselijke diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

De kaart diende uitsluitend in het Nederlands gesteld te zijn.

(Advies 35.008 van 24 april 2003)

- **Gemeente Voeren:**
Franstalige documenten uitgereikt aan een Nederlandstalige inwoner van de gemeente.

Het uitreiken van een attest van gezinssamenstelling en een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, door de gemeentediensten van Voeren, is een betrekking tussen een plaatselijke dienst van een gemeente met taalfaciliteiten en een particulier.

Conform artikel 12 van de SWT richt een dergelijke dienst zich tot particulieren in die van beide talen, het Nederlands of het Frans, waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

In het voorliggende geval is de betrokkene een Nederlandstalige inwoner van de gemeente wiens taalaanhorigheid de overheid voorzeker bekend was, aangezien hij in het antwoord als dusdanig wordt bestempeld.

Eenzijds verantwoordt de gemeentelijke overheid het uitreiken van Franstalige documenten door het feit dat de betrokkene, enige tijd voordien, dergelijke documenten had gevraagd. Het eerste verzoek werd dus inzake taal als bepalend beschouwd.

Anderzijds blijkt uit de klacht dat betrokkene de vorige documenten slechts bij wijze van uitzondering in het Frans had gevraagd en niet met de bedoeling van taalkeuze te veranderen. In dat geval had hij, achteraf, de gewraakte documenten in het Nederlands moeten krijgen.

Evenmin als de klacht brengt het antwoord echter concrete elementen aan die kunnen wijzen op het uitzonderlijke of bepalende karakter van het eerste verzoek en het uitreiken van de gewraakte Franstalige documenten kunnen verantwoorden of verwerpen. Bij gebrek aan voldoende doorslaggevende elementen kan de VCT zich niet uitspreken over de gegrondheid.

(Advies [\lt >1N] 35.121 van 20 november 2003)

- **Gemeente Voeren:**
Nederlandstalige oproeping voor de verkiezingen van 18 mei 2003, gestuurd aan een Franstalige inwoner.

Naar luid van artikel 1, § 1, 5° van de SWT, zijn deze wetten van toepassing op de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen. Voeren is een taalgrensgemeente als bedoeld door artikel 8 van de SWT. Krachtens artikel 12, lid 3, van de SWT, dient het gemeentebestuur zich tot de particulieren te wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of gebruik hebben gemaakt. Aangezien de taalaanhorigheid van de klager bekend is, had de oproepingsbrief voor de verkiezingen hem in het Frans moeten toegestuurd zijn.

(Advies [\gt <1N] 35.147 van 19 juni 2003)

- **Stad Edingen – Culturele dienst:**
tweetalig Frans/Engelse uitnodigingen – en geen Nederlandse – in het kader van een internationaal colloquium.

Het sturen van de bewuste uitnodigingen is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT. Edingen is een taalgrensgemeente als bedoeld door artikel 8 van de SWT, en is begiftigd met een speciale regeling ter bescherming van haar taalminderheid; krachtens artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden haar diensten zich tot de particulieren in die van beide talen (het Nederlands of het Frans) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Gezien het internationale karakter van het symposium, en gelet op het feit dat een bepaald aantal van die documenten specifiek voor buitenlandse genodigden is bestemd, kan de VCT er evenwel in toestemmen dat enkele van die uitnodigingen bij wijze van uitzondering in een andere taal, met name het Engels, worden gesteld. Niettemin zijn de gemeentediensten ertoe gehouden om aan de Nederlandstalige inwoners van de gemeente, in het Nederlands gestelde uitnodigingen te sturen. Uit het antwoord blijkt echter dat die laatste niet bestonden. Bijgevolg kon artikel 12, lid 3, van de SWT, niet worden nageleefd.

Het document waarop de klacht steunde, was evenwel gericht aan een inwoner van de gemeente Galmaarden. Ter herinnering: in verband met de briefwisseling tussen particulieren en plaatselijke diensten gevestigd in gemeenten als bedoeld door artikel 8 van de SWT, moet onder "particulieren" worden verstaan, de particulieren die in het ambtsgebied van de plaatselijke dienst gevestigd zijn (cf. adviezen 1435 van 21 april 1966 en 27.201 van 30 mei 1996).

(Advies 35.242 van 27 november 2003)

D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Gemeente Voeren – Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap:**
statuten enkel in het Nederlands bekendgemaakt in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad.

De bewuste bekendmaking is een bericht of mededeling aan het publiek.
Conform artikel 11, § 2, lid 2, worden de berichten en mededelingen aan het publiek in de taalgrensgemeenten gesteld in het Nederlands en in het Frans.
(Advies [><1N] 34.021 van 25 september 2003)

– **Gemeente Voeren:**
eentalig Nederlands bord en aanplakbrief.

Het bord bij de trap naar de gemeenteraadszaal – een teken van dankbaarheid van de bevolking van Sint-Truiden aan de burgers van Remersdaal – is een schenking van een stad gelegen in het Nederlandse taalgebied. Haar kan niet worden gevraagd het bord in het Frans te vertalen.

Op dit punt is de klacht niet gegrond.

Wat de aanplakbrief op de deur van de gemeenteraadszaal betreft, waarmee de pers wegwijs wordt gemaakt, bepaalt artikel 11, § 2, lid 2, van de SWT, dat, in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en in het Frans gesteld.

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben hun tegenstem als volgt gemotiveerd.

1. De gemeenten bedoeld in de artikels 7 en 8 (behalve de gemeenten van het Duitse taalgebied zoals omschreven in artikel 8, 1°, van de SWT, behoren tot een eentalig gebied. De gemeente Voeren behoort tot het eentalig Nederlandse taalgebied.

Dit houdt in dat de gemeente Voeren, wanneer zij als zodanig optreedt, principieel alleen het Nederlands mag gebruiken, zoals dat geldt voor de andere gemeenten van het Nederlandse taalgebied.

Dat geldt ook voor andere overheden die zich op het grondgebied van de gemeente Voeren als zodanig manifesteren.

Dit betekent verder dat de wettelijke uitzonderingen op deze eentaligheid beperkend moeten worden geïnterpreteerd, aangezien de eentaligheid de regel is.

2. De gevallen waar door de gemeente Voeren, en in voorkomend geval de andere overheden die op het grondgebied van de gemeente actief zijn, ook het Frans mag en moet gebruikt worden, zijn bedoeld ter bescherming van de Franstalige inwoners van de gemeente, en van de gemeente alleen.

3. Daaruit volgt dat wanneer de gemeente Voeren berichten en mededelingen voor het publiek opstelt, die enkel dan in het Nederlands en het Frans mogen worden opgesteld wanneer dat publiek enkel de inwoners van de gemeente omvat. Zijn de berichten en mededelingen bestemd voor een ruimer publiek, dan mogen ze alleen in het Nederlands zijn opgesteld. De stelling dat artikel 24 van de SWT op alle berichten en mededelingen aan het publiek zou slaan, al omvat dat publiek meer personen dan alleen de eigen inwoners van de gemeente, doet afbreuk aan het principieel eentalig karakter van de gemeente en breidt de faciliteiten uit tot andere personen dan enkel de Franstaligen van de eigen gemeente, waarvoor de faciliteiten – exclusief – bedoeld zijn.

Een derde lid van de Nederlandse afdeling heeft zich bij dat standpunt aangesloten.

(Advies [><3N (deel 2)] 34.269/A van 9 oktober 2003)

– **Gemeente Vloesberg:**
website waarvan enkel de Franse versie operationeel is en enkel over een Franstalige benaming zou beschikken.

De informatie die voorkomt op de website van de voornoemde gemeente moet worden beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 11, § 2, 2°, van de SWT, moeten de berichten en mededelingen in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Uit het onderzoek blijkt dat er wel degelijk twee domeinnamen bestaan, nl. www.flobecq.be en www.vloesberg.be. Wat dit punt betreft, is de klacht niet gegrond. Anderdeels is alleen de Franstalige versie van de webstek operationeel. Wat dit punt betreft, is de klacht gegrond.
(Advies [\langle >1N] 34.272 van 27 februari 2003)

– **Stad Moeskroen:**
eentalig Franse website.

De informatie die voorkomt op de website van de voornoemde gemeente moet worden beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek. Overeenkomstig artikel 11, § 2, 2°, van de SWT, moeten de berichten en mededelingen in de taalgrensgemeenten in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

Uit het onderzoek blijkt dat er slechts één enkele domeinnaam bestaat, nl. www.mouscron.be/français/intro, en dat de Nederlandse versie van de site, ook al is ze aangekondigd, thans niet bestaat.
(Advies 34.273 van 13 maart 2003)

– **Kamer van Notarissen van Brussel-Hoofdstad:**
verspreiden van tweetalige aanplakbrieven met voorrang voor het Frans i.v.m. de openbare verkoping van een onroerend goed in Wemmel.

In haar advies 3823 van 12 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT moet naleven. Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, § 1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek. Wemmel is een randgemeente.

Luidens artikel 24 van de SWT worden in de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld (met voorrang voor het Nederlands).
(Advies 35.005 van 27 februari 2003)

– **Gemeente Voeren:**
huis aan huis verspreiding van een eentalig Nederlands bericht van de burgemeester.

In de taalgrensgemeenten zijn de berichten uitgaande van de gemeentelijke overheid, mededelingen aan het publiek die, overeenkomstig artikel 11, § 2, lid 2, van de SWT, in het Nederlands en in het Frans moeten zijn gesteld.

In casu is het bericht echter een persoonlijk initiatief van de burgemeester en moet het niet moet worden beschouwd als een administratief bericht of een mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.
De klacht is derhalve niet gegrond.

Bij het opstellen van mededelingen van gemeentemandatarissen moet evenwel vermeden worden de indruk te wekken dat het om administratieve gemeentelijke mededelingen zou gaan, onder meer door de vermelding van de gemeentelijke mandaten (cf. adviezen 24.083 van 17 februari 1993, 28.048 van 10 oktober 1996 en 28.182/N van 16 oktober 1997).
(Advies 35.075 van 15 mei 2003)

– **Kamer van Notarissen van Brussel-Hoofdstad:**
verspreiding van uitsluitend Franstalige aanplakbrieven i.v.m. de openbare verkoping van onroerende goederen in Sint-Gilles, Schaarbeek en Wemmel.

In haar advies 3823 van 12 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT moet naleven.

Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, § 1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Luidens artikel 18 van de SWT worden in de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld).

(Adviezen 35.083 van 15 mei, 35.151 van 9 oktober en 35.193 van 13 november 2003)

VII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Waals Gewest:**
uitsluitend Franstalige brochure *Les sentiers de l'énergie*.

De brochure, die een soort leidraad is inzake hernieuwbare energie en de praktische realisaties daarvan, is gratis ter beschikking gesteld aan "Energieoketten" en in de Informatie- en onthaalcentra van het Gewest.

Het Waalse Gewest is opgetreden als een centrale dienst waarvan de werkkring het gehele ambtsgebied bestrijkt.

De betwiste brochure is een bericht of mededeling aan het publiek.

Op grond van artikel 36, § 2, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat verwijst naar artikel 11, § 2, van de SWT, diende de brochure in Duitstalig gebied zowel in het Frans als in het Duits te worden gesteld.

(Advies 34.024 van 10 april 2003)

- **Waals Gewest – Ministerie van Economie, KMO, Onderzoek en Technologie:**
geen Duitstalige formulieren voor de aanvraag van investeringshulp door een zelfstandige of een KMO.

Het betreft een gecentraliseerde dienst van het Waalse Gewest, waarvan de werkring het gehele ambtsgebied bestrijkt.

De betwiste brochure is een bericht of mededeling aan het publiek.

Op grond van artikel 36, § 2, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dienen formulieren voor Duitstaligen in het Duits ter beschikking te zijn. Daarbij moet het om de meeste recente versie gaan.

(Advies 34.193 van 27 februari 2003)

HOOFDSTUK DRIE BIJZONDERE RUBRIEKEN

I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN

- **Touring NV – Pechverhelping op de weg:**
richtlijnen en pechfiches meegedeeld in het Frans aan Nederlandstalige wegenwachters.

Als privé-bedrijf gevestigd in Brussel-Hoofdstad, valt Touring NV onder toepassing van artikel 52 van de SWT.

Artikel 52, § 1, bepaalt dat de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven, voor de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen en voor die welke bestemd zijn voor hun personeel, de taal gebruiken van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn.

In Brussel-Hoofdstad worden de documenten bestemd voor het Franstalige personeel gesteld in het Frans en die voor het Nederlandstalige personeel in het Nederlands.

Richtlijnen betreffende het werk moeten worden beschouwd als "documenten bestemd voor het personeel" (cf. advies 3552 van 8 februari 1973).
(Advies 33.226 van 15 mei 2003)

- **Dexia Bank België – Dexia Asset Management:**
Engelstalige uitnodiging aan het personeel voor een personeelsbijeenkomst.

Dexia Asset Management is een aparte entiteit die evenwel een eenheid vormt met Dexia Bank België.

Dexia Asset Management is een privé-instelling.

Op grond van artikel 52, § 1, lid 2, van de SWT, stellen de bedrijven die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd, de bescheiden die bestemd zijn voor hun Nederlandstalig personeel in het Nederlands en die welke bestemd zijn voor hun Franstalig personeel in het Frans.

Het sturen van een Engelstalige uitnodiging aan het personeel, is strijdig met de SWT.
(Advies 33.473 van 15 mei 2003)

- **IBM – Belgium:**
verplicht gebruik van het Nederlands voor de sociale betrekkingen met het personeel.

Artikel 52 van de SWT stelt dat alle akten en bescheiden die bestemd of van belang zijn voor het personeel van de sociale zetel met vestigingsplaats in Brussel-Hoofdstad, in het Nederlands moeten zijn gesteld wanneer zij bestemd zijn voor een Nederlandstalig personeelslid en in het Frans wanneer zij bestemd zijn voor een Franstalig personeelslid.
(Advies 34.164 [<>1N] van 27 februari 2003)

II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN

- **Kamer van Notarissen van Brussel-Hoofdstad:**
verspreiden van tweetalige aanplakbrieven met voorrang voor het Frans i.v.m. de openbare verkoping van een onroerend goed in Wemmel.

In haar advies 3823 van 12 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT moet naleven.

Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, § 1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Wemmel is een randgemeente.

Luidens artikel 24 van de SWT worden in de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld (met voorrang voor het Nederlands).

(Advies 35.005 van 27 februari 2003)

- **Kamer van Notarissen van Brussel-Hoofdstad:**
tweetalige aanplakbrieven i.v.m. de openbare verkoping van onroerende goederen in St.-Stevens-Woluwe, Zaventem, Tervuren en Alsemberg.

In haar advies 3823 van 12 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT moet naleven.

Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, § 1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Sint-Stevens-Woluwe, Zaventem, Tervuren en Alsemberg zijn gemeenten gelegen in het homogene Nederlandse taalgebied.

Luidens artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse of het Franse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van hun gebied.

(Adviezen 35.009 van 27 februari, 35.181 en 35.194 van 9 oktober en 35.208 van 13 november 2003)

- **Kamer van Notarissen van Brussel-Hoofdstad:**
verspreiding van uitsluitend Franstalige aanplakbrieven i.v.m. de openbare verkoping van onroerende goederen in Sint-Gilles, Schaarbeek en Brussel.

In haar advies 3823 van 12 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de SWT moet naleven. Overeenkomstig de geest van die wetgeving, moet de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1, § 1, 4°, van de SWT, geldt.

Aanplakbrieven zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Luidens artikel 18 van de SWT worden in de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in Brussel-Hoofdstad, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en in het Frans gesteld).

(Adviezen 35.083 van 15 mei, 35.151 van 9 oktober en 35.193 van 13 november 2003)

III. VERKIEZINGEN

- **Gemeente Anderlecht:**
Franstalige oproepingsbrieven voor de verkiezingen, gestuurd aan twee kiezers met een Nederlandstalige identiteitskaart.

De SWT zijn van toepassing op de verrichtingen bij de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen (artikel 1, § 1, 5°, van de SWT).

Het sturen van een oproepingsbrief voor de verkiezingen is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Artikel 19 van de SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (cf. advies 32.063 van 30 maart 2000).

In casu had de bevolkingsdienst een in het Nederlands gestelde oproeping moeten bezorgen aan de Nederlandstalige inwoners van de gemeente.

(Advies 35.138 van 5 juni 2003)

- **Gemeente Voeren:**
Nederlandstalige oproeping voor de verkiezingen van 18 mei 2003, gestuurd aan een Franstalige inwoner.

Naar luid van artikel 1, § 1, 5°, van de SWT, zijn deze wetten van toepassing op de parlements-, provincieraads- en gemeenteraadsverkiezingen.

Voeren is een taalgrensgemeente als bedoeld door artikel 8 van de SWT.

Krachtens artikel 12, lid 3, van de SWT, dient het gemeentebestuur zich tot de particulieren te wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of gebruik hebben gemaakt.

Aangezien de taalaanhorigheid van de klager bekend is, had de oproepingsbrief voor de verkiezingen hem in het Frans moeten toegestuurd zijn.

(Advies [><1N] 35.147 van 19 juni 2003)

III. TAALEXAMENS

- **Taalgrensgemeenten:**
afvaardiging van een waarnemer van de VCT bij alle taalexamens die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd met toepassing van artikel 61, § 4, van de SWT.

Het gaat om de volgende taalexamens:

Examen georganiseerd te:		Verslag:
Ronse (stad)	18 januari	35.048
Spiere-Helkijn (gemeente)	24 februari	35.041
Moeskroen (stad)	12 mei	35.118
Ronse (stad)	11 juni	35.153
Ronse (stad)	18 juni	35.153
Ronse (stad)	26 augustus	35.217
Mezen (stad)	20 september	35.186-223
Ronse (stad)	24 september	35.221
Ronse (stad)	27 september	35.217
Ronse (stad)	15 november	35.267
Voeren (gemeente)	22 december	35.276

Aan de VCT werd hierover verslag uitgebracht.

- **Brusselse intercommunale Watermaatschappij:**
uitoefening van de functie van eerste afdelingshoofd van de afdeling Integrale Kwaliteitszorg zonder bewijs van mondelinge kennis van de tweede landstaal;
uitoefening van de functie van lid van de examencommissie van de BIWM, zonder bewijs van mondelinge kennis van de tweede landstaal.

1. De BIWM is een intergewestelijke intercommunale waarvan de werkkring gemeenten uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt; zij moet dus beschouwd worden als een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, van de SWT.

Overeenkomstig dat artikel, valt de BIWM onder dezelfde taalregeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, en heeft zij dus de verplichting om te voldoen aan de vereisten van taalkennis waarin wordt voorzien door artikel 21, §§ 1 tot 6, van de SWT. Uit artikel 21, § 5, van de SWT, blijkt dat het mondelinge examen een aanvullend examengedeelte is, dat moet worden afgelegd door de ambtenaren die omgang hebben met het publiek. Betrokkene heeft geen omgang met het publiek. Het eerste deel van de klacht is niet gegrond.

Uit het arrest van de Raad van State nr. 13.239 van 26 november 1968 blijkt dat de leden van een examencommissie niet doeltreffend aan een beraadslaging kunnen deelnemen als zij niet over de vereiste taalkennis beschikken, dat zij in staat moeten zijn om hun beoordeling in de taal van de kandidaat te uiten, en dat een passieve kennis van die taal niet voldoende is. In haar advies 17.253 van 18 december 1986 herinnert de VCT, met verwijzing naar de adviezen van de Raad van State 13.239 (voormeld), 14.934 van 6 oktober 1971 en 25.530 van 27 juni 1985, aan het feit dat de leden van een examencommissie verplicht zijn een grondige, wettelijk vastgestelde kennis te bezitten van de taal waarin het examen wordt afgelegd.

Aangezien er over de conclusies die uit dit tweede deel moesten worden getrokken, geen enkele meerderheid werd bereikt in de vergadering van de verenigde afdelingen, hebben beide afdelingen afzonderlijk hun eigen mening uitgebracht conform artikel 9 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969.

De Franse afdeling

heeft de klacht niet gegrond verklaard voor zover het betwiste lid van de examencommissie niet in staat was de Nederlandstalige kandidaten te begrijpen en met kennis van zaken deel te nemen aan de deliberatie over hun examens.

De Nederlandse afdeling

heeft de klacht niet gegrond verklaard voor zover het niet bewezen was dat het betwiste lid van de examencommissie in staat was de Nederlandstalige kandidaten te begrijpen en met kennis van zaken deel te nemen aan de deliberatie over hun examens.

(Advies [1N (1^e deel)] 34.250 van 18 september 2003)

- **Gemeente Sint-Gillis:**
benoeming van niet-statutair personeel dat niet geslaagd is voor een taalexamen.

Krachtens artikel 21, §§ 2 en 5, van de SWT, moeten kandidaten voor een ambt of betrekking in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, hun kennis van de tweede taal bewijzen. Bovendien moet ook het niet-statutaire personeel voldoen aan de voorwaarden die gesteld worden betreffende de ambten die het tijdelijk bekleedt (cf. adviezen 15.309-16.109 van 30 januari 1986, 27.153 van 11 januari 1996, 28.252 van 12 juni 1997 en 29.270 van 21 oktober 1999).

(Advies [2F] 34.093 van 4 september 2003)

V. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN

- **De Post:**
gebruik van een Engels computerprogramma voor de interne bestellingen, wat de communicatie daaromtrent tussen de plaatselijke en de centrale diensten in het Engels laat verlopen.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven stelt dat de autonome overheidsbedrijven, alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50 % bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT. De Post blijft derhalve in haar nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken: cf. het koninklijk besluit van 17 maart 2000 tot goedkeuring van de omzetting van De Post in een naamloze vennootschap van publiek recht en tot goedkeuring van haar statuten.

De diverse diensten van De Post zijn er, wat de behandeling van de zaken in binnendienst en de communicatie met het personeel betreft, toe gehouden gebruik te maken van de door de SWT opgelegde talen.

Artikel 39, § 2, van de SWT, bepaalt dat de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, de taal van het gebied gebruiken.

Wat het voor de interne bestellingen gebruikte systeem betreft.

Hoewel de VCT zich bewust is van de moeilijkheden die het verzoeken van de toepassing van de taalwetgeving met de realiteit van het aantreden van een autonoom overheidsbedrijf op een open en vrijgemaakte markt veroorzaakt, is zij van oordeel dat het aangeklaagde feit strijdig is met de SWT, aangezien ieder personeelslid van De Post het recht heeft om te weigeren gebruik te maken van het Engels in het kader van zijn werk.

Wat de communicatie tussen de diverse diensten betreft.

De Post deelt mee dat zowel de beschrijvingen van de artikels, de praktische instructies als de mededelingen aan de gebruikers, steeds in het Nederlands en in het Frans zijn gesteld. Voor zover er in de communicatie met het personeel en in de betrekkingen van de centrale diensten met de diverse plaatselijke en gewestelijke diensten gebruik wordt gemaakt van de door de SWT opgelegde talen, is de klacht op dit niet gegrond.
(Advies [$\langle \rangle$ 1F] 34.086 van 16 januari 2003)

– **Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding:**
gebruik van Engelse en Nederlandse termen op de website van het centrum.

Het bewuste centrum is een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 1°, van de SWT.

Mededelingen die worden verspreid via internet moet worden beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek.

Conform artikel 40, lid 2, van de SWT, worden de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

In casu beschikt het bedoelde centrum onder meer over een website in het Frans en een website in het Nederlands.

Op de Franstalige website wordt gebruik gemaakt van de term *home* die op het Internet gebruikelijk is en bovendien officieel in de Franse taal wordt gebruikt (cf. Woordenboek *Petit Robert*). Uitmaken of, in voorliggend geval, deze dan wel een andere term dient te worden gebruikt, houdt verband met het taaleigen: op dat punt acht de VCT zich onbevoegd.

De vermelding "vacatures" werd vervangen door de vermelding *emplois* op de laatste menu-toets die, thans, toegang verstrekt tot een in het Frans gestelde tekst.

Op dit punt is de klacht gegrond, maar niettemin achterhaald.
(Advies 34.109 van 19 juni 2003)

– **Ministerie van Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Internationale Samenwerking:**
in de Nederlandse versie van het activiteitenverslag 2001 staan de statistieken enkel in het Engels vermeld.

Het bewuste activiteitenverslag is een bericht of mededeling aan het publiek, uitgaande van een centrale dienst waarvan de werkkring het hele land bestrijkt.

Artikel 40, § 2, van de SWT, bepaalt dat de berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks richten aan het publiek, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

In de Nederlandstalige versie van het verslag is de presentatie van statistieken in een andere taal dan het Nederlands, namelijk in het Engels, in casu niet verantwoord en strijdig met de SWT.

(Advies 34.228 van 16 januari 2003)

– **Selor – Selectiebureau van de Federale Overheid:**
Engelse versie van Windows 2000 voor competentietesten van niveau C.

Selor is een centrale dienst in de zin van de SWT.

Het gebruik van het programma Windows moet worden beschouwd als een activiteit in binnendienst die een ambtenaar van de dienst betreft.

Overeenkomstig artikel 39, § 1, van de SWT, dat verwijst naar artikel 17, § 1, van die wetten, dient in deze de taal van de ambtenaar te worden gebruikt.

De klagers hebben de bedoelde test evenwel kunnen afleggen in het Frans. Klacht ongegrond.

(Advies 35.053-35.054-35.061 van 15 mei 2003)

– **De Post – Sorteercentrum Brussel X:**

30% van de betrekkingen behoren tot een gewestelijke dienst, de overige 70% dient te worden verdeeld over taalkaders; Engelstalige cursussen aan het personeel.

1. 30% van de activiteiten van Brussel X bestaan uit nationale en internationale activiteiten die eigen zijn aan Brussel X en niet door andere sorteercentra worden verricht.

Bovendien hebben de nationale en internationale activiteiten van Brussel X ontegenzeggelijk betrekking op de vier taalgebieden (het Duitse taalgebied dus inbegrepen).

De betrekkingen van Brussel X staan voor 30% voor een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 2, van de SWT, waarop de artikelen 39 tot 42 van de SWT van toepassing zijn.

Voor het overige (70% van de activiteiten) is Brussel X een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1 SWT.

2. De opleiding van het personeel dient in het Nederlands of het Frans te gebeuren overeenkomstig artikel 17, § 1, B, 1° (gewestelijke diensten), of artikel 39, § 3 (centrale diensten), van de SWT.

De VCT kan wel aanvaarden dat uitzonderlijk en wanneer het om zeer technische opleidingen gaat, een cursus in een andere taal wordt gegeven. Dit mag evenwel geen algemene regel zijn.

(Advies [<>1N] 35.071 van 16 oktober 2003)

– **Stad Edingen – Culturele dienst:**

tweetalig Frans/Engelse uitnodigingen – en geen Nederlandse – in het kader van een internationaal colloquium.

Het sturen van de bewuste uitnodigingen is een betrekking met particulieren in de zin van de SWT.

Edingen is een taalgrensgemeente als bedoeld door artikel 8 van de SWT, en is begiftigd met een speciale regeling ter bescherming van haar taalminderheid; krachtens artikel 12, lid 3, van de SWT, wenden haar diensten zich tot de particulieren in die van beide talen (het Nederlands of het Frans) waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Gezien het internationale karakter van het symposium, en gelet op het feit dat een bepaald aantal van die documenten specifiek voor buitenlandse genodigden is bestemd, kan de VCT er evenwel in toestemmen dat enkele van die uitnodigingen bij wijze van uitzondering in een andere taal, met name het Engels, worden gesteld.

Niettemin zijn de gemeentediensten ertoe gehouden om aan de Nederlandstalige inwoners van de gemeente, in het Nederlands gestelde uitnodigingen te sturen.

Uit het antwoord blijkt echter dat die laatste niet bestonden.

Bijgevolg kon artikel 12, lid 3, van de SWT, niet worden nageleefd.

Het document waarop de klacht steunde, was evenwel gericht aan een inwoner van de gemeente Galmaarden.

Ter herinnering: in verband met de briefwisseling tussen particulieren en plaatselijke diensten gevestigd in gemeenten als bedoeld door artikel 8 van de SWT, moet onder "particulieren" worden verstaan, de particulieren die in het ambtsgebied van de plaatselijke dienst gevestigd zijn (cf. adviezen 1435 van 21 april 1966 en 27.201 van 30 mei 1996).
(Advies 35.242 van 27 november 2003)

VI. ORDE VAN ADVOCATEN

- **Orde van advocaten van Brussel:**
de orde van advocaten en de advocaat hebben met de klager steeds in het Frans gecommuniceerd, terwijl hij hun had gevraagd het Nederlands te gebruiken.

De Orde van advocaten is een administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (verzameling jurisprudentie van de R.v.S, 1957, pp. 57 tot 66: arrest van 15 juni 1956 – afdeling administratie – verslag van de auditeur-generaal en nota met opmerkingen van Mr. A. Butgenbach); het is een dienst als bedoeld door artikel 1, § 1, van de SWT, en valt onder toepassing van de bepalingen van de SWT, de organisatie van de diensten en de rechtspositie van het personeel uitgezonderd.

Aangezien de activiteit van de Franse Orde uitsluitend één enkele taalgroep interesseert, is naar analogie van artikel 22 van de SWT, de taalregeling van toepassing die geldt voor de overeenkomstige taalgroep.

De betrokken advocaat is Franstalig en behoort tot de Franse Orde van advocaten van de Brusselse balie; derhalve dienen de betrekkingen tussen de klager, zijn advocaat en de Franse Orde, in het Frans te verlopen, wat in casu ook het geval is geweest.

Anderdeels moet worden aangestipt dat de keuze van een advocaat vrij is en onder volledige verantwoordelijkheid van de particulier valt, en dat er in het arrondissement Brussel bovendien tweetalige advocaten bestaan.

De klacht is bijgevolg niet gegrond.
(Advies 32.564 [\leftrightarrow 1N] van 24 april 2003)

DEEL TWEE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
NEDERLANDSE AFDELING

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

KLACHTEN NIET BEHANDELD DOOR DE NA WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

- **DK Bus Marine:**
maakt gebruik van de stopplaatsen van De Lijn en hangt daar eentalig Franse uurregelingen uit; in de Lijnwinkel zijn een Franstalige affiche en dito folder te vinden.

Dat de betrokken busmaatschappij gebruik maakt van de stopplaatsen van De Lijn maakt er geen dienst van de Vlaamse Gemeenschap van.

De overeenkomst tussen De Lijn en *DK'Bus Marine* betreffende het gebruik van de bewuste stopplaatsen en het aanmaken van Nederlandstalige uurregelingen moet niettemin worden geëerbiedigd.

De Lijn dient derhalve toe te zien op de correcte naleving van deze overeenkomst.

Wat de Franstalige affiche en folders betreft, is de klacht ongegrond aangezien deze documenten niet door De Lijn aangebracht en verspreid worden.

(Advies [$\langle \rangle$ 1N] 33.444 van 1 september 2003)

- **Gemeente Zaventem:**
drie tennisverenigingen verplicht enkel het Nederlands te gebruiken.

Voor het gebruik van terreinen en accommodatie sloten de drie bedoelde VZW's met de gemeente wettige overeenkomsten af. Overeenkomstig artikel 1.134 van het burgerlijk wetboek, moeten die worden nageleefd. De gemeente Zaventem kan niet worden verweten inbreuk te hebben gepleegd op de SWT.

Wat de beweerdte miskening van artikel 30 van de Grondwet betreft, is de VCT niet bevoegd.

(Advies 34.073 van 13 februari 2003)

- **Gemeente Mol – Kringloopwinkel:**
Arabische opschriften.

De bewuste Kringloopwinkel is een afdeling van de VZW De Biehal-Sociale Werkplaats te Lommel, een privé-initiatief.

Daar de Kringloopwinkel een private instelling is, is hij bij het aanbrengen van mededelingen niet gebonden door de bepalingen van de SWT.

(Advies 34.158 [$\rangle \langle$ 1N] van 13 februari 2003)

- **Stad Mechelen – Kunstencentrum nOna:**
Engelstalige vermeldingen op website.

nOna is een privé-organisatie die, net als vele andere organisaties, lid is van de stedelijke cultuurraad en derhalve kan rekenen op een jaarlijkse toelage van de stad en het eventueel gebruiken van stadsinfrastructuur tegen verminderd tarief.

De NA is evenwel van oordeel dat dit onvoldoende criteria zijn om de bedoelde privé-organisatie onder toepassing te laten vallen van de SWT.
(Advies [\lt >1N] 34.258 van 1 september 2003)

- **Universitair ziekenhuis Leuven:**
in het Frans gesteld voorschrift van een dermatoloog afgeleverd aan een Nederlandstalige.

Het bewuste universitaire ziekenhuis is geen openbaar ziekenhuis en de SWT zijn er derhalve niet op van toepassing.

Het aangeklaagde feit betreft bovendien geen opdracht van de medische urgentiediensten.

De klacht is ongegrond.

(Advies 35.018 van 26 juni 2003)

- **Gemeente Tervuren:**
Nederlands als voertaal bij de terbeschikkingstelling van gemeentelijke infrastructuur.

De klacht is enkel gericht op artikel 9 van het gemeentereglement van 27 februari 2003, maar heeft geen betrekking op een eventuele schending van de SWT.

Wat de beweerde miskenning van artikel 30 van de Grondwet betreft, is de VCT niet bevoegd.

(Advies 35.125 van 1 september 2003)

- **Blankenberge – Hotel Sabot d'or:**
Franstalige bediening.

Het bedoelde hotel een private instelling waarop de bepalingen van het decreet van 19 juli 1973 van toepassing zijn.

Dit decreet regelt echter niet het taalgebruik tussen de uitbater van een private zaak en de klanten.

(Advies 35.241 van 11 december 2003)

- **Stad Hasselt:**
foorkramer spreekt enkel Frans met foorbezoeker.

De relatie tussen de foorkramer, een private onderneming, en de bezoekers van de foor, valt niet onder de SWT en niet onder de toepassing van het decreet van 19 juli 1973.

Overeenkomstig artikel 30 van de Grondwet is het gebruik van de gesproken talen in België overigens vrij.

De klacht is ongegrond.

(Advies 35.249 van 11 december 2003)

HOOFSTUK TWEE

RECHTSPRAAK

* DECREET VAN 19 JULI 1973

* SWT

I. TOEPASSINGSSFEER

– Vlaamse Radio en Televisie – Studio Brussel: Engelstalig programma.

De VRT, een openbare instelling met een eigen rechtspersoonlijkheid, is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering.

Het is inherent aan de werking van de omroepverenigingen, dat andere talen dan het Nederlands worden gebruikt. De aard en de specialiteit van dit specifieke geval houdt geen overtreding in van de SWT.

(Advies 34.065 [><1N] van 13 februari 2003)

II. PLAATSELIJKE DIENSTEN

A. **BEHANDELING IN BINNENDIENST**

– De Post: dia's met Franse teksten tijdens een vergadering van postmeesters te Oostende.

De Post is een centrale dienst in de zin van de SWT. Het postkantoor van Oostende is een plaatselijke dienst in de zin van dezelfde wetten.

Overeenkomstig artikel 39, § 2, van de SWT, gebruiken de centrale diensten in hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse taalgebied, de taal van dat gebied. De activiteit van De Post te Oostende moet beschouwd worden als een activiteit van een plaatselijke dienst.

De Post had derhalve dia's moeten tonen die uitsluitend in het Nederlands waren gesteld.

(Advies 35.158 van 11 december 2003)

B. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

– Stad Gent – Centrum voor Volwassenenonderwijs: Engelstalige folder met begeleidende brief betreffende een internationale conferentie, gestuurd aan een Nederlandstalige particulier.

De bedoelde conferentie betreft het onderzoeksproject "Enbotraine" dat uitgaat van de Europese Commissie. Naast een aantal buitenlandse instellingen heeft ook het Onderwijs

voor Sociale Promotie van de stad Gent – afdeling boekbinden – er als partner aan deelgenomen.

Gelet op het internationale karakter van de conferentie is het aanvaardbaar dat de uitnodiging terzake in meerdere talen wordt gesteld. Het Nederlands dient dan echter op de eerste plaats te komen en boven de anderstalige teksten moet het woord "Vertaling" staan. De klacht is gegrond aangezien de uitnodiging en de begeleidende brief uitsluitend in het Engels zijn gesteld.

(Advies 34.043 van 13 februari 2003)

– **Gemeente Zwevegem:**
workshop in het Engels zonder vertaling of inhoudelijke samenvatting in het Nederlands.

Deze "presentatie" was het resultaat was van een initiatief met het oog op het herinrichten van de site van de elektriciteitscentrale en de omgeving daarvan. Een werkweek werd georganiseerd met tien deelnemers (ontwerpers) van verschillende nationaliteiten. De werktal was het Engels.

De inleiding bij de presentatie, met toelichting over de achtergronden, basisgegevens en doelstellingen, gebeurde in het Nederlands en de synthese eveneens. De gevisualiseerde toelichting door de deelnemende ontwerpers gebeurde in het Engels en de burgemeester dankte hen in dezelfde taal.

Gelet op het internationale karakter van deze bijeenkomst én op het feit dat het ging om de loutere voorstelling van een project, kan evenwel aanvaard worden dat door anderstalige ontwerpers het Engels wordt gebruikt.

De burgemeester had zijn slotwoord in het Nederlands moeten stellen.

(Advies [><1N] 35.099 van 1 september 2003)

– **Stad Gent:**
tweetalige uitnodiging voor de opening van een tentoonstelling van Jan Fabre;
uitgave van een drietalige catalogus waarbij het SMAK als verkooppunt fungeerde.

De uitnodiging ging uit van de stad Gent en was volledig in het Nederlands gesteld, dus conform de taalwetgeving.

Gelet op het internationale publiek waartoe de tentoonstelling zich richtte, had de stad Gent haar uitnodiging, naar analogie met artikel 11, § 3, van de SWT, ook kunnen stellen in ten minste drie talen (cf. advies 32.165 van 5 juni 2000).

De tentoonstellingscatalogus werd in drie talen (Nederlands, Frans, Engels) uitgegeven door de uitgeverij Imschoot, een private onderneming, waarop de SWT niet van toepassing zijn. Dat het SMAK als verkooppunt dienst deed, was in dit geval onvoldoende voor de toepassing van de SWT.

(Advies [><1N] 35.155 van 1 september 2003)

C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

– **Gemeente Lovendegem:**
tweetalige aanduidingen in een lift van de firma Schindler.

Het bedoelde tweetalige bord is een bericht of mededeling is aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van hun gebied, in casu het Nederlands.

Deze regel geldt, ongeacht het feit dat het bedoelde bord een standaardbord is dat door de leverancier van de lift werd geplaatst. Overeenkomstig artikel 50, van de SWT, ontslaat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten immers niet van de toepassing van de voornoemde wetten.
(Advies 34.194 van 13 februari 2003)

– **Algemeen Ziekenhuis Jan Palfijn, Gent:**
website van de dienst "in vitro-fertilisatie".

Deze website moet worden beschouwd als een mededeling die bestemd is voor het publiek en uitgaat van een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.
Artikel 50 van de SWT ontslaat immers, bij de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van de toepassing van deze wetten.

Naar analogie met artikel 11, § 3, van de SWT, moeten de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, in het Jan Palfijn Ziekenhuis worden gesteld in ten minste drie talen en met voorrang voor het Nederlands.

Het ligt in de bevoegdheid van de Vlaamse regering in deze de taalwetgeving toe te passen.
(Advies [><1N] 34.196 van 27 maart 2003)

– **Gemeente Bornem:**
gemeentelijk informatieblad met Engelse termen in de tekst van de Jeugddienst.

De bewuste bijdrage moet worden beschouwd als een bericht of mededeling aan het publiek in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten, gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van het gebied.

De informatie werd in het Nederlands gegeven en het gebruik van specifieke, geëigende termen, houdt geen overtreding van de SWT in.
Klacht ongegrond.
(Advies 35.013 van 13 februari 2003)

– **Mercatordok Oostende:**
tweetalig N/F waarschuwingsbord i.v.m. renovatiewerken.

Op grond van artikel 36, § 1, 1°, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de diensten van de Vlaamse regering het Nederlands als bestuurstaal. Het bewuste bord had derhalve uitsluitend in het Nederlands moeten gesteld zijn.

Anderdeels, indien op het een bord meer dan één taal wordt gebruikt, moeten dat er, naar analogie met artikel 11, § 3, van de SWT, ten minste drie zijn. Ook dat is hier niet het geval.
(Advies 35.014 van 13 februari 2003)

– **Gemeente Sint-Katelijne-Waver:**
officiële verkeersborden met de vermelding *Kiss and Ride zone*.

Verkeersborden zijn berichten of mededelingen bestemd voor het publiek, in casu aangebracht door de gemeente.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten gevestigd in het Nederlandse taalgebied hun berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands.

Het gebruik van Engelse vermeldingen op een verkeersbord is in strijd met de SWT (cf. adviezen 25.001 van 23 juni 1993 en 30.007 van 24 augustus 1998).
(Advies 35.020 van 27 maart 2003)

– **Stad Gent – Sint-Pietersstation:**
lokettenzaal voorzien van de benaming *Travel Centre*.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten, gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, hun berichten en mededelingen aan het publiek, uitsluitend in het Nederlands.

Het gebruik van de benaming *Travel Centre* dient echter niet als een schending van de SWT te worden beschouwd.
(Advies [><1N] 35.062 van 26 juni 2003)

– **Stad Gent – Stadsgids 2002-2003:**
anderstalige reclame voor de haven van Gent.

De haven van Gent, een gemeentelijk autonoom bedrijf, is als dusdanig een plaatselijke dienst in de zin van de SWT. Het stadsbestuur van Gent, de uitgever van de Stadsgids, is dat evenzeer.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten, gevestigd in het homogene Nederlandse taalgebied, hun berichten en mededelingen bestemd voor het publiek, uitsluitend in het Nederlands.

De Stadsgids verschijnt enkel in het Nederlands.
Gelet op het internationale karakter van de haven van Gent, kan de NA evenwel aanvaarden dat de reclame daaromtrent, naar analogie met artikel 11, § 3, van de SWT, wordt gesteld in tenminste drie talen, met uiteraard het Nederlands voorop.

De klacht is gegrond in zoverre de reclame enkel in het Engels is verschenen.
(Advies [><1N] 35.063 van 18 september 2003)

– **Stad Gent:**
tweetalige Nederlands/Arabische folder – opleiding bedrijfsbeheer voor Arabischtalige ondernemers.

De bedoelde brochure is een bericht of mededeling aan het publiek, uitgaande van de stad Gent.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten, gevestigd in het homogeen Nederlandse taalgebied, hun berichten, mededelingen en formulieren bestemd voor het publiek, uitsluitend in de taal van hun gebied.

De publicatie van de folder, eveneens in het Arabisch, is evenwel aanvaardbaar.

Nochtans had boven de Arabische tekst het woord "Vertaling" moeten staan om aldus het Nederlandstalige karakter van de stad Gent te onderstrepen.

(Advies [$><1N$] 35.113 van 1 september 2003)

- **Stad Gent:**
tweetalige uitnodiging voor de opening van een tentoonstelling van Jan Fabre;
uitgave van een drietalige catalogus waarbij het SMAK als verkooppunt fungeerde.

De uitnodiging ging uit van de stad Gent en was volledig in het Nederlands gesteld, dus conform de taalwetgeving.

Gelet op het internationale publiek waartoe de tentoonstelling zich richtte, had de stad Gent haar uitnodiging, naar analogie met artikel 11, § 3, van de SWT, ook kunnen stellen in ten minste drie talen (cf. advies 32.165 van 5 juni 2000).

De tentoonstellingscatalogus werd in drie talen (Nederlands, Frans, Engels) uitgegeven door de uitgeverij Imschoot, een private onderneming, waarop de SWT niet van toepassing zijn. Dat het SMAK als verkooppunt dienst deed, was in dit geval onvoldoende voor de toepassing van de SWT.

(Advies [$><1N$] 35.155 van 1 september 2003)

- **Gemeente Sint-Amands:**
verspreiden van eentalig Turks gestelde folder in twee Turkse moskeeën.

De bewuste folder gaat uit van de gemeentelijke jeugddienst en werd verspreid via de scholen en Turkse contactpersonen van de jeugdraad.

De gemeentelijke jeugdraad van Sint-Amands is een plaatselijke dienst van een gemeente gelegen in het homogene Nederlandse taalgebied.

De folder is een bericht of mededeling bestemd voor het publiek, in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het homogene Nederlandse taalgebied hun berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, uitsluitend in de taal van hun gebied.

Gelet op de doelgroep waartoe de folder zich richt, én met het oog op de integratie van de betrokkenen, kan evenwel worden aanvaard dat een vertaling in het Turks wordt verspreid.

Boven de Turkse tekst had evenwel het woord "Vertaling" moeten staan om op die wijze aan te geven dat de Nederlandstaligen over dezelfde informatie beschikken.

Een lid van de NA verwijst naar artikel 30 van de Grondwet en naar de voorbereidende werkzaamheden en stelt dat enkel de wetgever kan voorzien in het gebruik van een andere taal in bijzondere toestanden.

Daar de wetgever niet heeft voorzien in een uitzondering op het gebruik van het Nederlands in de plaatselijke diensten van het homogene Nederlandse taalgebied, had de folder volgens het lid uitsluitend in het Nederlands mogen zijn.

(Advies [$><1N$] 35.174 van 18 september 2003)

– **Gemeente Schoten – Kantklosgroep De Kievit:**
tweetalige N/F reclame voor een tentoonstelling.

De inbreng van de gemeente Schoten bleef beperkt tot het verhuren van het tentoonstellingslokaal aan de kantklosgroep De Kievit.

Uit de nota van de cultuurfunctionaris blijkt dat de gemeentelijke cultuurdienst de aankondiging van culturele evenementen in het Nederlands doet.

De gemeente Schoten overtreedt in deze de SWT niet.

(Advies 35.197 van 11 december 2003)

III. GEWESTELIJKE DIENSTEN

A. **BEHANDELING IN BINNENDIENST**

– **De Post – Regionaal kantoor Gent:**
Engelstalige en Franstalige vermeldingen op de "Regio info Verzekeringsbon".

Het bewuste kantoor is een gewestelijke dienst is in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT.

Een dergelijke dienst gebruikt uitsluitend de taal van het gebied waar hij gevestigd is, in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied. In zijn betrekkingen met de plaatselijke diensten uit zijn ambtsgebied gebruikt hij dezer binnendiensttaal.

De informatie, verzonden door het Regionaal Kantoor Gent aan een postkantoor gelegen in het homogene Nederlandse taalgebied, had uitsluitend in het Nederlands moeten gesteld zijn.

(Advies 34.186A van 13 februari 2003)

B. **BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN**

– **Provinciebestuur West-Vlaanderen:**
in het Engels gestelde folder betreffende de campagne "Vroegtijdige opsporing van baarmoederhalskanker".

De bewuste provincie is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de SWT. In zijn betrekkingen met een particulier gebruikt een dergelijke dienst de taal die terzake is opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Aangezien de klagers inwoners zijn van gemeenten gelegen in het homogene Nederlandse taalgebied, hadden de brieven én de bijlagen volledig in het Nederlands moeten zijn gesteld.

(Advies 34.257-34.259 van 27 maart 2003)

C. **BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK**

– **Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling:**
tweetalige brochures in Nederlands-Arabisch en Nederland-Engelse versies, uitgegeven in samenwerking met het Subregionaal Tewerkstellingscomité Halle-Vilvoorde.

De VDAB Halle-Vilvoorde is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering waarvan de werkkring niet het hele ambtsgebied van de Vlaamse Gemeenschap bestrijkt.

De bewuste brochure moet worden beschouwd als een bericht of mededeling aan het publiek.

Per definitie had ze dus in het Nederlands moeten zijn gesteld in de gemeenten zonder speciale taalregeling, en in het Nederlands en het Frans in de gemeenten met een speciale taalregeling.

Boven de aan de Nederlandse tekst toegevoegde Arabische en Engelse teksten had het woord "Vertaling" moeten staan.

In het laatste van beide hieronder vermelde adviezen stelt een lid van de NA dat het, op grond van artikel 30 van de Grondwet en van de parlementaire werkzaamheden, enkel de wetgever toekomt taalafwijkingen toe te staan. Het lid oordeelt derhalve dat de klacht wegens het verspreiden van Nederlands-Engelse en Nederlands-Arabische versies van de brochure van de VDAB gegrond is. Enkel in gemeenten met een speciale taalregeling zou een Nederlands-Franse brochure verspreid kunnen worden.

(Adviezen [$><1N$] 34.219 van 13 februari en [$><1N$] 34.251 van 26 juni en 1 september 2003)

– **De Lijn:**
Engelstalige advertentie op bus 3402 te Gent.

De Lijn is een openbare instelling met een eigen rechtspersoonlijkheid en derhalve een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse regering.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 1°, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de diensten van de Vlaamse regering het Nederlands als bestuurstaal. De bedoelde diensten moeten derhalve het Nederlands gebruiken, maar moeten dat niet "uitsluitend" doen. Het gebruik van één of meer andere talen kan dus in bepaalde gevallen worden aanvaard.

De *Buzzy Pazz 2002* is een product van De Lijn dat door de firma Hedgren, een privaat bedrijf wordt gepromoot. Op grond van artikel 50 van de SWT, ontslaat de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, de diensten niet van de toepassing van voornoemde wetten.

De klacht is gegrond in de mate dat de advertentie niet in het Nederlandse voorkwam.
(Advies [$<>1N$] 34.233 van 11 december 2003)

DEEL DRIE

BIJZONDER VERSLAG VAN DE
FRANSE AFDELING

HOOFDSTUK EEN ALGEMEENHEDEN

Met toepassing van artikel 61, § 5, van de SWT, waakt de Franse afdeling (FA) van de VCT over de toepassing van die wetten in het homogene Franse taalgebied.

De Franse afdeling vergaderde vier keer. Zij keurde het bijzondere jaarverslag van de FA voor het jaar 2002 goed en bracht vijf adviezen uit.

KLACHTEN WAAROVER DE FA ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID

SWT EN/OF DECRETEN NIET VAN TOEPASSING

- **De Post:**
viertalige assignatie gestuurd aan een Franstalige inwoner van Ottignies.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan SWT.

Conform de rechtspraak (cf. advies 22.231 van 14 maart 1991), waren de rekeninguittreksels die door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas (vóór haar privatisering) werden uitgereikt aan haar klanten, vertrouwelijke bankdocumenten die niet onder toepassing vielen van de SWT.

De assignaties die zijn uitgeschreven door de naamloze vennootschap van publiek recht, De Post, zijn eveneens bankdocumenten met een commerciële aard.
(Advies 34.095 van 13 maart 2003)

- **Child Focus:**
vermelding *Missing* in plaats van *Manquants of Disparus*, op de aanplakbrieven aangebracht in het Franse taalgebied.

Het centrum is een instelling van openbaar nut.

Een instelling van openbaar nut is een instelling met rechtspersoonlijkheid gesticht met goedkeuring van de regering en d.m.v. goederen van een particulier (via authentieke schenking of testament) en die met uitsluiting van winstoogmerk, een filantropisch, godsdienstig, wetenschappelijk, artistiek of pedagogisch doel nastreven (art. 27 van de wet van 27 juni 1921 en Mast, Dujardin, Overzicht van het Belgisch Administratief Recht, 13^e editie, Kluwer, nr. 59).

Dergelijke instellingen worden beschouwd als private rechtspersonen en zijn derhalve in beginsel niet aan de SWT onderworpen (cf. adviezen 17.117 van 17 oktober 1985 en 30.223 van 25 maart 1999).

(Advies 34.112 van 27 november 2003)

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK

PLAATSELIJKE DIENSTEN

BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK

- **Stad Ottignies – Louvain-la-Neuve:**
op de uitstapplaats voor automobilisten, op de place de la Gare, staat een bord met de vermelding *Zone de débarquement Kiss and Ride*.

Het bewuste bord is een bericht aan het publiek.

Conform artikel 11, § 1, van de SWT, stellen de diensten die in het Franse taalgebied zijn gevestigd, de berichten en mededelingen aan het publiek in het Frans

De uitdrukking *Kiss and Ride* die slaat op het laten uit- of instappen van personen, is weliswaar bij beroepsmensen bekend, maar bij het grote publiek nog niet genoeg om als een idiomatische uitdrukking te kunnen worden bestempeld.

(Advies 34.114 van 27 november 2003)

INHOUD

ALGEMEENHEDEN

I. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE EN VAN DE ADMINISTRatieve DIENST	4
A. SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIE	4
B. SAMENSTELLING VAN DE ADMINISTRatieve DIENST	5
II. WERKZAAMHEDEN VAN DE COMMISSIE	5

RECHTSPRAAK

DEEL EEN VERSLAG VAN DE VERENIGDE AFDELINGEN	9
---	----------

HOOFSTUK EEN ALGEMEENHEDEN	10
---------------------------------------	-----------

I. TOEPASSINGSSFEER VAN DE SWT	10
DIENTEN BELAST MET EEN OPDRACHT	10
II. KLACHTEN WAAROVER DE VCT ZICH NIET HEEFT UITGESPROKEN WEGENS ONBEVOEGDHEID	12
A. SWT NIET VAN TOEPASSING	12
B. TAALGEBRUIK IN GERECHTSZAKEN	14

HOOFDSTUK TWEE RECHTSPRAAK	16
---------------------------------------	-----------

I. DIENSTEN WAARVAN DE WERKKRING HET HELE LAND BESTRIJKT	
A. TRAPPEN VAN DE HIERARCHIE EN TAALKADERS	16
1. Aantal uitgebrachte adviezen	16
2. Enquête	16
3. Toezicht op de naleving van de taalkaders	17
4. Ontstentenis van taalkaders	20
B. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	22
C. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN	22
D. BEHANDELING IN BINNENDIENST	22
E. BETREKKINGEN MET ANDERE DIENSTEN	24
F. BETREKKINGEN MET EEN PRIVAAT BEDRIJF	24
G. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	25
H. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	30
I. AKTEN, GETUIGSCHRIFTEN, VERKLARINGEN, MACTHIGINGEN EN VERGUNNINGEN	34
II. DIENSTEN VAN DE GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN	35
A. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	35
B. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	42
C. BEHANDELING IN BINNENDIENST	48
III. DIENSTEN DIE IN HET BUITENLAND ZIJN GEVESTIGD	48
BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	48

IV. GEWESTELIJKE DIENSTEN	
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	48
B. ORGANISATIE VAN DE DIENSTEN	51
C. BEHANDELING IN BINNENDIENST	51
D. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	52
E. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	57
V. BRUSSEL-HOOFDSTAD	
* GEWESTELIJKE EN PLAATSELIJKE NIET-GEMEENTELIJKE DIENSTEN	62
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	62
B. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	63
C. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	65
* GEMEENTELIJKE PLAATSELIJKE DIENSTEN, OCMW - BRUSSELSE AGGLOMERATIE	66
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	66
B. BEHANDELING IN BINNENDIENST	68
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	69
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	71
VI. GEMEENTEN MET EEN SPECIALE REGELING	77
A. TAALKENNIS VAN HET PERSONEEL	77
B. BEHANDELING VAN DE ZAKEN IN BINNENDIENST	77
C. BETREKKINGEN MET PARTICULIEREN	77
D. BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	79
VII. DUITSE TAALGEBIED EN GEMEENTEN UIT HET MALMEDYSE	82
BERICHTEN EN MEDEDELINGEN AAN HET PUBLIEK	82
HOOFDSTUK DRIE	
BIJZONDERE RUBRIEKEN	84
I. TAALGEBRUIK IN DE ONDERNEMINGEN	84
II. TOEPASSING VAN DE SWT OP DE NOTARISSEN	85
III. VERKIEZINGEN	86
IV. TAALEXAMENS	87
V. GEBRUIK VAN VREEMDE TALEN	88
VI. ORDE VAN ADVOCATEN	91

